

Gazdag László

ISZLÁM APOKALIPSZIS

Magánkiadás

2024

ISZLÁM APOKALIPSZIS

Korán = a vallások Mein Kampfja)

„Akik elfelejtik a múltat, arra ítéltetnek, hogy újra átéljék azt!” George Santayana

Előszó helyett: leszámolni a megértési kreténizmussal!

„Amikor az első örült találkozott az első csalóval, akkor születtek a vallások.” - írta Mark Twain, a híres amerikai író. Nos, ez egy eléggé sommás megállapítás minden vallásra nézve, és nyilván joggal sérti a hívő emberek érzéseit. Annyiban „szűkíteném le” Mark Twain megállapítását, hogy ez csak egyes vallásokra igaz, és legfőképpen az iszlámra. Illetve fölteszem a kérdést: vallás-e az iszlám? De a választ az olvasóra bízom e könyv elolvasása végén.

2018. július 27-én betelefonáltam a HÍRTV Tantsz c betelefonálós műsorába, Csintalan Sándor műsorvezetőhöz. Az készített erre a lépésre, hogy egy korábbi betelefonáló hölgy áradozott az iszlámról, annak toleranciájáról, mert ő látott egy tévéfilm sorozatot Nagy Szulejmánról, aki trónra lépésekor általános vallásszabadságot hirdetett. Elkezdtem mondanivalómat, hogy nem szabad bedőlni ilyen megtévesztő mozzanatoknak, ugyanis a Korán szerint azért nem szabad erőszakkal téríteni a meghódítottakat, mert őket *Allah tartja tévelygésben*. Rámutattam arra, hogy ugyanakkor a Korán szerint majd Allah bünteti őket a tévelygésükért, és a gyehebben csak forró vizet és gennyet ihatnak. Ezzel érzékeltettem, mennyire értelmetlen, logikátlan a Korán. Csintalan vitatkozni kezdett velem, mire idéztem a 47. szúra 4. versét: „Amikor talákoztatok a hitetlenekkel, vágjátok el a nyakukat!” Ezen a ponton Csintalan Sándor lekevert a műsorról, de előtte egy durva dehonesztáló megjegyzést is tett személyemre. A liberális műsorvezető nem tűri a más véleményt, az iszlámot, a Koránt nem szabad kritizálni sem. Ezt az attitűdöt nevezem én „megértési kreténségnek”, ami nagyon veszélyes, mert éppen ez teszi a mi kultúránkat védtelenné az iszlám veszéllyel szemben: minden áron el akarjuk fogadni őket, még saját elveink feladása árán is.

Mark Twain fönt idézett sommás általánosító megállapításával lehet vitatkozni, de egyet előljáróban leszögezek: ez a meghatározás a Koránra, az Iszlámra, Mohamedre igaz. Salman Rushdie, egy muszlimnak született, ám 15 éves korában ebből a vallásból kiábrándult indiai író megírta nagy vihart kavart Sátáni versek c. könyvét. Az ilyen kiábrándulás, áttérés más világnézetre az iszlámban halálos bűn ma is, mégpedig jogi értelemben is! Rushdie sok nyelven, így magyarul is megjelent, bulgakovi stílusú művének lényege az, hogy a Koránt a Gábiel arkangyal képében megjelent Sátán diktálta le Mohamednek. Khomeini ajatollah, Irán egykor vallási vezetője ezért a műért és az áttérésért Rushdiet halálra ítélte. Bárhol, bármikor megölheti őt egy muszlim, aki ezért a tettér ráadásul majd a Paradicsomba jut, Allah jobbjára. Nem kellett ehhez bírósági tárgyalást sem tartani. A saria, az iszlám jog így rendelkezik. Nem volt ügyész,

bíró, és persze ügyvéd sem. A középkori keresztény Európában még az Inkvizíció tárgyalásain is volt ügyvéd, hivatalos nevén az advocatus diaboli (ördög ügyvédje), akinek kötelessége volt védeni a vádlott álláspontját. Különös, hogy miközben Rushdie regénye magyarul is kapható, semmi gondot nem okozott a kiadása, az én könyvkéziratom mekkora ellenállásba ütközött a kiadók részéről. Persze most már a Charlie Hebdo satirikus lap elleni támadás *után* vagyunk. Annyi megjegyzést fűznék ehhez, hogy egyetlen vallásból sem szabad gúnyt űzni. De elemezni, föltárni bármelyiknek a lényegét, az már kötelességünk. És ez az iszlám esetében fokozottan igaz!

A mai világban, a muzulmán valláshoz valamilyen módon mégis csak köthető modernkori terrorizmus korában (bizony ezt kár tagadni!), nem könnyű feladat könyvet írni a témáról. Rögtön az elején fölteszem a kérdést magamnak és az olvasónak is: figyelembe kell-e venni 1,3 milliárdnyi muzulmán hívő vallásos érzékenységét, vagy sem, amikor könyvet ír valaki az iszlámról? Előre bocsájtom rögtön a választ: nem! Ha ugyanis tekintettel lennék erre, akkor csak kerülném a témát, mint macska a forró kását, aminek semmi értelme. A véleményem az, hogy igenis el kell kerülni a nyugati entellektüel szemléletben lépten-nyomon tetten érhető *megértési-elfogadási* kényszert, mely jelenségnek megvannak a maga komoly veszélyei. Oriana Fallaci (1929-2015) és Samuel P. Huntington¹ (1927-2008) már hosszú évekkel ezelőtt felhívták erre a figyelmet! Később majd én ezt *megértési kreténizmusnak* fogom titulálni, és ugyanakkor remélem, hogy meg tudom győzni az olvasót eme nagyon sarkos fogalmazás jogosságáról. Először is látnunk kell, hogy az iszlám a legdogmatikusabb vallás, amely leginkább rátelepült a hívők mindennapi életére, napjaik minden percére. Egyben a dogmatikus jellege mellett, illetve éppen abból következően, a legintoleránsabb vallási és ideológiai szellemi konstrukció is. E téren nyugodtan hasonlítható a náciizmushoz, illetve a lenini-sztálini kommunista ideológiához. Az iszlámban ugyanis az alapképlet: minden nem muszlim bűnös, illetve azért bűnös, mert nem muszlim. Mindezzel kötelesek vagyunk szembenézni, föl kell tehát fednünk az iszlámban rejlő, megtévesztő ellentmondásokat, amelyek sajnos könnyen becsapják korunk legkiválóbb nyugati entellektüel gondolkodóit is, mint amilyen például a muszlim vallás látszólagos toleranciája. Látni fogjuk, hogy ez a látszólagos tolerancia a Koránból ered, és egészen abszurd logika húzódik meg a háttérben: nem kell téríteni a nem muszlimok között, mert őket egyrészt Allah tartja tudatosan megtévesztésben (!), másrészt ha maguktól nem látják be tévelygésüket, akkor Allah fogja őket a gyehenna tüzén büntetni az idők végeztéig. A mindennapi életet meghatározó szokások, rituálék, tilalmak közül csak egyet emelek ki előljáróban: az alkohol fogyasztás tilalmát. A Koránban semmi ilyen tilalom nincs, eltekintve egy helyen a túlzott fogyasztásra vonatkozó veszély említésétől, illetve egy másik helyen a szerencsejátékokkal együtt sátáni dolognak titulálja a szöveg; viszont megtudjuk, hogy a Paradicsomban tejjel-mézzel-borral folyó patakok vannak, és az igazhitűek majd gyömbérrel, kámforral fűszerezett, vízzel kevert *bort* (tehát fröccsöt) isznak. Mégis, ma, a XXI. században,

---

1 Samuel P. Huntington: A civilizációk összecsapása és a világrend átalakulása. Európa Kiadó, 2006.

Szaúd-Arábiában² megkorbácsolják azt, aki megiszik egy pohár sört! Ezt ugyanis törvény, a *saria*³ írja elő. A sariát nem ember alkotta, hanem isteni kinyilatkoztatás, de nem a Koránban találjuk, hanem a *szunnában*. De mi is az a szunna? Az iszlám világában a mindennapi életet a Korán mellett a *szunna*⁴, Mohamed szokásainak összessége, a *hádisz*⁵, az ősi arab hagyomány, a *saria* (tehát az iszlám jogrendszer), és végül a *síra*⁶, a kanonizált Mohamed életrajz szabályozza.

A Koránból semmit nem tudunk meg Mohamed életéről, a „szent könyvnek” nincs története, amit elmond, mint például az Ó-és Újszövetségben a zsidó nép története, illetve Jézus élete, erkölcsi utalásokat sem igen találunk benne, hacsak nem tekintjük annak a sűrű hangoztatását, hogy „Allah egy, és Mohamed az ő prófétája”, és aki ezt nem fogadja el, az hitetlen. Ezért kap tehát különös jelentőséget a szunna, a hádisz, a saria és a síra a muszlim világban, helyenként még a Korán szövegét is felülírva. Jó példa erre az alkoholfogyasztás említett tilalma. Mint láttuk, a Koránban az igazhitűek még fűszerezett fröccsöt isznak a Paradicsomban, míg a szunna tiltja, a saria pedig szigorúan bünteti az alkoholfogyasztás minden formáját.

Ugyancsak foglalkozom majd az iszlám korai korszakának dinamizmusával, a korai arab, később pedig a szeldzsuk török társadalom kulturális felvirágzásával, éppen a mi európai kora-középkorunk *látszólagos* kulturális lehanyatlásával egy időben. Ezek is nagyon megtévesztő mozzanatok! Szinte már megmosolyogtató az a naivitás, ahogy egyes ismeretterjesztő műsorokban, cikkekben komoly tudósok, az iszlám iránti nagy nagy megértésük jegyében, igyekeznek „elmagyarázni”, hogy a nyugati civilizáció mi mindent köszönhet az iszlám kultúrának, a muszlim tudománynak és tudósoknak. Fölteszem majd a kérdést: valóban *muszlim tudósoktól* (Averroéstől, Avicennától, Al Khwarezmitől, Al Birunitól, stb.) kaptuk vissza elfelejtett hellén-latin örökségünket, vagy egyszerűen csak TUDÓSOKTÓL? Léteznek-e muszlim tudósok, keresztény tudósok, létezik-e muszlim tudomány, keresztény tudomány, vagy pedig csak a nagybetűs TUDOMÁNY létezik, függetlenül művelőinek világnézeti hovatartozásától? Galileit, Newtont sohasem nevezzük keresztény tudósoknak, holott világnézetükre tekintve tudjuk, hogy keresztények voltak. A közhiedelemmel ellentétben még Charles Darwin sem volt materialista, hiszen A fajok eredetében (1859) azt vallotta, hogy az első sejtet, amelyből minden élő származik, teremteni kellett! („Omnis cellula e cellula!” „Sejt csak sejtből” keletkezhet tudniillik!)⁷ Egyáltalán tudunk-e valamit ezen állítólagos *muszlim* tudósok világnézetéről, a világ keletkezéséről vallott felfogásukról? Ilyen kérdésekről, vagyis hogy mit tartottak a világ keletkezéséről, egyikük sem nyilatkozott sehol, és valószínűleg jó okkal!

Jellemző ebből a szempontból például az említett Averroës (Ibn Rhud, 1126-1198)

2 Kevésbé közzismert, hogy Szaúd-Arábiában csak 1962-ben (!) számolták föl a rabszolgaság intézményét!

3 Saria = az Alláhtól kapott törvények összessége. Szövege és szellemisége megváltoztathatatlan. A házasságtörő nőt megkövezik, a tolvaj kezét levágják, a hitehagyott muszlimot halálra ítélik, bárki, bárhol megölheti.

4 Szunna = szokás. Mohamed kanonizált, följegyzett szokásainak összessége, amely minden muszlim számára kötelező útmutatás a mindennapi viselkedés szintjén. Ilyen például a napi ötszöri ima Mekka felé fordulva.

5 Hádisz = hagyomány. A szunnától szélesebb kört felölelő fogalom, az ősi arab hagyományok összessége. Mohamed ebből a „repertoárból” választotta ki a számára megfelelőeket, és tette kötelező viselkedési kánonná, szunnává.

6 Síra = Mohamed kanonizált életrajza.

7 Lásd bővebben: Kellermayer Miklós: Az élet! Kairosz Kiadó, 2010.

sorsa. Ő córdobai jogtudós, orvos és bölcselelő volt. Tagadta a világ teremtését, azt vallotta, hogy az anyag és a mozgás örök, nem hitt a túlvilágban, a lélek halhatatlanságában. Jakuub al-Manszur, córdobai kalifa száműzte őt Marokkába, könyveit elégették. Miért lett volna ő *muszlim* tudós?

Az is érdekes jelenség, hogy noha a tudományok terén valóban sokat köszönhetünk a korabeli arab és szeldzsuk török kultúrának, és valóban tőlük kaptuk vissza már már elfelejtett hellén-latin örökségünket, de különös módon eme hellén-latin örökségből az irodalom, a képzőművészet teljességgel hidegen hagyta őket. Nem foglalkoztak Homérosszal, Aiszkhülosszal, Euripidésszel, Vergiliusszal, a görög szobrászat sem hatott rájuk semmilyen módon. Európa viszont majd a reneszánsz idején, 1350-1550 között fölfedezi és újra magáévá teszi ezt a kulturális örökséget is, éppen ezt fejezi ki a kor elnevezése: újjászületés! Az a tény, hogy e keleti társadalmaknak, az araboknak, szeldzsukoknak nem kellett ez az örökség, már eleve az iszlám számlájára írható. Ez a vallás képezte számukra a korlátot a tekintetben, hogy valódi totalitásában tudják megragadni az ókori hellén-latin örökséget, ezért lett a kultúrájuk féloldalas. Az európai reneszánszt meghatározó *humanizmus* hiányzik ugyanis belőle.

A kérdés már most az, hogy mi is húzódott meg az iszlám vallás által egy birodalomban egyesített korai arab társadalom, majd az erre rátelepült szeldzsuk török társadalom eme *féloldalas* szellemi-kulturális dinamizmusa mögött, miért sikerült ez féloldalásra, és miért torpant meg ez a dinamizmus? Máshogy fölteve a kérdést: miért így alakult a történelem, miért a nyugati civilizáció győzött? (Egy pesszimista megjegyzésem: egyelőre...)

És végezetül majd válaszolni kell a legproblematisabb, legkényesebb kérdésre: miként viszonyuljon a nyugati civilizáció az iszlámhoz? Van-e létjogosultsága a vallások, világnézetek nagy ökumenikus egymásra találásának, a szinte sulykolás-szerűen hirdetett toleranciának, vagy mindez csupán illúzió, mégpedig veszélyes illúzió?

Valamint föl kell tenni a kérdést: miként viszonyuljunk az egyes emberekhez, a hívő muszlimokhoz, mint személyekhez? Cassius Clay, a római olimpián aranyérmes amerikai fekete ökölvívó áttért a muzulmán hitre, és fölvette a Muhammad Ali nevet. A XX. század egyik legnagyobb, vagy talán „a” legnagyobb sportoló egyénisége lett. Az Egyesült Államokban a század legnagyobb sportolójává választották 2000-ben. Úgy gondolom, hogy mindig az egyén valós teljesítménye számít, és nem világnézete. Muhammad Ali akkor is a világ egyik legnagyobb sportoló egyénisége marad emlékezetünkben, ha muzulmán lett. De mi a teljesítményéért szeretjük. Ő egy amerikai fekete muszlim hitszónok hatása alá került, nyilván nem olvasta a Koránt, nem igen értette meg ennek a vallásnak a lényegét. Ugyanez áll tisztességes muzulmánok száz-és százmillióira is. Talán e könyv majd eljut közülük néhányhoz, gondolkodásra készíti őket is. És akkor már érdemes volt megírni.

Világnézeti paradigmarendszerek

„Szeresd azt, aki az igazságot keresi, de óvakodj attól, aki már megtalálta!” André Gide

„Az örök igazság létét, vagy nem létét csak a tapasztalat döntheti el!”

„Az igazság Istené, nekünk csak a keresése adatott.” Shören Kierkegaard

Thomas Kuhn (1912-1998) amerikai tudománytörténész fogalmazta meg a paradigmarendszerek elméletét. Ez azt jelenti, hogy minden tudomány néhány nem bizonyítható, de szemléletünkből következő alapigazságból, axiómából, vagy más néven posztulátumból indul ki, és ezek az axiómák alkotják az adott tudomány zárt paradigmarendszerének sarokköveit. Amikor kialakul egy ilyen zárt logikai rendszer, akkor kezdődik el a tudomány hosszadalmas „hangya-korszaka”, vagyis az ismereteink hézagait kitöltő részeredmények összegyűjtésének időszaka. Az paradigmarendszerek kialakítása, bevezetése általában a kivételes zsenik egyéni szellemi teljesítménye, mégpedig az új axiómák felállításával, míg a hangya-korszakban a nagy kollektív műhelyekben, jól felszerelt laboratóriumokban folyó csapatmunka veszi át a főszerepet. 1905-ben például a mindössze 26 éves Albert Einstein bevezet két új axiómát a fizikába:

1. minden mozgás relatív,
2. a fénysebesség minden inerciarendszerben állandó.

E második axióma az 1887-ben elvégzett Michelson-Morley⁸ kísérletből következett, amely kimutatta, hogy nem létezik az abszolút nyugvó közeg, az éter, amelynek a rezgéseként képzelték el a fényt.

Thomas Kuhn szerint a tudomány fejlődése mindig új paradigmarendszer kialakulásához vezet. A régi paradigmarendszerben megjelennek a kakukktojások, vagyis a rendszerbe be nem illeszthető kísérleti-tapasztalati eredmények, amelyek előbb-utóbb szétfeszítik az adott paradigmarendszer kereteit. A megoldás ilyenkor az, hogy új axiómákat kell bevezetni, és új paradigmarendszert kell alkotni, amely általában nem semmisíti meg a régit, hanem csupán egy tágabb új rendszer részesetévé teszi. Például Einstein relativitáselmélete a newtoni mechanikát olyan részesetté tette, amely csak a makrotestek és a viszonylag kis sebességek világát írja le megközelítően pontosan. A szubatomi méretű mikrovilágban, és a fénysebességhez közeli sebességek tartományában a newtoni mechanika már csődöt mond, és a relativisztikus hatások válnak meghatározóvá. Például az anyag, a tér és az idő összefüggése nyilvánvalóvá válik.

Az első tudományos axiómarendszert egyébként a Krisztus előtti harmadik században élt Eukleidész állította föl a geometriában. Íme Eukleidész első három axiómája, vagyis nem bizonyítható, de belátható alapigazsága:

1. Két pont között egyenes húzható. Másként fogalmazva: két pont között a legrövidebb út az egyenes.
2. Bármely pont körül tetszőleges sugárral kör rajzolható.
3. Bármely háromszög szögeinek összege 180° .

Az viszont kevésbé ismert, hogy Eukleidész ezzel a zseniális ötlettel Arisztotelész (Kr.e. 384-322) ismeretelméleti dilemmáját oldotta meg, afféle logikai gordiuszi

---

⁸ Abraham Michelson és Michael Morley közös interferenciakísérlete, amellyel megpróbálták kimutatni a Föld mozgási irányába, illetve arra merőlegesen kibocsájtott fénysugarak sebességeltérését. Ilyen különbséget nem sikerült kimutatni, ezért el kellett vetni az éterelméletet.

csomó átvágásaként. Ugyanis Arisztotelész ama kétségbeejtő következtetésre jutott, hogy bármely esemény ok-okozati láncolatát visszafelé gombolyítva időben, soha nem juthatunk végére, mert nem találunk egy végső okot. Ami az imént még ok volt, az a következő lépésben már valamilyen előzetes történésnek az okozata. Eukleidész elegánsan oldotta meg tehát a problémát: nem kell a végtelenségig visszamennünk az ok-okozati láncolatban, elég, ha eljutunk pár kézenfekvő, belátható, bizonyításra nem szoruló (sőt, nem is bizonyítható!) alapigazságig.

Karl Popper (1902-1994) tudományszichológus, tudományfilozófus viszont Thomas Kuhn logikájából kiindulva arra a meghökkentő következtetésre jutott, hogy bármely tudományos igazság csakis cáfolható, de nem bizonyítható. Hiszen a tudományos igazság végső bizonyítására a tudósok nem bizonyítható alapigazságokat, axiómákat használnak. Egy tudományban megfogalmazott törvény, például Newton gravitációtörvénye, bizony bármilyen furcsán hangzik is, de nem bizonyítható. Elfogadjuk, mert úgy érzékeljük, hogy a gyakorlatban működik.

Azonban vegyük észre, hogy ez a logika jól alkalmazható a világnézetekre, tehát a nagy filozófiai rendszerekre és a vallásokra is. A vallási dogmákat felfoghatjuk például az adott vallási rendszer kijelölt, nem bizonyítható alapigazságaiként, vagyis axiómaiként. A materialista filozófia kiinduló axiómája az, hogy az anyag örök és elpusztíthatatlan, nem teremthető a semmiből, és nem semmisülhet meg. „Anyag nem vész el, csak átalakul!” A szellemi konstrukciók pedig, mint az emberi tudat, az anyagi világ leszármaztatott jelenségei. Nem véletlen, hogy a XVIII. századi úgynevezett „mechanikus materialisták”⁹ még a tudatot is egyfajta agyváladékként értelmezték, és megpróbálták ezt kimutatni.

Az idealista filozófiai áramlatoknál viszont a szellemi a kiindulópont, és az anyag a leszármaztatott entitás. Ez természetesen a vallásokban is így van, csak a vallásokban nem az ideák világa és a valóságos materiális világ dualitásáról van szó, mint például Platónnál (Kr.e. 428-348), nem is az önmaga megismerésére törekvő Abszolút Szellemről, mint Wilhelm Friedrich Hegelnél (1770-1831), hanem a világot teremtő, mozgató Istenről.

Ha a judaizmust, a kereszténységet és az iszlámot, tehát a három nagy monoteista vallást nézzük, a közös bennük az, hogy kiinduló axiómájuk egyezik: egyetlen Isten létezését fogadják el, aki a semmiből megteremtette az anyagi világot. Ha újabb axiómákat, helyesebben szólva dogmákat vezetünk be, akkor pedig a három nagy monoteista vallási konstrukció elválik egymástól, sőt ellentétbe is kerül egymással.

A judaizmus második dogmája (tehát axiómája) az, hogy a héberek a kiválasztott nép. Érdekes az is, hogy hol és mikor mondja ki a Tóra, illetve az Ószövetség ezt az axiómát! A Biblia egyik legismertebb története, amikor Ábrahám föl akarja áldozni Izsákot, a fiát Mórijjá földjén, egy hegyen, egy sziklán¹⁰. Három napig tart oda az út, és amikor odaérnek, Ábrahám lekötözi fiát ama sziklára, majd készül lesújtani rá. Ekkor az Úr angyala lefogja a kezét, megállítva őt. Ezután hangzik el a fontos mondat az angyal szájából: „... *a te utódod által nyerhet áldást a föld valamennyi népe...*”. (Mózes/I. 22.

9 Mechanikus gépezetként képzeltek el mindent, így még az emberi testet is.

10 E szikla fölé épült melleleg Jeruzsálemben az aranykupolás Szikla mecset.

18.) Vagyis a Messiás eljövetele által a kiválasztott nép lesz a vezetője az emberiségnek, elhozva az isteni áldást minden népnek. Ez tehát nem politikai-hatalmi értelemben vett vezető szerep, hanem morális-tudati értelemben véve az.

Majd Pál apostol oldja föl az antinómiát a zsidó diaszpórákhoz írt leveleiben az Ószövetség rettenetes büntető, bosszúálló Istene, és az Újszövetség jóságos, megbocsájto „krisztusi” Istene között. Pál szerint a zsidó nép valóban kiválasztott nép *volt*,¹¹ amely azt a feladatot kapta, hogy meggyökereztesse az emberiségben az egy teremő Isten gondolatát. Az Úr ezért büntette, vagy jutalmazta (mikor melyik volt a célravezető) a hébereket évszázadokon át, és ezért bosszulta meg ugyanakkor a zsidóságon esett sérelmeket az ellenségein. De Krisztus kereszthalálával az egy kiválasztott néppel kötött „Ó” szövetség érvényét veszti, és helyébe lép, a most már minden létező, és majdan születő emberrel megkötött, illetve megkötendő „Új” szövetség, az Úr és minden emberi teremtménye között.

A judaizmus harmadik axiómája, dogmája a Messiás-hit, vagyis az a gondolat, hogy Isten küldötte majd egyszer megváltja a zsidó népet, és a többi nép vezetőjévé teszi, ami – ahogy már hangsúlyoztam - itt inkább erkölcsi-szellemi, és nem politikai-hatalmi vezető szerepet jelent majd.

A kereszténység második alapdogmája, tehát kiinduló axiómája viszont az Atya – Fiú – Szentlélek Szentháromsága. A harmadik keresztény axióma szerint pedig a Messiás Jézus Krisztus volt, aki Isten fia, és kereszthalálával megváltotta az emberiséget (minden embert) a bűneitől. Ezt a két keresztény dogmát (axiómát) nem fogadják el a zsidók, ők továbbra is várják a Messiást, tehát máris elkülönült a két vallás. És persze ebből következik később a „Krisztus gyilkos zsidók” szörnyű gondolata, ami önmagában is iszonyatos tragédiák forrása volt az elmúlt kétezer évben. Máris bűnbakká lehet tenni bármilyen válsághelyzetben egy etnikai-vallási csoportot!

Az iszlám második kiinduló axiómája, dogmája pedig az, hogy „Allah egy, és Mohamed az ő prófétája”, illetve ő „a próféták pecsétje”, és ugyanúgy ember, mint Jézus Krisztus is volt, mindenféle isteni eredet nélkül. Egy muzulmán számára éppenséggel szörnyű és elfogadhatatlan, tolerálhatatlan blaszfémia Jézus isteni származása, és Isten lényegének három részre bontása a Szentháromság által a keresztény vallásban. Maga Allah is szörnyű bűnnek tartja a Szentháromság dogmáját, és ezért majd iszonyú büntetést ró ki minden keresztényre, annak halála után, illetve majd az utolsó ítélet eljövetelkor. Természetesen az izraelitákat is ugyanígy fogja majd Allah, az „irgalmas és könyörületes”¹² büntetni, mint ahogy a buddhistákat, hindukat, bármely más vallás követőit, vagy a materialistákat is. A zsidókat konkrétan azért, mert nem fogadták el Mohamedet a végső és legfőbb prófétának, valamint ebből következően még mindig várják a Messiást. Holott a muszlimok szerint Allah utolsó küldötte, „a próféták pecsétje” Mohamed volt, és jaj annak, aki ezt nem fogadja el. És persze nem lesz, és nem volt Messiás sem, Allahnak nincs szüksége rá, ő maga fogja „megoldani” a megváltás problémáját: az „igazak” megdicsőítését Paradicsomban, és

---

11 Ezt még a Korán is elismeri!

12 A Korán 114 szűrájából 113-nak a kezdő mondata: „Az irgalmas és könyörületes Allah nevében.”

a „bűnösök” megbüntetését a gyehe¹³ tüzén.

A lényeg tehát az, hogy minden vallás kiinduló dogmája ugyanúgy tekinthető kiinduló axiómának, mint bármely tudomány elfogadott, nem bizonyítható alapigazsága. E téren tudomány és vallás közt nincs különbség: mindegyik szellemi konstrukció bizonyíthatatlan! A vallás dogmarendszere a hitre épül, a tudomány paradigmatrendszere pedig a tapasztalati tényeken alapuló belátásra.

A monoteista vallások kialakulása

Valamikor a bronzkor (Kr.e. 1800 – 800 között) középső szakaszán valamilyen elementáris hatás érte a Mediterráneum keleti medencéjében élő népeket. Az Ószövetség szerint Izráel gyermekei 430 évet¹⁴ töltöttek Egyiptomban. A történészek az exodus (kivonulás) hozzávetőleges időpontját II. Ramszesz fáraó (Kr.e. 1279-1212) idejének középső szakaszára, úgy Krisztus előtt 1250 körülre teszik. Ha innen visszaszámolunk 430 évet, akkor Kr.e. 1680 tájékán (a Krisztus előtti XVII. század elején) kellett Jákobnak és családjának az éhség miatt Egyiptomba érkeznie. Jákob nagyapja Ábrahám volt a zsidó nép ősatya, ő tehát nagyjából a Krisztus előtti XVIII. század első felében élhetett. Vele kezdődik a monoteizmus mitikus története.

Az emberiség valós szellemtörténetében bizonyíthatóan először IV. Amenhotep-Ehnaton egyiptomi fáraónál (ur. Kr.e. 1354-1337) jelenik meg az egy teremtő Isten gondolata. Ma már nehéz rekonstruálni a történetet, sokféle elmélet született arról, hogy mi vezetett IV. Amenhotep radikális vallási reformjához. Az egyik ilyen elmélet szerint csupán meg akarta törni a túlzottan megerősödött hagyományos papi kaszt hatalmát. Véleményem szerint ez kevés lett volna ekkora fordulathoz, valamilyen, ma már nem föltárható, elemi erejű élménynek kellett érnie a fáraót. Az is lehetséges, hogy az ott élő zsidó közösség egyistenhite gyakorolt rá ekkora hatást. Egyes elképzelések szerint ugyanis az ő idejében (és nem háromszáz évvel korábban) érkeztek a héberek Egyiptomba, és tőlük vette át az egyistenhitet, mások szerint viszont az ő idejére, és nem egy évszázaddal későbbre esett az exodus, és magától Mózes¹⁵től kaphatta a megfelelő impulzust. Mindenesetre tény, hogy hatalmas szellemi ugrás volt a korábbi politeizmushoz képest a monoteizmus megjelenése, mint ahogy a bronzkorban jelentős technikai ugrás is végbement, gondoljunk csak a réz és az ón ötvözetére, tehát a kő megmunkálására alkalmas bronzra,¹⁵ a kerék és az írás elterjedésére, az államszerveződés és a városiasodás gyors fejlődésére. IV. Amenhotep lerombolja a régi istenek szentélyeit, új fővárost épít Tell el Amarnában, bevezeti Aton, a Napkorong egyedüli kultuszát. Halála után viszont ez a vallási reform gyorsan elenyészik, és a régi papság visszaállítja a régi hitvilágot, és egyben politikai hatalmát is.

13 A gyehe a Jeruzsálem melletti nagy szemételep volt, amely gyakran kigyulladt a hőségben, és terjengő bűzével megkeserítette a város lakóinak életét.

14 Mózes II/12. 40.

15 A réz túl puha, nem lehet vele a követ megmunkálni. Ha 20% ónt keverünk hozzá, akkor kellően kemény lesz.

Érdekes gondolat kísérlet az ókori görögöknél Xenophanész (kb. Kr.e. 576-484), a kis-ázsiai jón bölcselő ama felfogása, miszerint egyetlen isten teremtette a világot, de ő nem hasonlítható semmihez. Ismert Xenophanész gúnyolódása a görögök antropomorf istenvilágáról: „Ha a lovaknak, a szarvasmarháknak, az oroszlánoknak keze és tudata lenne, akkor a maguk istenei lovakhoz, szarvasmarhákhoz és oroszlánokhoz lennének hasonlatosak.” Azonban ez is ugyanúgy csak gondolat kísérlet maradt, mint ahogy korábban Ehnaton fáraó vallási reformja. Úgy tűnik, hogy egyáltalán nem volt olyan magától értetődő és automatikus szellemi fordulat az emberiség számára a politeizmusról a monoteizmusra való áttérés.

A zsidóság esetében fontos, különös, nem tipikus mozzanatok érhetők tetten, ha azt keressük, hogy „miért éppen ők”? Adva van egy kis nép a nagyhatalmak szorításában. Hazáját, Kánaán földjét nyugatról a Földközi-tenger, keletről a Negev sivatag határolja, földművelésre csak korlátozottan alkalmas, északon a Hettita Birodalom, délen Egyiptom, keletről, az Eufrátesz felől Mezopotámia mindenkor uralkodó nagyhatalma (babiloniak, asszírok, médek, perzsák) fenyegetik őket szüntelen. A fő táplálékot jelentő gabonát importálniuk kell, rászorulnak a kereskedelemre, azok pedig akik nem kereskednek, egyelőre a földművelés helyett inkább a mobil pásztorkodást űzik. (Például Ábrahám, Izsák és Jákob családja.) A kereskedelemhez majd szorosan kapcsolódik a pénzgazdálkodás is, onnantól kezdve, hogy a lüdek Krisztus előtt 560 körül föltalálják ezt a rosszindulatú, ám jól csengő jószágot¹⁶, és szinte magától adódik, hogy e téren is élen járnak majd a zsidó kereskedők. (Ne feledjük, hogy a zsidóság szerepét a kapitalizmus előkészítésében nehéz lenne túlbecsülni!)

Az Ószövetségből tudjuk, hogy a zsidóknak igen rövid ideig állt fenn a független állama, Saul, Dávid és Salamon alatt, úgy Krisztus előtt 1022-930 között. Később ez az állam több részre bomlik, majd pedig folyamatosan idegen hatalmak megszállása alá kerül. Ebben a helyzetben nagyon fontos kohéziós szerepet tölt be a hébereknél a vallás, a kiválasztott nép tudata, ami aztán háromezer éven át segíti őket a fennmaradásban, minden megpróbáltatás közepette. A külső hatalmakkal és a zord természeti körülményekkel szemben egyfajta kozmikus erőbe helyezik reményüket, ők a kiválasztott nép, egyszer eljön értük, hozzájuk a Messiás, és minden nép vezetőivé teszi őket, de mint korábban hangsúlyoztam, nem politikai, hatalmi értelemben, hanem kollektív szellemi és erkölcsi vezetőként. De a Messiást nem küldheti például a görögök olimposzi istenserege, dehogyis, a zsidók az egy teremtő Isten kiválasztottjai. Vagyis a Messiás-hitből vezethető le valójában maga a monoteizmus.

Azután majd az ókor vége felé, a nagy értékválság korszakában, amikor egész népek keresik az erkölcsi-szellemi fogódzókat, színre lép Júdeában egy kis zsidó-aramaeus szekta, amely új tant hirdet: örömhírt minden ember számára! Először az emberiség történelmében felmerül, éspedig rögtön elementáris erővel az általános emberi emancipáció igénye¹⁷. A nemre, bőrszínre, „fajra”, társadalmi státuszra való különbségtétel nélküli egyenlő emberek összességének nagy ábrándja. Ne feledjük,

---

16 Kroiszosz (ur. Kr.e. 560-546) veret először fém pénzét Szardeiszben Kr.e. kb. 560 körül, a Paktolosz folyó iszapjából kinyert aranyporból.

17 A következő gondolkodó, aki ezt fölveti: Karl Marx!

hogy a judaizmusban már minden zsidó egyenlő Jahve előtt, és a kereszténységben ez a gondolat tágul ki általános elvvé, kiterjesztve minden emberre.

Eltelik hatszáz év Krisztus születése után, és színre lép egy új monoteista vallás. Alapítója az egyetlen olyan, történelmileg bizonyítottan létezett személy, akihez egy világvallás születése köthető. Egyben az egyetlen ama tekintetben még a vallásalapítók közül, hogy államalapítóként is tevékenykedett¹⁸.

Mohamed élete (kb. 570-632 június 8)

Mohamed Mekkában született a Qurays törzs tagjaként 570 körül. Apja, Abdallah meghal az ő születése előtt, anyját, Aminát is még gyermekkorában, hatévesen elveszti. Előbb nagyapja, Abd al-Muttalib neveli, majd annak halála után a nagybátyja, Abú Tálíb. A banú Muttalib klán (banú = klán, nemzetség), amelynek tagja Mohamed, a Qurays törzs elszegényedett, kevés befolyással rendelkező szárnya. Mekka természeti viszonyai alkalmatlanok a mezőgazdasági művelésre, tehát a földművelésre és az állattenyésztésre, ellenben a karavánutak metszéspontjában fekszik, így tipikus korai kereskedővárossá fejlődik. Egy égből lezuhant csodás kő, tehát egy meteorit, a Kába lelőhelye körül pogány kultuszhely alakul ki, és e kultuszhely köré épül föl a város, maga. Mohamed tevékaravánokhoz szegődik el, nagy távolságokat jár be, megismerkedik különböző népekkel kultúrákkal, vallásokkal, hiedelmekkel, ám ő maga analfabéta marad élete végéig. Eközben szedi föl magára azokat az eklektikus ismereteket, amelyek aztán a fejében összeállnak egy zavaros nézetrendszerrel, sok sok ténybeli hibával. Csak egy jellemző példa erre: nem tudja, hogy Egyiptom királyának a címe a *fáraó*, és folyton személynévként kezeli a zsidó exodusszal kapcsolatos leírásokban, határozatlan névelő nélkül, nagybetűvel kezdve. De rendszeresen összekeveri az ószövetségi személyek rokoni relációit, a földrajzi neveket, történelmi eseményeket is. Máriáról, Jézus anyjáról azt hiszi, hogy Mózes és Áron testvére.

Szoros kapcsolatba kerül egy gazdag mekkai özvegyasszonnyal, Hadidzsával, aki tizenöt évvel idősebb nála, és aki rábízta saját karavánjai vezetését, majd 595 körül hozzámegy az akkor 25 éves ifjúhoz. Ez fordulópontra Mohamed életében, a sorsa jobbra fordul, családja lesz, Hadidzsa hét lánygyermeket szül neki, ami nem kis dolog, hiszen egybekelésükkor Hadidzsa már negyven éves! E lányok föl is nőnek, nem úgy, mint Mohamed két fiúgyermek (egyik sem Hadidzsától született), és a felnőtt lányok közül Fatima kap majd nagyobb szerepet a történelemben, Ali feleségévé. Ali, Mohamed nevelőapjának, a nagybácsi Abú Tálíbnak a fia, és az ő követői a mai síiták.

Ma sem egészen világos, hogy miként kezdődtek 610-ben a már negyven év körüli Mohamed furcsa hallucinációi, látomásai a Hira hegy barlangjában, csak annyit tudunk az előzményekről, hogy a férfi szeretett ide visszavonulni és meditálni. Egy ilyen alkalommal hallucinációi támadnak, „valaki” megszólítja, Allah prófétájának nevezi őt, Mohamed a rémülettől térdre esik, epileptikus rángatózás keríti hatalmába, majd

---

¹⁸ Buddha, Zoroaszter léte történelmileg nem bizonyított, Joseph Smith mormon vallása pedig nem tekinthető világvallásnak.

rémülten kimenekül. Legközelebb megint átéli mindezt, saját magáról azt hiszi, hogy megőrült, és öngyilkossági gondolatai támadnak. Végül az „ismeretlen” magát Gíbielnek (Gábiel arkangyalnak) nevezi, durván a földhöz vágja Mohamedet, és ráparancsol, hogy hirdesse a tőle kapott üzenetet. Mohamed elmeséli élményeit Hadidzsának, aki elviszi őt Mohamed egyik nagybátyjához, Waraga Nawfal Asadhoz.¹⁹ A nagybácsi szerint ugyanolyan isteni kinyilatkoztatás történt, mint egykor a Tóra Mózesével. Ehhez tudni kell, hogy a kereskedőváros Mekkában ekkor jelentős zsidó közösség élt.

A történet eredetileg Aisától, Mohamed legkedvesebb, harmadik feleségétől származik, aztán többszörös áttételen keresztül végül egy Tabari nevű szerző írta le, és lett a Mohamed-életrajz, a síra része. Itt most szó szerint közlöm ezt a változatot.²⁰

„A sugallat (wahy) kezdete Allah prófétája számára – Allah áldja és őrizze meg őt – csalhatatlan látomás volt, amely úgy szokott jelentkezni, mint a hajnalhasadás. Aztán egyre kevesebb lett számára az egyedüllét. A Hira hegy egy barlangjában szokott bűnbánó imát (tahannusz) végezni néhány éjszakán át, mielőtt visszatért volna a családjához azért, hogy ellássa magát útravalóval egy hasonló tartózkodásra. Mígnem aztán meglepte őt az Igazság, eljött hozzá és így szólott: »Ó Mohamed, te vagy Allah prófétája.« Allah prófétája – Allah áldja és őrizze meg őt – így mondta tovább: Álltomból térdre vettem magam, aztán csúszni kezdtem, miközben egész bensőmben reszkettem. Aztán bementem Hadidzsához és azt mondtam: »takarjatok be, takarjatok be!« - mígnem eltávozott tőlem a félelem. Aztán újra jött és mondta: »Ó Mohamed, te vagy Allah prófétája.« Én pedig azt forgattam a fejemben – mondta tovább Mohamed - hogy levetem magam a hegyi szirtről. Míg ezt forgattam az elmémben, megjelent nekem és így szólt: »Ó Mohamed, én Gábiel vagyok, és te vagy Allah prófétája!« Aztán ezt mondta: »Hirdess!« Én pedig azt feleltem: »Nem tudok hirdetni (vagy: Mit hirdessek?)«. Akkor – mondta tovább Mohamed – megragadott és háromszor a földhöz szorított engem, mígnem erőm végéhez érkeztem. Aztán így szólt: »Hirdess Urad nevében, aki teremtett!« Én pedig hirdettem. És Hadidzsához mentem és így szóltam: »Aggódóm magam miatt«, és elmondtam neki hogy mi történt velem. Ő pedig így szólt: »Allahra mondom, nem fog megszégyeníteni Allah sohasem, és – Allahra mondom – bizony jót fogsz tenni atyafiaidnak az igaz szót szólod, átadod azt, ami reád bízott; elviseled a fáradtságot és megvendégeled a vendéget, és segítesz azokon, akik az igazságért ügyködnek. « Aztán indult velem együtt Waraga Nawfal Asadhoz, s így szólt hozzá: »Hallgasd meg testvéred fiát!« Kikérdezett engem, s én elmondtam, mi történt velem. »Ez az az ige (namusz = nomosz) – mondta erre – ami Músá b. Imránnak (azaz Mózesnek) nyilatkoztatott ki.»

Mohamed még sokáig kételkedik, ám egyszer a Kába szentélyénél egy vak jósnak is elmondja élményeit, aki megerősíti Hadidzsa és Nawfal Asad magyarázatát: isteni kinyilatkoztatásban volt része. Ez után rendszeresen visszamegy a Hira hegy barlangjába, és az ott kapott szövegeket megjegyzi, majd lediktálja egy írástudónak, bizonyos Abdallah Abi Sarhnak, aki mellesteg tejttestvére a prófétának, és akit majd

19 Az arab világban mindig is rengeteg a nagybácsi, hiszen többnejűség van!

20 Simon Róbert: Korán. Helikon Kiadó, 4. kiadás, 2001. Szúra-magyarázatok, 401-402.o.

halálra ítélt. (Van ebben a tényben is valami jelképes: Mohamed a szent könyv, a Korán első lejegyzőjét majd halálra ítéli! Erről a történetről majd később bővebben.)

Az első látomások után eltelik három év, és Mohamed csak ekkor lép elő az új tanokkal, kezdi hirdetni az új vallást. Azonnal ellenállásba ütközik Mekka kereskedő elitje részéről, de az ott élő, jelentős gazdasági tevékenységet űző zsidó közösség is elutasítja. 619-ben meghal Hadidzsa, a felesége, valamint Abú Tálib, a nevelője, nagybátyja és mentora. Ekkor a klán (banú) élére egy másik nagybácsi, Abú Lahab kerül, aki ellenségesen viszonyul Mohamedhez, megvonja tőle támogatását. Ekkor keletkezik a 111. szúra:

A pálmáros-kötél

Allah, a könyörületes és az irgalmas nevében.

1 Pusztuljon el Abú Lahab keze! És pusztuljon el ő maga!

2 Használt neki a vagyona és amit szerzett?

3 Lángoló tűzben fog égni

4 feleségével, a tűzifahordóval együtt,

5 akinek a nyakán pálmáros kötélt lesz.

Ez tehát egy szúra, mégpedig az utolsó előtti negyedik. Nem véletlenül közöltem teljes terjedelmében. Mohamed az iszlám vallási alaptanokban egy szinte pitiáner személyes sérelemből kiinduló átokformulát fogalmaz meg, két konkrét személy ellen. Nyugodtan kimondom: ez a *primitívség* jellemzi az egész művet, annak szellemiségét! Ehhez hasonló primitív átokformulákat ismételt meg majd vég nélkül minden olyan személlyel szemben, aki nem fogadja el az ő tanait, elhívását.

Hadidzsa tehát 619-ben meghal, és Mohamed ez után sorra hozza a házba a feleségeket, szám szerint kilencet. Ez azért is érdekes, mert a Koránban viszont „csak” négy feleséget engedélyez az igazhitű muszlimoknak. És itt álljunk meg egy pillanatra, mert Mohamed életének egészen sötét oldalához érkeztünk, ami a mai napig szomorú következményekkel terheli a muszlim világot: nevezetesen a pedofiliához! Mohamed elveszi Abú Bakrnak, egyik legfőbb hívének, a majdani első kalifának (632-634) a lányát, Aisát, aki ekkor *hatéves* mindössze! Ő a harmadik feleség. Amikor a kislány kilencéves lesz, elhálják a nászéjszakát! A mai napig bevett szokás a muszlim világban, hogy gazdag, idős, 60-70 éves kéjenc, pedofil férfiakhoz adnak hozzá 10-12 éves szerencsétlen szegény sorsú kislányokat, és mindez ezekben az országokban „törvényes”! Ezekben a gyomorforgató esetekben éppen Mohamedre, a szunnára, tehát a mohamed-i szokásokra hivatkoznak.

Aiséval kapcsolatos történet még, hogy megvádolták házasságtöréssel Mohamednél, és ekkor a próféta visszaküldte apjához, Abú Bakrhoz. Egy klán (banú Mustaliq) elleni rablóportyán (razzián) vesznek részt, Aisa is ott van, és hazatérőben Aisa lemarad egy beduinnal a szükségét végezni, majd ez a beduin „kísérő” viszi vissza a tevéjén a csapathoz. Wáqidí, Mohamed egyik elfogadott életrajz írója szerint mindez 627 januárjában történt. Többen ekkor megvádolják Aisát félrelépéssel, köztük van Ali, Mohamed unokatestvére és egyben Abú Tálib fia, valamint Abú Bakr egyik unokatestvére, bizonyos Mistah is. Később Mohamednek látomása támad arról, hogy legkedvesebb felesége (akit, ha emlékszünk még, hatéves kislánként vett feleségül!)

ártatlan. Ennek hatására születik egyébként a 24. szúra, benne a paráznaságra és a házasságtörésre vonatkozó szabályok. Előre bocsájtom, hogy a Koránban nincs szó a házasságtörő asszony megkövezéséről, de a sariában, az iszlám törvénykezésében már megtalálható!

A történet folytatása, hogy Aisa innentől kezdve esküdt ellensége Alinak (akinek követői a mai síiták egyébként!), és majd a híres jarmúki „tevecsatában”, 656-ban egy tevéről biztatja harcosait, innen a csata elnevezése. (Erről majd később.)

618 körül Mohamednek, az új tan hirdetőjének intoleráns, erőszakos fellépése is szerepet játszott nyilván abban, hogy helyzete egyre inkább tarthatatlanná vált Mekkában, ezért a Mekkától délkeletre, 100 kilométerre található Tá-Ifban próbál szerencsét, de ott is elutasítják. 620-ban találkozik néhány yatribival (medinaival), akik meghallgatják őt, és meghívják döntőbírónak városukba, amely „egymást gyűlölő csoportokra szakadt” akkoriban. A banú Aws és a banú Hazrag között, valamint e klánok zsidó szövetségesei között szabályos háború dúl ekkor ugyanis. Ne feledjük el, hogy ez a korra jellemző „általános képlet” ha úgy tetszik, a Perzsiától a marokkói partokig terjedő irtatlan kontinensnyi térségben: arab törzsek, klánok véget nem érő háborúskodása egymással, vagyis a bellum omnium contra omnes²¹ állapota. Ebben a helyzetben föllép egy „külső” békítő személy és ideológia, valamiféle kohéziós erőt képezve a mikroközösségek között.

Mohamedet tehát meghívják Yatribba (a későbbi Medinába), amit el is fogad, és 622 július 26-án családjával, valamint legfőbb híveivel áttelepül oda. Ez a *hidzsra* („futás”), és a muzulmánok innentől kezdve számítják az időt. Ugyanakkor a muszlim időszámítás a holdhónapokat követi, és ezért egy év mindig rövidebb 11 nappal, mint a mi Gergely naptárunk²² szerinti év hossza. 2017. január elsején a muszlim naptár 1438. IV. hó (Rabi ath-Thani hónap) 2-át mutatott.²³

Tulajdonképpen Mohamed az új ideológiával a törzsi társadalom új típusú társadalommá való átalakításának történelmi igényét teljesíti be, amelynek lényege, hogy a törzsi-nemzetségi partikularitáson túlnyúló új eszme egyesíteni tudja ezeket a mikroközösségeket, jelentős jog-és közbiztonságot teremtve. Mindez természetesen gazdasági előnyöket is hoz, biztonságosabb lesz a kereskedelem például. A törzsi-vérségi kötelékek helyébe a területiális és vallási-kohéziós eszmén alapuló tágabb közösség lép. Azonban majd látni fogjuk később, hogy rengeteg törzsi maradvány is fennmarad, tovább él, ami éppenséggel a modernizáció gátjává válik. Ilyen maradvány az ősi törzsi közösségi földtulajdon állami köztulajdonná történő átalakulása, és ezzel az európai földmagántulajdoni forma (feudalizmus) felé való továbbfejlődés elakadása. Ez viszont a magántulajdonon alapuló általános piacgazdaság felé zárja el az utat.

Yatribban jelentős zsidó közösség is él ekkor, akiknek a kezében van a gazdasági

21 Latin: Mindenki háborúja mindenki ellen.

22 XIII. Gergely pápa (1572-1585) 1582-ben naptárreformot hajtott végre, mert akkorra már 10 napra nőtt az eltérés a naptári év és a szoláris év között a Júlián naptár bevezetésekor (Kr.e. 45.) még pontatlan csillagászati megfigyelések miatt. 1582. október 4. csütörtök után október 15-e péntek következett. A keleti keresztények nem vették át a Gregorián naptárt, és pl. 1917-re már 13 napra nőtt ez a különbség, ezért esett a „Nagy Októberi Szocialista Forradalom” (Júlián naptár szerint október 25.) Oroszországban november 7-ére.

23 A két naptár átszámítási képlete. $N = \text{Napév}$, $H = \text{Holdév}$. $N = \frac{32 \times H}{33} + 622$. $H = 33 \times \frac{(N - 622)}{32}$.

élet, emellett ők a monoteizmus első megfogalmazói, rendszerezői, kanonizálói, tehát Mohamed közeledni próbál hozzájuk, de kudarcot vall. Megfogalmazza az „Ábrahám vallás” formulát: a Koránban a 3. szúra 67. verse szerint „*Ibrahim nem volt se zsidó, se keresztény, hanem hanif*²⁴ volt.” Fölhasználta még Ismáel ószövetségi történetét, megtéve Ábrahám fiát az arabok ősatyjának. Mohamed egy ügyes húzással Ábrahámnak tulajdonítja a Kába kultusz bevezetését (3/97-97), és ezáltal Mekka alapítását (14/35-37). Amikor ezeket megfogalmazza, még a *gibla*, az Allahhoz intézett ima *iránya* Jeruzsálem. A hidzsra után másfél évvel, a 2. szúra 144. versében változtatja a gibla irányát Mekka felé. (Hangsúlyozom, hogy a szúrák számozása nem követi keletkezésük időrendjét!) Még mindig bízik a zsidók megnyerésében, ezért átveszi tőlük a böjtöt, és rögtön egész hónapossá bővíti, ez a ramadán (2/185). Annyi megjegyzést fűzök ehhez, hogy furcsa „böjtről” van szó, ugyanis csak napkeltétől napnyugtáig érvényes, napnyugta után viszont lehet „zabálni”, „vedelni” annyit, amennyi jól esik. Ugyancsak a zsidók felé tett gesztusként lehet értékelni a sertéshús fogyasztás tilalmát. Ennek hátterében ugyanakkor egészségügyi megfontolások is meghúzódhattak. A zsíros sertéshús azon a forró éghajlaton valóban nem tekinthető egészségesnek. Másrészt abban a korban a közel-kelet sertésállománya meg volt fertőzve két veszélyes élősködővel, a horgasfejű galandféreggel, valamint a trichinellával.²⁵ E két élősködőt nagyon sok egyiptomi múmiában is megtalálták például.

A Yatribba áttelepült Mohamed azután belekezd valami olyasmibe, amit megint csak nehéz erkölcsi szempontból megmagyarázni: a mekkai karavánok tudatos, brutális kifosztásának megszervezésébe. A síra-irodalom (Ibn Ishák, Wáqidi) alapján tudjuk, hogy kb. hetven ilyen rablóportya (*razzia*) zajlik le, melynek során legyilkolják a karavánok kísérőit, elrabolják az árut, és szétosztják egymás közt. Maga Mohamed ezeknek a felében részt is vesz személyesen, és a rablott holmi egyötödét kapja meg. Volt olyan karaván, amelyik kétezer (!) tevéből állt. Ki kell mondanunk nyíltan: a vallásalapító közönséges haramiavezér volt!

Az iszlám, Medinából kiindulva gyorsan terjed az analfabéta, tudatlan tömegek körében, akik nyilván a törzsi, mikroközösségi partikularitáson túlnyúló kohéziós szerepét értékelik. Végül 630 januárjában egy jelentős muszlim sereg békésen, harc nélkül bevonul Mekkába, a város megnyitja előttük kapuit. Mohamed korlátozott bosszút áll, lerombolja a pogány szentélyeket a Kába kivételével, amit viszont ügyes húzással beilleszt az iszlám kultuszába, és halálra ítéli, vagy elüldözi korábbi ellenfeleit. Ezután visszatér Medinába, és ott hal meg 632. június 8-án, hatvankét éves korában. Sírja, feleségei sírjai, valamint Abú Tálíb és Abú Bakr sírja ma is láthatók. Pontosabban szólva Mohamed koporsóját egy építmény rejtí, ahová nem mehet be senki, és a muzulmán legenda szerint ég és föld között lebeg a temetése óta.

---

24 Hanif = igazhitű.

25 A trichinella élősködő féreg izmokba betokozódott lárvája a „borsóka”. (Lásd: borsókás hús!) Nagyon veszélyes, a vérárammal akár az agyba, de még a szembe is bekerülhet. A horgasfejű galandféreg pedig akár több méteresre is megnőhet az emberi bélrendszerben.

A Kába kő és a szentély

Forduljunk Germanus Gyulához²⁶, akinek volt alkalma közelről megvizsgálni, sőt, meg is érinteni a muszlimok által imádott ereklyét 1935-ben. Allah Akbar c. könyvében (Szépirodalmi Kiadó, 1976. 531-539.o. A fekete kő.) ezt írja: „Ez a fekete kő a Kába szentély délkeleti sarkában van beillesztve a szürke gránitkockák közé, körülbelül másfél méter magasságban a földtől.”

A mekkai nagymecset udvarán álló kockaformájú épületet kívül fekete drapéria vonja be, a belseje üres, tkp. imaterem, egykor itt pogány bálványszobrok álltak. Kalligráfiával díszített nagy ajtaját ritkán nyitják ki, főként V.I.P. személyek előtt. Az ajtó magasan áll, csak létrán lehet megközelíteni. Az építmény délkeleti sarkában, kint, a fekete drapériából ki van vágva egy kb. 50 × 80 cm területű ovális alakú rész, és így látható az ezüstkeretbe foglalt, 25 cm átmérőjű, emberfej nagyságú, tojásdad alakú fekete kő. Oda lehet menni, meg is lehet érinteni, persze csak ha igazhitű az ember, sőt, meg is lehet csókolni. A hágász, tehát a hagyomány szerint ezt a követ Allah küldte a Földre, amikor még Ádám egyedül létezett, hogy az első embernek legyen kivel társalognia. Az egyik legenda szerint tkp. angyal volt a kő eredetileg, akinek Ádámra, majd később Évára is vigyáznia kellett volna, ám a bűnbeesés után Allah büntetésből kővé változtatta. Majd az Utolsó Ítélet napján nyeri vissza angyali mivoltát.

A kőtől mindössze húsz méterre található az iszlám legszentebb kútja, a Zemzem. A legenda szerint amikor Ábrahám és felesége, Sára elkergették szolgájukat, Hágárt és fiát, Ismáelt Izsák megszületése után, akkor ők ennél a kútnál letek enyhülésre. A vízözön idején Gábiel arkangyal a szent követ felvitte a 182 m magas Abú Qubajsz hegyre, majd a vízözön elmúltá után onnan hozta ide a mostani helyére, és Ábrahám, a fiával, Ismáellel közösen épített neki szentélyt. Van itt egy gödör is, amelyben a hagyomány szerint ők ketten keverték a habarcsot, ezt is tisztelik a muszlimok. Ábrahám halála után pogányok foglalták el Mekkát, és igazhitű lakói a szent követ a menekülésük előtt a Zemzem forrás kútjába rejtették. A pogányok legyőzése után a város lakói visszatértek, és a Kábát újra az eredeti helyére tették vissza.

683-ban egy omajjadita vezér, Jazíd megostromolta Mekkát, és ekkor a Kába szentély leégett, az azt borító szövet lángjaitól a szent kő megrepedt. 683-692 között Abdullah ibn Zubajr kalifa egy ezüsfoglalatba tette, ám amikor Hárún ar-Rasíd kalifa (786-809) zarándokúton itt járt, rossz állapotban, három darabra törve találta a követ, és meglazulva a foglalatot, ezért kijavította mindkettőt: a kő darabjait átfúrta, és ezüstsálakkal újra összeillesztette, a foglalatot pedig kicserélte. 931-ben síita zendülők lerohanták a szentélyt, kardélre hányták a híveket, és istállóknak használták az építményt. A fekete követ elvitték, ám húsz év múltán az mégis visszakerült ide.

A következő merénylet a szentély ellen 1022-ben volt, amikor az örült egyiptomi szeldzsuk szultán, Hákim Biamrilláh katonákat küldött ide, hogy összetörjék a követ.

---

²⁶ Germanus Gyula (1884-1979) orientalista, Vámbéry Ármin tanítványa. Áttért az iszlámra, és 1935-ben elvégezte a mekkai zarándoklatot, így al-háddzsi lett.

Azonban a feldühödött zarándoksereg, meglátva hogy mit csinálnak, felkoncolta őket, így csak pár szilánk tört le belőle. 1803-ban a Szaúd-Arábiát ma is uraló vahhábiták²⁷ foglalták el Mekkát, ők is szét akarták verni a követ, le is tört belőle négy darab, amit Mohamed Ali egyiptomi pasa elvitt Kairóba. Itt megvizsgálta egy Lyons nevezetű brit rezidens, aki szerint mind a négy darab meteorkő. Mohamed Ali egyet megtartott magának, egyet elküldött a török szultánnak, egyet a perzsa sahnak, egyet pedig a kabuli afgán emírnek. 1873-ban a követ megint új ezüsttartóba foglalták, amelyben azóta is látható.

Germanus Gyula vette a bátorságot, és megkopogtatta a követ, ajkával is megérintette, aztán továbbment, megkerülte a szentélyt, és a vizsgálódást megismételte még háromszor, igyekezve azt jól megfigyelni. Megkarcolta a körmével, megállapította, hogy üveges a felülete, és ebben az üvegszerű anyagban dió nagyságú buborékok vannak. Úgy találta, hogy esetleg vulkáni eredetű lehet, tehát nem biztos, hogy meteorit²⁸.

Az ókorban gyakori kultusztárgy volt valamilyen meteorit. Frígiában Pessinusnál hullott alá egy meteorkő, amelyet Cybele fríg istennő ajándékként tiszteltek. A második pun háború végén, Kr.e. 202-ben a rómaiak Rómába vitték, és a Vesta szüzek templomában helyezték el. Szíriában Emessza városánál a Napisten ajándékként tiszteltek egy meteoritot, ennek a szentélynek a főpapját, Heliogabalust²⁹ Róma császárává kiáltották ki, aki a követ Rómába hozatta, de az ő halála után visszakerült Emesszába.

Az iszlám öt alapelve

Az iszlám szó jelentése: alávetés. Arra utal, hogy a hívőnek alá kell vetnie magát Allah akaratának. A szúnna (mohamedai szokások gyűjteménye) öt szigorú előírást tartalmaz minden muszlim számára:

1. Hitvallás. Allah egy, és Mohamed az ő prófétája. A 2. szúra 255. versét citálja naponta ötször a müezzin imára hívva a muzulmánokat: *„Allah egy, rajta kívül nincs más Isten, az élő, a magában létező. Nem vesz rajta erőt szendergés, sem álom. Övé minden, ami az egekben és a földön van. Trónusa átöleli az egeket és a földeket. Megőrzésük nem görnyeszt meg őt. Ő a magasztos és hatalmas.”* Ennek a hat mondatnak a népi iszlámban nagy varázserőt is tulajdonítanak. Egy muszlim, ha bajban van, ezt recitálja.

---

27 Vahhábiták: Muhammed ibn Abdal-Vahhab nevével fémjelzett vallási reformmozgalom hívei a 18. században. Szaúd-Arábiában hatalomra jutottak a XIX. század legelején. Tulajdonképpen visszatérést hirdetnek a gyökerekhez, a Koránt szó szerinti isteni kinyilatkoztatásként kezelik. Elutasítják a szentek sírjainak kultuszát, eredetileg a Kába követ is pogány ereklüként értelmezték, de aztán látva annak erős kultuszát, inkább megbékéltek vele és meghagyták. A vallási irányzatot politikai mozgalommá szervező Ibn Szaúd (meghalt 1765-ben) alapította a jelenlegi szaúdi uralkodó házat. Ma Szaúd-Arábia államvallása a vahhabita hit.

28 A meteorit a földre esett meteorkő. A meteor az égbolton végigszágul, felizzó égi vándor, amely nem érte el a földet, mert elégett közben.

29 Heliogabalus: Róma császára 218-222. között. Közismert volt homoszexualitása. Meggyilkolták anyjával együtt a pretoriánusok, és a Tiberisbe dobták a holttestét. A Nap-szimbólum meteorkövet visszavitték Emesszába.

2. Imádkozás (szalát). Az előírás napi többszöri alkalom, a férfiaknak közösen, lehetőleg egy mecsetben, a nőknek otthon a négy fal között egyedül. A homloknak a földet kell érintenie, és szigorúan Mekka felé néz az arc (mármint a leborulás előtt).

3. Böjt (szaum). Ramadán havában napkeltétől napnyugtáig tilos ételt, italt fogyasztani. Napnyugta után viszont lehet akármennyit. Mohamed a síra, a Mohamed életrajz szerint 610-ben a kilencedik hónap (ramadán) 27-én kapta Gábiel arkangyaltól az első kinyilatkoztatást, ennek az emlékét őrzi a ramadán havi böjt. De nem csak böjtölnek ekkor egy hónapig, hanem különösen buzgón gyakorolják az imádságot és elmélyülést. A böjt havának kezdete és vége mozgó időpont az iszlám holdhónapra épülő időszámításban, évente mindig 11 nappal előre csúszik. 2016-ban június 6. – július 5. közé esett. Íme, 2012-2019 között a ramadán kezdete:

2012. július 20.   2017. május 27.

2013. július 9.   2018. május 16.

2014. június 28.   2019. május 5.

2016. június 6.

4. Alamizsnaadó, vagy szegényadó (zakát). Lehet helyettesíteni közvetlen alamizsnaosztással.

5. Zarándoklat Mekkába minden muszlimnak legalább egyszer az életében (háddzs). A zarándoklatot teljesítő muzulmán használhatja az al-háddzsi (a zarándok) címet.

A mekkai zarándoklatnak külön koreográfiája van. Ennek menetrendje az alábbi:

Első: hétszer körbejárni a Kába szentélyt.

Második: hétszer oda-vissza futni az al-Szafa és az al-Marva dombok között, annak emlékére, hogy Hágár vizet keresve szaladgált itt, és végül rálelt (angyali segítséggel) a Zemzem kútra. Hágár is hétszer tette meg oda-vissza az utat. A Zemzem húsz méterre van a Kába kőtől.

Harmadik: A Minához vezető nyolc kilométerre út bejárása.

Negyedik: Minából az Arafat síkságra vezető 14 kilométeres út bejárása, és közben 49 kavics fölszedése.

Ötödik: Másnap elgyalogni a nyolc kilométerre levő Muzdalifáig.

Hatodik: Muzdalifától visszajönni Minába, és ott a 49 kaviccsal megkövezni a Sátánt jelképező három oszlopot annak emlékére, hogy itt kísértette meg a Sátán Ismáelt, Hágár fiát, az arabok ősatyját. 2004 óta itt már nem három oszlop áll, hanem egy fal. Ennek oka az, hogy eme rituálé közben az extázisba eső muszlimok között gyakoriak voltak a súlyos balesetek, a tömegben sokakat agyontapostak. Elég megdöbbentő látvány a vérben forgó szemekkel, láthatóan magánkívüli extázisban levő hívők tébolyult tombolása a „Sátán megkövezése” c. elképesztően primitív, gyerekes rituálé közben, az interneten keringenek erről videofelvételek.

2004-ben 240 halottja volt e szertartásnak, ezért cserélték ki az oszlopokat egy

hosszú falra, ám ez sem akadályozta meg az egyre súlyosabb tömegkatasztrófákat. 2015. október 9-én, hivatalos adatok szerint 769 áldozata volt a vallási tébolynak, a nem hivatalos becslések szerint legalább 1200. Szembe jött éppen két csoport, és ezek keveredtek össze eksztatikus állapotban, a hátulról jövők nyomták előre a megtorpant elülsőket. Az egyik változat szerint a szaúdi király fia, Mohamed bin Szalmán Al Szaúd herceg és népes kísérete, testőrsége váratlan megjelenése, a testőrök erőszakos fellépése idézte elő a tragédiát, de ezt hivatalos források nem erősítették meg. A szaúdi belügyminiszter Allah büntetéseként értékelte az egészet, ami már tényleg pszichiátriai kivizsgálásért kiált. A sátánt megkövező igazhitűeket Allah büntette volna? És ha igen, akkor miért?

2016. szeptember 10-én megint volt 133 halott. Ha nem vallanám, hogy minden ember, így egy muzulmán halála is tragédia, cinikusan azt mondanám, hogy a Sátán csak visszaütött.

Hetedik, egyben utolsó: Mekkában kecskét, vagy tehenet, vagy tevét áldoznak annak emlékére, hogy Ábrahám az al-Aksza mecsetben található sziklán föl akarta áldozni Ismáelt. (Ez természetesen az ószövetségi történet átköltése, hiszen ott Ábrahám Izsákot akarta feláldozni.)

Az iszlámban ezen kívül fontos tilalmak is korlátozzák az igazhitűeket. Tilos az alkohol-és a disznóhúsfogyasztás, a nem a vallási előírásoknak megfelelően leölt állatok húsanak fogyasztása (ez a zsidó kóser állatvágás előírásának módosított átvétele, és a lényege, hogy az állat leölése közben Allah nevének kell elhangoznia), tilos a férfiak számára a selyemruha és az aranyékszer viselése,³⁰ tilos ölni, lopni, bálványt imádni, tilos a házasságtörés, a homoszexuális kapcsolat, de még az onánia is.

A primitív ideológia gyors terjedésének okai

Halála után tanai gyorsan terjedtek, aminek az oka igen egyszerű. Gyakori jelenség a történelemben, hogy bizonyos válsághelyzetekben egy viszonylag primitív ideológia találja meg az utat a tömegek felé, ilyen volt a XX. században a fasizmus-nácizmus, vagy a marxizmus-leninizmus³¹ is. A középkorban a mongol törzseket sikerült hihetetlen gyorsasággal egyesítenie Dzsingisz kánnak³² a birodalmi eszme kohéziós erejével. Az arab, majd a török világban az iszlám tölti be ezt a kohéziós szerepet. Szerencsés, vagy részben szerencsés esetben a kohézió a jogbiztonság, a kiszámíthatóság megteremtésével gazdasági és kulturális föllendülést eredményez, szerencsétlenebb esetben ez elmarad. Az utóbbira jó példa a Mongol Birodalom, amely semmilyen maradandó értéket nem hozott létre, ellenben rengeteg szenvedést, tragédiát

---

30 Ezzel szemben a 35. szúra 33. verse: „Éden kertjei, amelyekbe bemennek ők, arany-és gyöngykarpercekekkel ékesítettek ott és selyemöltöztetik les.” A Korán tele van ilyen ellentmondásokkal, majd látni fogjuk az alkoholfogyasztással kapcsolatos következtetlenségeket is: valahol óv az alkoholtól, másutt meg a Paradicsomban tejjel-mézzel-borral folynak a patakok, és az igazhitűek gyömbérrel és kámforral fűszerezett fröccsöt isznak.

31 Válasszuk el Marxtól az ő filozófiai gondolati szintjét elsekélyesítő, azt ideológiává vulgarizáló „marxizmus-leninizmust”! Ezt az elsekélyesítést, vulgarizálást alapvetően Vlagyimir I. Lenin hajtotta végre.

32 Dzsingisz kán (1162-1227), eredeti neve Temüdzsin (Vasolvasztó), uralkodott 1206-1227 között.

hozott népek egész sorára. Ugyanez érvényes a XX. századi fasizmusra, nácizmusra is, ha a kultúra területén maradunk: csak pusztító hatással voltak mindenre, ami emberi érték. A „marxizmus-leninizmusnak” már ellentmondásosabb volt a szerepe, ennek mélyebb okaiba itt nem megyek bele³³, csupán annyit, hogy a *szocreál* (szocialista realizmus) stílust átlépő művészeti, irodalmi alkotások (és születhettek ilyenek is, gondoljunk Solohov Nobel-díjas Csendes Donjára!) ebben a korban is maradandó értéknek bizonyultak. Ez a rendszer – szemben a nácizmussal – képes volt bizonyos határokon belül reformálódni, humanizálódni.³⁴

Az iszlám ideológiája egyesítette ezeket a mikroközösségeket, utat nyitott az állammá, birodalommal szerveződés felé, lehetővé téve egy időre a gazdasági és a kulturális felvirágzást is. Ez a felvirágzás egyébként addig tartott, amíg a vallási-ideológiai rendszer nem telepedett rá a szellemi életre, és nem fojtotta meg a társadalmi lét eme szféráját.

Ugyanakkor ne feledjük el, hogy az iszlám világon kívüli régiókra viszont katasztrofális hatással járt ennek az ideológiának a kiterjesztése erőszakos úton (ez volt a dzsihád, a szent háború). Megsemmisítette a Bizánci Birodalmat és vele a bizánci kultúrát is, fél évezredre megakasztotta a Balkán népeinek fejlődését, 1526-ban (vagy inkább 1541-ben) derékba törte a Magyar Királyság évszázadok óta tartó prosperálását. Magyarország ezt a csapást valójában már sohasem heverte ki!

Az iszlámban olyasfajta hitviták, mint amelyek a kereszténységet jellemzik például, elképzelhetetlenek, mert ez a vallás soha nem jutott el azokba a filozófiai szintű magasságokba, mint amelyekbe a judaizmus és a kereszténység, vagy a buddhizmus és a taoizmus. Az iszlám soha nem is közeledett az emberiség nagy bölcséleti szellemi konstrukcióihoz, mint amilyenre példát a kereszténység esetében Szent Ágoston (353-430) és Aquinói Szent Tamás (1226-1274) mutatnak. Szent Ágoston kifejti, hogy Isten az anyagot, a teret és az időt együtt teremtette, és ezek összefüggnek egymással. Mi ez, ha nem Einstein relativitáselméletének előre sejtése? Tudjuk, hogy Szent Tamás Arisztotelész logikai rendszerét építette be a keresztény tanokba, megteremtve ezzel a skolasztikát.

Le kell szögeznünk, hogy bármiféle olyasfajta szellemi *fejlődésről*, mint amilyen a zsidó-keresztény kultúrkört jellemzi, az iszlám vonatkozásában nem beszélhetünk. Muszlim reformáció például elképzelhetetlen lenne. Az iszlám egy önmagát merevítő, konzerváló zárt, fejlődésképtelen rendszer, befogadása nem igényel intellektuális erőfeszítést: az analfabéta tevehajcsárhoz szól.

Még egy fontos gondolat: Mohamed nem *forradalmár*, nem *reformátor*, nem *megújító*, hanem *konzerváló* ideológus: visszakanyarodást jelent egy ősibb, már meghaladásra érett szellemi konstrukcióhoz. Az ő fellépése idején a fejlődő kereskedelem által kialakuló piacgazdaság kerül ellentétbe az ősi törzsi hagyománnyal és értékrenddel a Közel-Keleten, és ezt a konfliktust „kezeli” az iszlám, de nem a régi meghaladásaként, hanem az ahhoz való visszakanyarodásként. Az iszlám

33 Lásd bővebben: Gazdag László: Marx, marxizmus, szocializmus! Scolar Kiadó, 2016.

34 Például nem mindegy, hogy valaki a Rákosi-rendszerben, vagy a konszolidált Kádár-rendszerben élt Magyarországon, netán a sztálini terror éveiben, vagy a hrucsovi enyhülés idején.

végeredményben alkalmatlan a megújulásra, önmagát konzerváló ideológiai struktúra, amely ugyanakkor szerencsétlen módon beépül a társadalom politikai intézményrendszerébe, visszahúzza, konzerválva azt.

Az iszlám a törzsi partikularitást meghaladó integrációs-kohéziós szerepe miatt a kezdeti szakaszban persze látványos dinamizmust mutat, de már magában rejti megtorpanásának és majdani hanyatlásának csíráit. A későbbi oszmán-török korszak dinamizmus ugyancsak megtévesztő, ugyanis e társadalmakban nagyon hamar az extenzív tényezők válnak meghatározóvá, mint a birodalmi eszme, a területi hódítás, az adófizetők számának és így az adóbevételeknek a növekedése, ám amint ez korlátokba ütközik, azonnal megkezdődik a hanyatlás.³⁵

A Korán furcsaságai

Nincs szerkezete, zavaros

A Korán 114 szúrából áll, de nehéz megmondani, hogy mi is az a szúra? A leghosszabb a 2. szúra, a terjedelme 32 oldal, címe: A tehén. A legrövidebb a 108-adik (A bőség), mindössze három sor, íme, szó szerint:

1 Adtuk néked a bőséget.

2 Imádkozzál hát uradhoz és áldozz!

3 Aki gyűlöl téged, az a kurtafarkú!

Ennyi. A „kurtafarkú” egyes kommentátorok szerint a fiú utód nélkül maradt férfit jelölhette abban a korban, de ez csak feltételezés. Ne feledjük el, hogy maga Mohamed is „kurtafarkú” volt ebben az értelemben: két fia még gyermekkorában meghal, csak lányai érik meg a felnőtt kort. Fölteszem a kérdést az olvasónak: van valami értelme ennek a három sornak önálló egységként (itt: szúraként) egy vallási alapműben?

És itt ütközünk az első lényeges problémába: a Korán érthetlensége, homályossága a más alapvető vallási művekhez (kinyilatkoztatásokhoz) képest. Ha valaki kézbe veszi a Bibliát, akkor egy lenyűgöző mesevilágot kap, élvezheti a szöveg irodalmi emelkedettségét, a történetek népmesészerű báját, az olvasónak szóló mély erkölcsi-etikai tanításokat és tanulságokat. A Tóra, amely nagyjából megegyezik Mózes öt könyvével, vagy az ennél terjedelmesebb Ószövetség elmondja a zsidó nép történetét, az Istennel való kapcsolatának alakulását. Még a történészek számára is jelentős mű, hiszen tökéletes képet rajzol kora bronzkori társadalmáról, annak technikai és szellemi viszonyairól. Az Újszövetség Evangéliumai Jézus történetét mesélik el, a többi rész pedig a kereszténység kialakulásának mesés és valóságos mozzanatait egyaránt. Ki tagadná ma, hogy a Biblia ugyanúgy hozzátartozik az általános műveltséghez, mint a hellén-latin irodalmi örökség?

---

35 Az Oszmán Birodalom 1456, vagyis Nándorfehérvár ostroma, és 1526, tehát a mohácsi csata közötti hét évtizedben megháromszorozza a területét, lakosságának és így adófizetőinek számát, miközben a Magyar Királyság stagnál. Vagyis Nagy Szulejmán (1520-1565) idején már egészen mások az erőviszonyok, mint voltak Hunyadi Mátyás (1458-1490) korában.

A hindu Baghavat Gíta a Mahábhárata eposz részeként, Arjuna és a világot teremtő Krisna isten párbeszéde alapján tárja elénk a hindu mitológia csodás világát. A kínai Tao Te King inkább természetfilozófiai és erkölcsfilozófiai mű, amelyre a kínai társadalom működési mechanizmusai épültek évezredek át. Érdekesség még, hogy a buddhizmusnak viszont nincs ilyen összefoglaló alapl műve, „bibliája”, ha úgy tetszik, de szellemi hatása tagadhatatlanul óriási. Az alapl mű hiánya az oka, hogy nagyon hamar három önálló irányzata (hinajána, mahajána, vadzsrajána), és azokon belül számtalan szektája alakult ki. (Csak a hinajána 17 szektára bomlik!)

Ezekkel szemben a Korán egy lazán szerkesztett, össze nem függő részekből álló, nehezen érthető és értelmezhető, zavaros, eklektikus mű. Nem mond el történetet, például Mohamedről semmit nem tudunk meg belőle, holott az egyik, a 47. szúra címe a próféta nevét viseli. Jellemző, hogy a Helikon Kiadó által 2001-ben megjelentetett magyar nyelvű kiadás (Simon Róbert gondozásában), amelyre támaszkodom, egyik fele maga a vallási alapl mű, a másik, mégpedig a nagyobbik fele viszont a magyarázatokat tartalmazza. Ezek a magyarázatok ugyanakkor igen gyakran homlokegyenest ellentmondanak egymásnak. Nem véletlen, hogy az iszlámban nagy jelentősége van ma is a Korán-interpretációknak, értelmezéseknek.

Mindegyik szúra az „*Allah, a könyörületes és az irgalmas nevében*” mondattal, az úgynevezett *basmala* formulával kezdődik, egy kivételével: a 9. szúra elején, és csak itt, ez a mondat nem található. A kommentátorok sem tudják ennek, mármint e kivételes hiánynak az okát.

A Koránt magyarázó kommentárok széles tárházát sorolja föl a fordító, Simon Róbert, és ezek között, mint említettem, gyakran egymásnak ellentmondó értelmezések húzódnak meg. E kommentár irodalom tele van az ilyen, és ehhez hasonló megállapításokkal: „Koránbeli jelentését nem tudjuk pontosan.” „...a szúra eleje elveszett, a kérdés nem eldönthető.” „...a Pokol strázsái eredete nem tisztázott még.” „Ha mekkai eredetű a vers, így kell fordítani... Ha medinai eredetű, akkor viszont így:...”.

Érdekesekek a kommentelők vitái már a középkortól kezdve, hogy melyik szúra tekintendő mekkainak, és melyik medinainak. (Lásd: keretes szöveg!) Gyakran egy szúrán belül is elkülöníteni vélnek mekkai és medinai eredetű szövegeket. Aztán itt vannak a „rejtélyes betűk”. Huszonkilenc szúra előtt állnak furcsa betűk, vagy betűkombinációk (mindegyik előtt csak egy), amiknek a mibenlétét senki sem tudta még megmagyarázni. Íme:

lr, lm, lmr, lms, hm, hmsq, s, ts, tsm, th, q, khys, n, ys. Fogalmunk sincs, hogy ezek mit jelentenek, és miért kerültek az adott szúra élére. Különös az a motívum, hogy Allah mindig többszám első személyben nyilvánul meg, és sohasem egyszám első személyben: „*Teremtettünk...*”, „*elküldtük nekik...*”, stb.

És végezetül egy fontos megjegyzés: a Korán nem képezi az általános műveltség részét az összemberi kultúra számára, de szerintem még az iszlám vallást követő társadalmak számára sem. Ha egy muszlim olvassa is, zavaros eszmefuttatásait, homályos utalásait aligha érti. Az imámok, ajatollahok, az ulemák tagjai³⁶ ezért aztán

---

36 Ulema = jogtudósok testülete.

úgy „magyarázzák”, csúrik-csavarják, ahogy nekik éppen tetszik az aktuálpolitikai funkció szempontjából. Aki a Koránt „ismeri”, az ugyanúgy nem lesz műveltebb tőle, mint aki a Mein Kampfot ismeri...

Eltörlések, avagy a sátáni versek

A különböző kommentátorok egyetértenek abban, hogy kb. 20 olyan rész található a Koránban, ahol az eredeti szöveg utólag vagy ki lett törölve, vagy meg lett másítva, mégpedig Mohamed által. A 2. szúra 106. verse (a továbbiakban 2/106) így fogalmaz: *„Ha egy Korán verset eltörlünk, vagy feledésre kárhoztatunk, egy jobbat, vagy hozzá hasonlót hozunk helyette.”*

„A méhek” (16. szúra) 101. sora: *„És ha egy verset másikkal cserélnénk ki – és Allah a legjobb tudója annak, amit leküld...”*

Érdekes történet az úgynevezett „sátáni versek” keletkezése, majd utólagos eltörlése. Még Mekkában Mohamed közeledni szeretett volna a Qurays törzs előkelőihez, közte ahhoz a nagy hatalmú családhoz, amelynek volt egy szépen jövedelmező szentélye három pogány istennő, al-Lat, al-Uzzá és al-Manát szobraival. A hívek szokás szerint rengeteg áldozati ajándékot hoztak az „istennőknek”, ami „természetesen” a szentélyt birtokló család jövedelmét gyarapította. Ennek a kultusznak az eltörlését követelni az egy Isten, Allah nevében tehát konkrét gazdasági érdekeket sértett, és ezért jelentős ellenállásba ütközött. Mohamednek egyszer csak „látomása” támadt arról, hogy Allah megengedte e három „istennő” kultuszának folytatását, és ez bekerült a Koránba, az 53. szúrába (A csillag), a 18. vers után: *„Mit gondoltok al-Latról, és al-Uzzáról, és a másiktól: Manátról, a harmadiktól? Ezek a magasságos hattyúk – közbenjárásukban reménykedni lehet.”* Mohamed később mégis távozni kényszerül Mekkából (hidzsra), majd 630. januárjában visszatér oda, immár győztesként, nagy hadsereggel, bosszút áll, és lerombolja ezt a szentélyt is. De valahogy meg kellett magyarázni a Koránba korábban bekerült passzust, és most jön egy egészen nyakatekert fordulat: a próféta azt állítja, hogy a Gábiel arkangyal képébe öltözött Sátán tette a nyelvére ezeket a szavakat annak idején, és ezeket most el kell törölni. Az 53. szúra jelenlegi 20. és 21. versei között voltak az ominózus mondatok.

Mint már volt róla szó, Salman Rushdie bombay-i születésű indiai író, aki 15 éves korában lett hitehagyott, vagyis szakított az iszlámmal (ez ma is halálos bűn a muszlimok szemében!), erre válaszul írta meg híres Sátáni versek c. regényét, amelyben azt állítja, hogy tulajdonképpen nem csak pár passzus származott a Sátántól a Koránban, hanem maga az egész mű, úgy ahogy van. A bulgakovi stílusban megírt regényben feltűnik Khomeini ajatollah, az 1979-es iráni „iszlám forradalom” vezéralakja is, nem éppen hízelgő megvilágításban. Nem véletlen, hogy majd Khomeini halálos ítélettel sújtja Salman Rushdiet, akit innentől kezdve bármelyik muszlim bármikor, bárhol, bárhogyan meggyilkolhat. Salman Rushdie azóta rejtőzködő életmódot folytat valahol Nagy-Britanniában.

A másik zavaros történet Mohamed írnokához, egyben a próféta tejtestvérehez,

Abdallah Abi Sarhhoz kapcsolódik, aki lejegyezte a diktált szövegeket. Az egyik résznél, a 14. szúra (A hívők) 12. verssel kezdődő sorai hallatán csodálattal felkiáltott: „*Áldassék Allah, a legjobb teremtető!*” Legnagyobb megdöbbenésére Mohamed közölte, hogy neki ez annyira tetszik, hogy ide, a 14. szúra, 14. verse végére beiktatja. Így is történt: a kérdéses helyen ma is megtalálható.

Viszont ez elgondolkodtatta az írnokot, hiszen korábban Mohamed a lelkére kötötte, hogy hajsza pontosan írja le a diktált szöveget, mert ezek Allah megmásíthatatlan szavai. Akkor mégsem annyira megváltoztathatatlanok ezek a szövegek? Végül Abi Sarh arra a következtetésre jutott, hogy Mohamed közönséges csaló, és ezt aztán Mekkában hirdetni is kezdte. Amikor a próféta 630 januárjában győztesen bevonult a „szent városba”, akkor halálra ítélte Abi Sarhot, és ki is végeztette. Egy másik hagyomány szerint viszont egy Utmán nevű hívének könyörgésére megkegyelmezett neki.

Az az igazság, hogy maga Mohamed sohasem állított össze végleges Korán szöveget, ezt majd halála után a különböző kalifák teszik meg. Nem véletlen, hogy végül hétféle Korán-változat született az évszázadok során, és a különböző felekezetek egyiket, vagy másikat tekintik az egy igaz Írásnak.

A gyehenna tüze és Allah átkai

Mint említettem, a 114 szúra közül 113 a basmala formulával kezdődik: „*A könyörület és irgalmas Allah nevében.*” Ehhez képest döbbenetes tény, hogy összesen 592 átkot, átkozódást számoltam össze, amelyet Allah mond ki a nem muszlimokra, tehát a nem igazhitűekre vonatkozóan. Ezek egy része a jövőre vonatkozik, nevezetesen az Utolsó Ítéletre, amikor a hitetlenek a gyehenna tüzébe fognak vettetni, de nem halhatnak meg, csak szenvednek majd az idők végezetéig. Az átokformulák másik része viszont a már beteljesült csapásokat ismerteti, amelyekkel Allah sújtotta eddig is a hitetleneket. Ez utóbbira példa Noé és a vízözön története, amely sokszor elisméltetik, és megtudjuk, hogy Allah azért büntette az emberiséget, mert nem hallgattak az igaz hit üzenetét számukra elhozó Noéra. Tudjuk, hogy az Ószövetségben az özönvíz által az emberiség a tényleges bűnei miatt töröltetik el, viszont az iszlámban egyetlen bűnért, ami megbocsájthatatlan: a hitelenség. A Korán sokszor kimondja, hogy egy igazhitű muszlim bármilyen bűnököt elkövethet életében, Allah végül majd megbocsájt neki, ennek egyetlen feltétele, hogy higgyen Allahban, és gyakorolja is a hitét. Ellenben a hitetlenek, tehát a nem muzulmánok, függetlenül attól, hogy milyen életet éltek, követtek-e el bűnököt, vagy sem, a gyehenna tüzén fognak pörkölődni az idők végeztéig. A gyehenna egyébként, mint említettem már, a Jeruzsálem mellett levő nagy szeméttelp volt, amely gyakran kigyulladt a hőségben, és bűze megkeserítette a város lakóinak életét.

Nézzünk pár toposzszerűen ismétlődő átokformulát! „*Tűz lesz az osztályrészük, és benne égnék örökké!*” „*Szörnyű büntetés lesz az osztályrészük.*” „*Keserves büntetés lesz az osztályrészük, mert hazudtak.*” „*A Feltámadás Napján pedig a legsúlyosabb*

büntetés jut osztályrészükül.” „...hanyatt-homlok belebukfenceznek a Pokol tüzébe.” „Nincs hát ma itt barátja, sem eledele, csak genny, amit csupán a bűnösök esznek.” A gennyivás és a forró víz ivása, mint a hitetlenek büntetése, egy szinte „ephiteton ornansként” ismétlődő formula a Koránban. Van valami elképesztő abban a gyerekes, primitív stílusban, amelyben megfogalmazódnak Allah büntetései. A Pokolban tényleg üstökben főzik a kárhozottakat, mint a vicclapok rajzain, ördögök döfködi őket tüzes vasvillával, forró vizet és gennyet ihatnak csak. A középkorban a gyerekeket ijesztgethették nálunk a szülők ilyesmivel.

Sokan félreértik „a Könyv népe” meghatározást, ami kifejezetten a zsidókra és a keresztényekre vonatkozik. Ők is a gyehennában fognak sülni-pörkölni, mint a többi pogány hitetlen, sőt, ők még bűnösebbek a bűnösök között, mert ugyan megkapták Allah korábbi üzeneteit (ezek a szent könyvek, tehát a Tóra és az Újszövetség), mégis meghazudtolták Allahot. A keresztények legfőbb bűne például a Szentháromság tana, mert szörnyű blaszfémia az a tény, hogy Allah mellé két vele egyenrangú entitást állítanak: a fiát, Jézust, és a Szentlelket. Jézus létét a Korán elfogadja, mint ahogy Máriának a Szentlélektől való szeplőtelen fogantatását is, de Jézus nem Isten fia, hanem csupán halandó ember, egy próféta a többiek között. A Szentlélek létét is elismeri a Korán, de ez a szellemi attribútum csupán Allah teremtménye, és nem emelhető egy sorba vele.

Az iszlám egy rendkívül intoleráns vallási-ideológiai szellemi konstrukció, le kell számolnunk a vele kapcsolatos illúziókkal, amelyek a tájékozatlanságból, félreértésekből erednek. Ki kell nyíltan mondani, hogy az iszlám a vallások náciizmusa, és a Korán a vallások Mein Kampfja! A náciizmus faji alapon osztályozza az embereket, népeket, az iszlám vallási alapon. A Mein Kampf is gyűlöletet sugall „mások” ellen, a Korán is. Mára már történelmi tapasztalatok sora bizonyítja, hogy egy országba nagy tömegben érkező muzulmán bevándorló populáció nem tud, de nem is akar sem asszimilálódni, sem integrálódni, nem hajlandó átvenni annak a társadalomnak tradicionális viselkedéskultúráját, etikai, de még jogi rendszerét sem, inkább igyekszik a befogadó társadalmat a saját képére átalakítani, és ha ez nem megy, akkor elkülönülnek, szeparálódnak, párhuzamos társadalmat hoznak létre.

A csodálatos utazás

Az iszlám hagyományban sok olyan különös mozzanat található, amely ugyan a Koránban gyökerezik, de a történet kifejtése már másutt található. A legismertebb történet Mohamed éjszakai utazása emberfejű beszélő lova, a Burák hátán a hét mennyországba. De nehogy azt higgye valaki, hogy ezt a Koránban fogjuk megtalálni. A 17. szúra címe Az éjszakai utazás. Ennek mindössze az első mondata utal a rejtélyes történetre: *„Dicsőség annak, aki az éjszaka utazást tett az ő szolgájával a Szent Mecsetből az igen távoli mecsetbe, amelynek megáldottuk a környékét, hogy mutassunk neki a jeleinkből.”* Ennyi. A szúra további részeiben eklektikus, összefüggéstelen szövegek következnek nyolc oldalon keresztül anélkül, hogy akár utalás is történe

eme éjszakai utazásra.

A síra, a Mohamed életrajz őrizte meg nekünk a történetet többféle variációban. Egy Anas Malik nevű középkori arab író változata a legismertebb, Simon Róbert ezt közli, érdemes szó szerint ismertetni³⁷:

„Amikor a próféta elhivatott, történt, hogy a Kába mellett aludt, s körülötte aludtak számosan a Quraysból, s ekkor két angyal, Gábiel és Mikáél jött el hozzá. «Melyikkel kapcsolatban is kaptuk a parancsot?» - kérdezték. »Ezek főnökével kapcsolatban« - mondták. Aztán eltávoztak, majd visszatértek az ellenkező irányból, s már hárman voltak. Mohamedet pedig alva találták. Hátára fordították akkor, és fölhasították a gyomrát. Aztán vizet hoztak a Zemzem kútból, és kimosták a gyomrából ami kétség, bálványimádás, tudatlanság és tévelygés csak voltak benne.”

Itt álljunk meg egy pillanatra, szakítsuk meg a szöveget! Ki volt ez a két arkangyal, aki kérdi, hogy „melyikkel kapcsolatban” kapták a parancsot? És ki volt a harmadik, akivel visszatértek? Mi volt ez a furcsa, drasztikus „gyomormosás”, nyílt hasi operáció formájában? A szövegből úgy tűnik, hogy a korabeli arab gondolkodás még nem tárta föl az agy és a psziché kapcsolatát, a gyomorból kellett az idézett szellemi termékeket eltávolítani. (Ne feledjük persze, hogy az egyiptomiak is a mumifikálás során kidobták az orrüregén át a koponyából kipiszkált agyvelőt, mert nem tudták, hogy mi a funkciója.)³⁸ Folytassuk!

„Aztán fölemelkedtek vele a legalsó égbolthoz, és Gábiel bebocsátást kért. »Ki az« - kérdezték? »Gábiel« - felelte az. »Ki van veled?« - kérdezték. »Mohamed« - felelte. »Küldetést kapott?« - kérdezték. »Igen« - mondta. »Legyetek üdvözölve!« - mondták, és fohászt mondtak az imájukban a számára. Amikor Mohamed belépett, egy hatalmas, szép férfit pillantott meg. »Ki ez, ó Gábiel?« - kérdezte. »Ez a te atyád, Ádám.« - felelte az. Aztán elmentek vele a második égbolthoz, és Gábiel bebocsátást kért, ahol is ugyanazt mondták neki. És az összes égboltban ugyanaz hangzott el tőle és tőlük, mint a legalsó égboltban. Amikor Mohamed belépett a másodikba, két férfiút pillantott meg. »Kik ezek, ó Gábiel?« - kérdezte. Az pedig azt mondta: „Keresztelő Szent János és Jézus, két anyai unokatestvéred. Aztán elment vele a harmadik égbolthoz (ahol egy újabb férfit látott, akire rákérdezett). »Ez a fivéred, József« - mondta az.” Jött a negyedik égbolt, ott Énókh-kal találkozott, az ötödikben Áronnal, és a hatodikban Mózesrel.

„Aztán elérkezett a hetedik égbolthoz, ahol is egy férfiút pillantott meg. »Ki ez, ó Gábiel?« - kérdezte. »Ez a te atyád, Ábrahám.« - mondta az. Aztán útnak eredtek a Paradicsom felé. És íme Mohamed egy folyó mellett találta magát, amely tejnél fehérebb és méznél édesebb volt, s két partján gyöngykupolák álltak. (Mik lehetek ezek a gyöngykupolák?)

»Mi ez, ó Gábiel?« - kérdezte. Az pedig azt mondta: »Ez a Kawtar, amelyet a te urad néked adott, s ez a te lakhelyed.« ... Aztán kifelé menet al-Muntahá krisztustövisfájához

37 Simon Róbert: Korán. Helikon Kiadó, 4. kiadás, 2001. Szúra-magyarázatok, 255-257.o.

38 Először majd a görög Anaxagorász (Kr.e. 500-428) gondolkodik el azon, hogy talán a koponyánk terében levő furcsa szürke, barázdált matéria a gondolkodás központja, de még ő sem tud erre határozott választ adni. A zsidóknál a vér a lélek hordozója, ezért nem szabad az állati vért sem megenni, és a kóser módon levágott állatot alaposan ki kell véreztetni. Mózes III/17. 11. A vért nem szabad megenni: „Mert a test lelke a vérben van...”

érték. Olyan fa volt az, amelyik amelynek gyümölcsei között a legnagyobbak korszokhoz, a legkisebbek tojásokhoz voltak foghatók. Aztán a te urad közeledett és két íjhossznyi távolságra, vagy még közelebb volt.”

Most megszakítom a szöveget, és átugrok a Korán 53. szúrájához, melynek címe: A csillag. *„És egyenesen állott a látóhatár legmagasán. Aztán közeledett és egyre közelebb jött, és végül két íjhossznyi távolságra, vagy még közelebb volt. És sugalmazta az ő szolgájának, amit sugalmazott.... És látta őt ismét lejönni al-Mantahá krisztustövisfájánál, amelyhez közel az al-Mawá kertje van, és akkor beborította a krisztustövisfát az, ami beborította.”* (53. szúra, 6-16.) A Szúra-magyarázatokban ezt a részt az Allahhal (tehát nem Gábriel arkangyallal) történt találkozás leírásaként értelmezik. Mohamed nem lehet angyal szolgája, csakis Allahé. Érdekességként megemlítem, hogy rögtön itt következik a sátáni versek helye, amelyeket Mohamed utólag törölt el.

Ugorjunk vissza Anas Málík síraszövegéhez! *„A krisztustövisfát pedig az Úr közeledtére mintha mindenféle gyöngy, jácint és topáz borította volna. Allah ekkor sugallatot adott a szolgájának, felnyitotta az értelmét, tudást adott neki és ötven imádkozást rendelt el számára. Visszatérve elhaladt Mózes mellett, aki megkérdezte: „Mit rendelt az Úr a közösségednek?» »Ötven imádkozást« - mondta Mohamed. »Menj vissza Uradhoz, és kérj könnyítést közösségednek!» ... És megemlítette, hogy miként járt Izráel fiaival. Mohamed visszatért, és az Úrt könnyített neki tízet.*”

A történet folytatódik, Mózes újra visszaküldi, és ez így megy addig, amíg Mohamednek sikerül lealkudnia a napi imák számát ötre, az eredeti egytizedére. A Koránban ugyanakkor nincs sehol sem konkretizálva az imák száma!

A szúra első mondata nem konkretizálja a jeruzsálemi mecsetet, csupán távoli mecsetről tesz említést, mégis a muzulmán hagyomány egyértelműen Jeruzsálemhez köti az eseményt. Az aranykupolás Szikla mecset (nem keverendő össze a hozzá közel levő, ezüstös kupolás al-Aksza mecsettel!) ama szikla fölé épült, amelyről Mohamed a lován fölemelkedett a Mennyországba, és amelyen melleleg Ábrahám föl akarta áldozni Izsákot. (Az iszlám ez utóbbit is elfogadja, magáévá teszi, ne feledjük el, hogy maga Mohamed először az iszlámot „Ábrahám vallásként” definiálja!)

Különös ez az ismétlődő egyezkedés az imák számáról. Emlékeztet az Ószövetség történetére, amikor Ábrahám vitatkozik az Úrral arról, hogy elpusztítja-e Szodomát és Gomorát, ha ott talál ennyi-meg annyi igaz embert a sok bűnös között.³⁹

Mint említettem, Mohamed maga Ábrahám vallásnak is nevezte az iszlámot, még mekkai tartózkodása idején, aminek oka nyilván az volt, hogy meg szerette volna nyerni az ott élő zsidó diaszpórát. Ne feledjük, hogy az Ószövetség szerint Ábrahám az ösatyja a zsidóknak Izsák révén, és az araboknak is, Ismáel révén. Ismáel Hágártól, Ábrahám szolgájától született, amikor Sára, Ábrahám idős, meddő felesége beküldi hozzá, hogy nemzzenek örökös maguknak.

A különös éjszakai utazás a gyöngyházkupolás építményekkel, a csillogóvá váló krisztustövisfával, annak korszokhoz és tojásokhoz hasonlító gyümölcseivel, a Paradicsom a maga hét szintjével nehezen értelmezhető. (Ez utóbbi talán a

---

39 Mózes I/18. 23-32. Ábrahám könyörög Sodomáért.

ptolemaioszi világképből fakad. Erről majd később.)

Az „epheszoszi hétalvók” története

Átvitt értelemben mindenki hallotta már a „hétalvó(k)” kifejezést, ha másként nem, gyermekkorában, amikor anyuci keltette őt reggel. Az Omega együttes Trombitás Frédi is így énekel: „hétalvók hej, keljetek most fel”! A középkori keresztény legendát Paulus Diaconus jegyezte le, majd Tours-i Szent Gergely (538-594)⁴⁰ színezte ki. A történet szerint a Decius római császár (249-251)⁴¹ idején megvalósított első nagy, általános keresztényüldözés (251) előtt hét epheszoszi keresztény bemenekült Kelion hegyén egy barlangba, a kutyájukkal együtt, és ott elaludtak, majd 447-ben, tehát 196 év múlva ébredtek föl, amikor már II. Theodosius bizánci császár (408-450) uralkodott. (Egy másik változat szerint viszont maga Decius falaztatja be őket büntetésből.) Tours-i Szent Gergely megadja neveiket, sőt, a kereszténység felvétele előtti pogány neveiket is.⁴² Theodosiusnak kifejezetten kapóra jött az ő megjelenésük, mert éppen a manicheusokkal⁴³ hadakozott szellemi téren, akik tagadták a halottak feltámadásának keresztény dogmáját.

Mohamed hallott a történetről, és beépítette a 18. szúrába, melynek címe: A barlang. Itt már „természetesen” igazhitű muzulmánokról van szó, ami enyhén szólva is furcsa, hiszen 251-ben kezdődik a történet, 359 évvel Mohamed megvilágosodása, tehát az iszlám születése előtt. A 25. vers szerint „... a barlangban háromszáz esztendeig időztek és még kilencet hozzá”. 251-hez 309-et adva 560-ban kellett fölébredniük. A Koránban a történet egyetlen funkciója Allah mindenhatóságának bizonyítása. Az sem derül ki, hogy hányan voltak, ellenben két csoportról történik említés. A 17. vers megadja a barlang szájának tájolását is: „És látod a Napot amikor fölkel, hogy a barlangjuktól jobbra hajlik el, és amikor lenyugszik, akkor balra halad el mellettük.” Ezek szerint a barlang észak-déli fekvésű volt.

A 18. vers furcsa tényről közöl: „Azt gondolnád, hogy ébren vannak, holott alszanak, s közben jobbra és balra fordítjuk őket, és a kutyájuk kinyújtott mancsával a bejáratnál fekszik.” Ez a jobbra és balra való forgatás mintha magatehetetlen, netán kómában fekvő emberekre vonatkozna, akiket mozgatnak, forgatnak, hogy elkerüljék a felfekvést.

Toleráns iszlám?

---

40 Szent Gergely, Tours püspöke emeltetett bazilikát a Saváriában (Szombathelyen) született, 397-ben meghalt Szent Márton sírja fölé.

41 A gótokkal vívott csatában vesztette életét fiával együtt.

42 Akkoriban a kereszténységre áttérők új nevet kaptak.

43 A párthus eredetű Mani (216-274) követői. Szent Ágoston is 9 évig közéjük tartozott. Gnosztikus felfogást hirdettek, amely szerint az anyagi világ az emberrel együtt a Gonosz teremtménye. A világ a Jó és a Rossz, a Fény és a Sötétség harcának színtere szerintük.

Tudjuk, hogy miért lett Debrecen „a kálvinista Róma”? A török hódoltság idejéből rengeteg levél maradt fenn, amit kálvinisták, reformátusok írtak nyugat-európai hittársaiknak, hívva őket, hogy jöjjenek, mert „itt a török megvéd bennünket a pápisták haragjától”. És ez igaz is volt! A dzsihád, a szent háború kötelezettsége a muszlimok számára arra vonatkozott, hogy ki kell terjeszteni az uralmukat, de a meghódított területeken nem szabad erőszakos térítést folytatni. Ez látszólag nagyfokú tolerancia. Azonban nagyon furcsa a megindoklása. Azért nem kell erőszakosan téríteni, mert ha maguktól nem térnek meg, nem látják be az iszlám egyedüli igazságát, akkor „*Allah tartja őket tévelygésben*”. A szabad akarat, és a predestináció (eleve elrendelés) tana a különböző muszlim irányzatok között ma is hatalmas viták tárgya. Allah dönti-e el, hogy valaki igazhitű lesz, illetve tévelyeg, vagy pedig ez az ember saját döntésén múlik? A Koránban erre vonatkozóan nagyon ellentmondásos passzusok olvashatók. „*Bizony Allah nem vezeti igaz útra a vétkes népet!*” (28. szúra/50.) „*Allah az, aki az igaz útra vezeti azt, akit akar.*” (28. szúra/56.) Vagyis Allah megtehetné, hogy bárkit az igaz útra vezessen, de nem teszi mindig meg, tehát van akit tudatosan nem vezet az igaz útra, de másokat tudatosan hagy meg tévelygésben. A konkrét döntés okáról persze nem kapunk felvilágosítást, mintha csupán Allah szeszélyéről lenne szó. Ilyen, és ehhez hasonló passzus rengeteg található a Koránban.

Vegyük tudomásul, hogy az iszlámban olyasfajta bűnbocsánat, mint ami az Újszövetségben meghatározó jellegű motívum, nyomokban sem található, ezzel szemben viszont a mérhetetlen gyűlölet minden nem muszlimmal szemben szinte minden oldalon többször is kifejezésre jut. A dzsihád szellemében aki Allahért veszti életét, a hitetlenek elleni harcban, az azonnal Allahhoz kerül a Paradicsomban, és nem kell az Utolsó Ítélet napjának feltámadására várnia. Íme, a modernkori öngyilkos terror szellemi megalapozása! A 47. szúra 4. verse szerint: „*Amikor találkoztok a hitetlenekkel, vágjátok el a nyakukat!*” A világhálón ma keringő borzalmas, naturalisztikus videofelvételek tömeges torokátvágásokról, az idős francia pap torkának elvágása, mind mind erre és a hasonló sorokra vezethetők vissza!

A 8. szúra 12. verse: „*Üssetek hát kardotokkal a nyakukra, és üssétek le minden ujjuk végét!*” Ez tehát a „toleráns” iszlám!

1998 júniusában (tehát 2001. szeptember 11. előtt!) az amerikai ABC News televízió riportere, John Miller, eljutott Afganisztánban a Kandahár közelében levő Tora-Tora barlangrendszerbe, Osama bin Laden búvóhelyére. Az interjú során föltette a kérdést a terrorista vezérnek, hogy a terrorcselekmények során gyakran muzulmánok is áldozatul esnek, nem zavarja-e ez? A válasz egészen megdöbbentő volt: „- Egyáltalán nem!” De az indoklás még hajmeresztőbb, ugyanis Osama szerint semmi probléma sincs azzal, ha muszlimok is meghalnak, mert ők egyből a Paradicsomba jutnak, tehát tulajdonképpen ilyenkor jó dolog történik velük. Ez egy nyilvánvalóan ördögi, pszichopata logika, de ez a Korán logikája is! Vajon ennek az örült szaúdi milliárdosnak a terrorra elköltött dollármilliárdjaiból hány szegénysorsú palesztin gyermeket lehetett volna taníttatni, akár a legelitebb nyugati egyetemeken is?

Még egyszer hadd hívjam föl a figyelmet arra a tényre, hogy a Korán olvasása közben majdnem hatszáz (592) átokformulát számláltam össze, amely minden nem muzulmán

felé irányult. Hogyan lehetne toleráns egy olyan vallás, amelyiknek alapműve, „Bibliája” a másként gondolkodókkal szemben 592 átokformulát fogalmaz meg? Képzeljük el, mi lenne, ha a Tórában és az Ószövetségben lépten-nyomon átkokat szórna a szöveg a nem zsidók fejére, az Újszövetségben pedig Jézus és az apostolokátkoznák egyfolytában a nem keresztényeket!

Az alkoholfogyasztás tilalma?

47. szúra, 15. vers: *„A Paradicsom ... vannak benne nem poshadó vizű patakok, mások tejjel folynak, aminek az íze nem változik, és vannak borral folyó patakok, ami gyönyörűsége az ivóknak, és mézzel folyó patakok.”* Még az ószövetségi Kánaán folyói is csak tejjel-mézzel folynak, a Koránban viszont már borral is. Ugyanitt viszont a hitetlenek büntetéséről egy fél mondat: *„...aki a Pokol örökké égő tűzében lakozik, forrásban levő vizet kap inni, amely széttépi a beleit.”* Eléggé naturalisztikus ábrázolás ez!

A 76. szúra (Az ember) 5. verse: *„A tiszta hitűek olyan kupából isznak, amelyben borhoz kevert víz kámforral fűszerezett.”* Ugyanitt a 17. vers: *„És kupából kapnak ott inni, amelyben a borhoz kevert víz gyömbérrel fűszerezett.”*

Nos, mint említettem, Szaúd-Arábiában egy pohár sör elfogyasztásáért megkorbácsolják az embert! Ennek a sivatagi királyságnak az alkotmánya maga a Korán! Arról is tettem említést, hogy Szaúd-Arábiában csak 1962-ben törölték el a rabszolgaságot!

Van ugyan a Koránban utalás a *túlzott* alkoholfogyasztás ártalmas voltáról (pl. 2. szúra/219), de tilalomról szó sem esik. A 4. szúra 43. verse még csak annyit mond, hogy *„Ne közelítetek az istentisztelethez ittasan...!”* Ez nyilván érthető. Az 5. szúra (Az asztal) 90. verse már egyértelműbben fogalmaz, és talán ez tekinthető tilalom forrásának is: *„A bor, a szerencsejáték, az áldozati kövek, a nyilakkal történő sorshúzás a Sátán förtelmes műve.”* Viszont a 16. szúra/67: *„És a pálmafák és a szőlőskertek gyümölcseiből részegítő italt és jó táplálékot készítetek magatoknak.”* 83. szúra/22-25: *„A tisztahitűek... lepecsételt színborból kapnak inni...”*

Nos, egy igazhitű muszlim igazodjon el, ahogy tud! Mert mégis csak furcsa, hogy a tejjel-mézzel-borral folyó Paradicsomban majd az igazhitűek gyömbérrel és kámforral fűszerezett fröccsöt, sőt, színbort ihatnak, de az iszlám által uralt államokban törvény tiltja az alkoholfogyasztást. A Korán tele van ilyen ellentmondásokkal, és ennek bizony megvannak a maga következményei a muzulmán világ 1,3 milliárd hívője számára.

A pók és a gyík legendája

Ez a történet nincs a Koránban, csak a sírában, a Mohamed életrajzban. A 29. szúra címe ugyan A pók, de az nem erről szól, hanem arról, hogy a hitetlen háza olyan, mint a pók háza: a gyenge háló. Mohamed 622 július 16-án eltávozik Mekkából és Medinába

(Yatribba) megy. Ez a hidzsra, a „futás”, és a muzulmánok ettől kezdve számítják az időt. Egyes kommentátorok szerint hibás a „futás” megjelölés, Mohamed ugyanis nem futott ekkor senki elől, hanem szépen komótosan áttelepült az őt örömmel fogadó Medinába. Ennek ellentmondani látszik a népi hagyomány, mert az egyik változata arról szól, hogy Mohamed az üldözői elől bemenekül egy barlangba, amelynek bejáratához egy pók gyorsan hálót sző. Az üldözők, látva a sértetlen pókhálót, odébb állnak. Ezt megelőzően viszont az üldözők egy gyíktól kérdezik, hogy merre futott Mohamed, és a gyík mutatja nekik farkával az utat. E csacska, gyerekes mese miatt a muszlimok nem ölik meg a pókokat a lakásukban sem, ellenben sok száz millió szerencsétlen kis hulló fizetett életével, vagy letépett farkával „bűnéért” az elmúlt 1400 évben.

A hét égbolt, mint a ptolemaioszi világkép mitizált változata

A hét égbolt többször is említésre kerül a Koránban, de mégis inkább a sírából ismert: Mohamed a hagyomány szerint a Burák hátán hét égbolton keresztül halad át Gábrriel arkangyal kíséretében, míg eljut Allahig. Itt a korabeli görög ptolemaioszi elképzelést látjuk viszont: a Földet hét szféra, vagyis hét égbolt veszi körül: a Nap, a Hold és az akkor ismert öt bolygó: a Merkúr, a Vénusz, a Mars, a Jupiter és a Szaturnusz látszólagos pályáját tartalmazó szférák. A csillagok érdekes módon a legalsó, tehát a legközelebbi szféra, a Hold szférájának részei voltak. Ne feledjük el, hogy még Galilei (1564-1642) sem tudta, hogy a csillagok távoli Napok, bár ismerte kortársa Jordánó Brúnó (1547-1600) erre vonatkozó állítását, de úgy tűnik, hogy nem fogadta el.

A Korán

Nézzük most végig a Korán 114 szúráját, természetesen csak nagyon vázlatosan. Mindegyik szúrának van címe, de ez a cím általában nehezen értelmezhető, a címre utaló szó, vagy kifejezés többnyire valahol megtalálható ugyan, de általában nincs logikai kapcsolat az adott szúra tartalma és címe között. A nagyon rövid, pársoros szúrákat teljes terjedelemben közlöm, és ha egyértelmű a szövege, nem fűzök hozzá magyarázatot. A szúrák számozott „versekre” tagozódnak, azért tettem idézőjelbe, mert többnyire verssorokról van szó. Egy sor = egy számozott vers. Ugyanakkor ez a szabály nem következetes.

1. szúra: A megnyitó

- 1 Allah, a könyörületes és az irgalmas nevében.*
- 2 Dicsőség Allahnak, a teremtmények Urának,*
- 3 a könyörületesnek és az irgalmasnak,*
- 4 aki az Ítélet Napját uralja!*
- 5 Néked szolgálunk és hozzád fordulunk segítségért.*
- 6 Vezess minket az egyenes úton,*

*7 azoknak az útján, akik iránt kegyesnek mutatkoztál,
s ne azokén, akiket haragvásod sújt,
sem a tévelygőkén!*

Egy furcsaság itt: miért különbözteti meg a tévelygőket azoktól, akiket Allah haragja sújt? Nos, a későbbiekben kiderül, hogy a *tévelygők* nem mások, mint a hitehagyott muszlimok. A hitehagyás pedig főbejáró bűn: automatikusan vonja magával a halálos ítéletet. Egy hitehagyottat egy muzulmán bárhol, bármikor megölhet, mindenféle jogi procedúra nélkül! Ez Allahnak tetsző cselekedet!

2. szúra: A tehén

Ez a leghosszabb a 114 közül, 32 oldal terjedelmű, 286 versből áll. Ismétlem, hogy, hogy a „vers” értelmezése is nehéz, mert vannak egysorosak, és vannak akár féloldalnyiak is, mint például a 2/282. A muszlim hagyomány szerint ez az első medinai szúra, de egyes kutatók mekkai eredetű részeket is vélelmeznek benne. A szúra címét adó tehén szó a 67. versben fordul elő először, és még ötször ugyanazon az oldalon, aztán többször nem. Az elején az *lm* „rejtélyes betűkombináció”, amelynek értelmét nem tudjuk.

67. vers: *...Mózes így szólt a népéhez: „Allah megparancsolja nektek, hogy áldozzatok egy tehenet!”* Ezután vita kezdődik arról, hogy milyen is legyen a tehén, és Mózes eldönti a kérdést: *„se nem vén, se nem borjú”*. A kérdésre, hogy milyen színű legyen: *„élénk sárga színű”*. És jön a 73. vers igen furcsa felszólítása: *„Üssetek a halottra a tehén egy darabjával! Így támasztja föl Allah a halottakat, mutatja meg nektek a jeleit.”* Aztán a különböző kövekről történik említés, van olyan, amelyikből patakok törnek elő, mások meghasadnak és víz árad ki belőlük, és vannak olyanok, amelyek *„félelmükben Allahtól lezuhannak”*. Ez utóbbiak nyilván a meteoritok, mint amilyen a szent Kába kő.

Még a szúra elején, a 7. versből megtudjuk, hogy a hitetlenek szívét és fülét lepecsételte Allah, és *„Szörnyű büntetés lesz osztályrészük”*. Mint említettem, összesen 590 ilyen és ehhez hasonló átokformulát számoltam meg a Koránban, ez itt az első. Ebben a szúrában összesen húsz található. És itt jelenik meg az a furcsa motívum, miszerint a hitetlenek nem a saját szabad akaratukból lesznek azok, hanem Allah pecsételi le a szívüket és a fülüket. Az iszlám különböző irányzatai között ma is dúl a vita a szabad akarat és a predesztináció kérdéséről. Például a *mutazilita* irányzat a szabad akaratra helyezi a hangsúlyt. A 15. vers szerint viszont *„Allah csúfolódik velük s erősíti meg őket ellenszegülésükben, úgy, hogy össze-vissza tévelyegnek.”* Allah erősíti meg őket ellenszegülésükben?

24. vers: *„...féljete a tűztől, amelynek tüzelője emberek és bálványkövek, és amely készen áll a túlvilágon a hitetlenek számára.”* A 25. versben viszont a vég nélkül ismétlődő toposzt olvassuk az igazhitűek Paradicsomáról, ahol *„...majdan kertjeik lesznek amelyek alatt patakok folynak. ... És a kertekben tisztává tett feleségeik lesznek...”*. Később majd a Korán megnevezi a „tisztává tett feleségeket”, ők a *hurik*. De csak a férfiakat szórakoztató női hurikról történik említés, a nők feltámadás utáni

sorsával, szórakoztatásával a Paradicsomban nem foglalkozik a szent könyv.

A 34. versben találkozunk Iblisszel, a bukott angyallal, aki nem hajlandó Allah teremtménye, Ádám előtt leborulni. Ugyanakkor azt ki kell hangsúlyozni, mert kevésbé köztudott, hogy a keresztény hagyományban meggyökeresedett Lucifer, tehát a bukott angyal alakja nem szerepel a Bibliában. Mohamed nem olvasta a Bibliát, hiszen analfabéta volt, a különböző, nem túl művelt zsidóktól, keresztényektől szedte föl eklektikus ismereteit.

A 35. versben találjuk az ószövetségi történetet a Paradicsomból való kiűzetésről. De Mózes első könyvében még a „jó és rossz tudás fájának gyümölcséről” van szó, viszont itt, a Koránban már ez így módosul: *„Ám ne közeledjete ehhez a fához, különben a gonoszokhoz fogtok tartozni.”* Vagyis a tudás már nem a jó és rossz tudása, hanem csak gonosszá tevő attribútum. Aztán majd jön a gyakran ismétlődő toposz: *„Én vagyok az, akitől félnetek kell!”* Pár mondattal később: *„Én vagyok az, akitől tartanotok kell!”*

Nagyon fontos pszichológiai motívum ez: rettegni, félni kell Allah haragjától! Gondoljuk végig: ebben nőnek föl egész nemzedékek, százmilliók, akik már az anyatejjel szívják magukba ezt a torz, perverz, szinte szadista logikát. Hasonlítsuk össze ezt a rettenetes, félelmetes Istent a kereszténység jóságos, megbocsájtó Istenével: a Korán Allahja szinte sátáni hatalom Krisztus Mennyei Atyjához képest!

54. vers: *„... öljétek meg azokat, akik bűnösök közöttetek! Ez a javatokra válik majd a Teremtőtök szemében.”* Íme megint a XXI. századi iszlám terror gyökere! Kár ezt tagadni, a fejünket a homokba dugni strucc módjára. Ebben a szúrában olvasunk még a zsidók exodusáról, Mózesről, a fürj-és mannaesőről, stb. És ez, vagyis az ószövetségi történetek elmesélése majd rengetegszer fog ismétlődni, egészen az unalomig! Majd amikor Noé és a vízözön legendája már huszadszor kerül terítékre, akkor az olvasónak kezd „a könyökén kijönni”.

A 87. versben olvashatunk Jézusról és anyjáról, Máriáról, valamint a Szentlélekről. Aztán itt rögtön a zsidókat átkozza a szöveg. A 102. versben Salamon és a *sátánok* (sic!) kapcsolatáról esik szó, valamint arról, hogy a démonok csak akkor okozhatnak kárt valakinek, *„ha Allah megengedi”*. Vagyis Allah engedi meg a gonosz tetteket? Az ő engedélye nélkül nem is lehetne rosszat tenni? Furcsa, zavaros logika. Rengeteg ilyen található a Koránban!

A 106. versben említett eltörlésre és feledésre kárhoztatott versekről már volt szó. A 126. vers megint egy átokformula: *„Aki hitetlen, az csak rövid ideig élvezheti az evilág javait, és aztán a Pokol tüzének kínjába kényszerítem őt. Szörnyű sors!”*

A 136. vers arról tudósít, hogy Allah kinyilatkoztatást adott korábban Ábrahámnak, Ismáelnek, Izsáknak, Jákobnak, Mózesnek és Jézusnak. Valószínűleg Mohamed figyelmetlensége, hogy a 2/134. és a 2/141. versek 3-3 mondata szó szerint megegyezik. Itt találjuk a gibla, vagyis az imairány megváltoztatását Jeruzsálemtől a Szent Mecset, tehát Mekka felé. (142.-144., illetve a 149. versek.)

A 154. vers: *„És ne mondjátok azokról, akik halálukat lelték Allah útján, hogy halottak lennének! Ellenkezőleg! Élők ők a túlvilágon...”* Nos, íme, újra itt a XXI. századi öngyilkos terror pszichológiai gyökere! A 179. vers: *„A megtorlásban élet van*

a számotokra!” 191. vers: „*Öljétek meg őket, ahol csak rájuk leltek!*” Mindenkinek el kellene olvasnia a Koránt, mint ahogy az 1920-as, 30-as években el kellett volna olvasnia mindenkinek a Mein Kampfot! Ha csak kézbe vennék és átfutnák a Nyugat entellektüeljei a muzulmánok „szent könyvét”, akkor pillanatok alatt vége lenne annak, amit könyvem előszavában *megértési kreténségnek* neveztem! És véget érne ez a „fene nagy” tolerancia is az iszlám irányában! A Nyugat nem veszi észre, hogy kiszolgáltatja magát egy veszedelmes, emberellenes szörnyű ideológiának!

A 173. vers táplálkozási tilalmakat sorol föl: nem szabad muzulmánnak disznóhúst, döglött állatot és vért enni, valamint olyan állatot, amelyiknek a levágásakor nem Allahhoz imádkoztak. Aztán jön az ószövetségi „szemet szemért” formula, kissé átfogalmazva: szabad a szabadért, rabszolga a rabszolgaért, nő a nőért, mint *kötelező* vérbosszú. Ne feledjük, hogy ezek Allah által adott parancsolatok, nem lehet rajtuk soha változtatni, tehát ma is érvényesek!

A 185-187. versek rendelik el a ramadán havi böjtöt. 187. vers: „*A böjt éjszakáján szabad közöszlötök asszonyaitokkal.*” Ugyanitt: „*Egyetek és igyatok addig, amíg meg nem különböztetitek hajnalhasadáskor a fehér szálát a feketétől!*” Magyarán: éjszaka lehet „vedelni, zabálni”! Szép kis böjt! „*És ne közöszljetek velük amíg a mecsetekben tartózkodtok áhítatba merülve!*” „Pestiesen” szólva: még szép!

Aztán szinte nincs olyan oldal, ahol ne olvasnánk: „*Allah büntetése rettenetes.*” „*A gyehenna elégséges büntetés lesz neki.*” (Mármint a hitetlennek.)

213. vers: „*Allah az igaz útra vezeti azt, akit akar.*” Már korábban fölvettem a kérdést: Allah nem mindenkit akar az igaz útra vezetni, holott tehetné? Kérdezem én: miféle isten ez? Mi alapján válogat e téren? Közöséges szeszélyről van szó? Van ennek valami értelme?

216. vers: „*Előíratott nektek a harc a hitetlenek ellen...*” Íme a kötelezettség a dzsihádra!

A 219. versről már volt szó, ez hívja fel a figyelmet a túlzott alkoholfogyasztás és a szerencsejáték veszélyeire: „*Kérdeznek téged a borról és a szerencsejátékról. Mondd: »Súlyos vétek van bennük, és néha valamelyest hasznára is vannak az embereknek.«*” Elég kétértelmű megfogalmazás: néha valamelyest használnak?

221. vers: „*Ne házasodjatok pogány asszonyokkal... És ne adjatok feleségül hívő asszonyokat pogányokhoz...*” Vagyis a vallási alapú szegregáció elrendelése. Érthető már, hogy Nyugat-Európa és Észak-Amerika nagyvárosaiban miért alakultak ki a muszlim gettók, párhuzamos társadalmak?

223. vers: „*Asszonyaitok szántóföld nektek. Menjete a szántóföldekre ahogyan csak akartok!*” Elég pajzán fogalmazás! Egyes Korán értelmezők szerint ez a pozitív megválasztásának szabadságára vonatkozik, mások szerint a nők szexuális játékszerré degradálásának kifejezése. Én azt hiszem, hogy a kettő együtt!

228. vers: „*A férfiak azonban egy fokkal fölöttük állnak.*” Mármint a nők fölött. De sokszor megtaláljuk még ezt a gondolatot a Koránban! Itt következik egy hosszadalmas leírás a válási procedúrákról, az özvegyek kötelezettségeiről. Ez utóbbiaknak például négy hónapot és még tíz napot kell kivárniuk az újabb kapcsolatig férjük halála után.

244. vers: „*Harcoljatok Allah útján!*” Vagyis megint a dzsihádra való felszólítás.

Majd jönnek ószövetségi történetek Saulról, Salamonról, a frigyládáról, Góliát legyőzéséről, aztán áttér a szöveg az Újszövetségre, említi Jézust, Máriát, a Szentlelket.

A 275-276. versek tartalmazzák az *uzsorakamat* tilalmát. Az viszont tévedés, hogy a Korán, vagy maga Mohamed megtiltotta volna a kamatot.

3. szúra: Imrán nemzetsége

18 oldalnyi terjedelmű szúra. Zavaros a szövege, mely szerint Imrán Jézus anyjának Máriának (Maryam) lenne az apja, de egyben Mózes és Áron apja is. A 6. vers azt állítja Allahról, hogy „*Ő az, aki megformáz benneteket az anyaméhben, ahogy akarja.*” Ezek szerint tehát a rút, a nyomorék, a torzszülött is Allahnak köszönheti „formáját”, mert Allah úgy akarta?

28. vers: „*A hívőknek nem szabad hitetleneket testvérbarátul fogadniuk...*” Megint csak a szegregáció parancsa. Csodálkozunk, hogy ha nagy tömegben érkeznek hozzánk, akkor azt tapasztaljuk, hogy eszük ágában sincs integrálódni?

Következik Mária születése, megtudjuk, hogy Zakariás veszi őt pártfogásba (holott az Evangéliumokban, mint tudjuk, ha valaki, hát József, Jézus apja lesz Mária mentora), aztán a Lukácsnál olvasható történet következik arról, hogy az Úr elnémítja a már öreg Zakariást, így adva jelet Keresztelő János születéséről.⁴⁴

A 45. vers egészen meglepő fordulatot tartalmaz: „*Ó Mária! Allah híriül ad néked egy ígét, amely tőle ered, a neve Jézus, a **Messiás** (kiemelés: G.L.), Mária fia.*” Vagyis még a Korán is elismeri, mégpedig több helyen, hogy Jézus a Messiás! Megtudjuk róla, hogy már a bölcsőben beszélni tudott (46.), ez előtt olvashatunk még valami zavaros történetet jósbotokról (44.), amiket valakik elvetettek, hogy eldöntsék ki vegye gondjaiba Máriát, aztán egy furcsa agyagból teremtett madárról, amelybe Allah életet lehel, és így igazi madár lesz (49.).

A 90. vers súlyos átkot fogalmaz meg azokra, akik elhagyják az igaz hitet, számukra sohasem lehet megbocsájtás. Ne feledjük, hogy a muszlimoknál a legsúlyosabb bűn a hit elhagyása. A 102. vers kimondja: „*... ne haljatok meg, csak ha már muszlimok lettetek!*” Igen nagy szerencsétlenséget jelent, ha valaki nem muzulmánként hal meg, hiszen automatikusan a gyehenna tűzébe kerül! Összesen 26 átokformula található ebben a szúrában.

A 156-158. versekben arról olvashatunk, hogyha egy muszlim *rablóportyán* (sic!) vesz részt, és közben meghal, akkor a hozzátartozók ne sirassák, hiszen halottjuk jól járt: „*... és ha azok úton vannak, vagy **rablóportyán** vesznek részt, és eközben meghalnak... És ha Allah útján megölettek, vagy meghaltok... bizony jobb a megbocsátás és az irgalom Allahtól, mindannál, amit az evilági javakból összegyűjtötök.*” Mint korábban említettem, a 620-as évek második felében Mohamed és követői kb. hetven mekkai karavánt raboltak ki: a „próféta” közönséges haramiavezér volt! Másrészt ne feledjük el, hogy ez a logika (jobb a túlvilági lét, mint az evilági, különösen ha Allahért harcolva lépjük át a kettő közti határt!) egyben a modern kori öngyilkos terror ideológiai-eszmei-pszichológiai alapja is!

---

44 Lukács, 1. 20.

169. vers: „*Ne gondold azokról, akik megölettek Allah útján, hogy halottak lennének! Nem! Élők ők az ő Uruknál, és égi eledellel vannak ellátva.*” Ime, megint korunk öngyilkos terrorcselekményeinek igazolása! 185. vers: „*Az evilági élet csupán csalóka holmi!*” És persze itt is a rengeteg passzus Allah szörnyű büntetéséről, a gyehenna tüzeréről, stb.

4. szúra: A nők

Ama ritka szúrák egyike, amelyikben van logikai kapcsolat a cím és a szöveg között. Mohamed itt a nőkkel kapcsolatos szabályokat, előírásokat fekteti le. Ajánlja, hogy házasodjanak a férfiak tetszés szerint 1-2-3, vagy négy nővel (a négy a maximum, de persze a kéjenc, pedofil Mohamednek kilenc volt, Allahtól kapott külön engedéllyel!), vagy csak tartsanak maguknak rabszolganőt. Az árvákról való gondoskodás és az öröklés mikéntjét is itt írja elő. A 11. vers szerint „*A fiúgyermeket az örökség elosztásakor annyi illeti meg, mint amennyi két leánygyermek része.*” Ha az özvegy a férj, akkor a hagyaték felére jogosult, ha a feleség, akkor az egynegyedére. Egy nő tehát minden tekintetben a felét éri egy férfinak a hagyaték elosztásakor. De a 34. vers nyíltan ki is mondja: „*A férfiak fölötte állnak a nőknek... A jóra való asszonyok engedelmesek... Akiknek nyakaskodó természetét félitek, azokat intsétek meg... lássátok el a bajukat! Ha már engedelmeskednek nektek, ne keressétek ellenük a kényszerítés más útját!*”

A 15. versből megtudjuk, hogy a parázna asszony megbüntetéséhez négy tanú szükséges, és büntetése gyakorlatilag élete végéig tartó háziőrizet: „*... őrizzétek őket erősen házaikban, amíg el nem szólítja őket a halál...!*” A 16. a „*férfitaráznakkal*”, magyarul a homoszexuálisokkal foglalkozik, őket meg kell büntetni, de ha megbánják tettüket, akkor meg kell nekik bocsájtani. Ezzel szemben a hitetlenek semmiféle megbocsájtásra ne számítsanak (18): „*Fájdalmas büntetést készítettünk elő nekik a túlvilágon.*” Magyarán: egy igazhitűnek akár a homoszexualitás is megbocsájtható (a középkorban minden kultúra tüzzel-vassal üldözte a homoszexualitást!), egy igazhitű bármit elkövethet, Allah megbocsájt neki, ám egy hitetlen, éljen bármennyire erényes, becsületes életet is, nem számíthat kegyelemre. Az iszlámban egyetlen alapvető erkölcsi szabály létezik tehát: aki „igazhitű”, az bűnbocsánatot nyer, bármit tesz is, aki nem igazhitű, az csakis szörnyű büntetésben részesülhet, függetlenül attól, hogy miként élt, mik voltak acselekedetei.

A 23. vers a vérfertőző kapcsolatok elkerülésének szabályait részletezi, de nem találjuk az unokatestvérek közti kapcsolat tilalmát. Ma már egyre nyíltabban foglalkoznak azzal a nyugati médiában, hogy a muszlim kultúrára, és főként az arab világra mennyire jellemző az unokatestvérek házassága, és hogy ez másfél ezer év alatt már komoly genetikai problémákhoz vezetett, amit például a genetikai betegségek halmozódása is bizonyít ebben a populációban.

A 43. versben találjuk az intést: „*Ne közelítsetek az istentisztelethez ittasan...!*” Ez önmagában még nem jelenti az alkoholfogyasztás tilalmát, sőt, tulajdonképpen indirekt módon megengedésnek is tekinthető, hiszen lehatárolja a tilalmat konkrét szituációra.

Olyasfajta korlátozott tilalom ez, mint a mai világban az autóvezetés tilalma alkoholos befolyásoltság alatt.

Az 56. verset azért idézem, mert szinte szadista gyönyörrel ecseteli a hitetlenek bűnhődését a Pokolban: „*Akik nem hisznek a jeleinknek, azokat a Pokol tüzén fogjuk megperzselni. Valahányszor ropogósra sült a bőrük, egy másikkal cseréljük ki azt, hogy megízleljék a büntetést. Allah hatalmas és bölcs.*” Ehhez nem kell kommentár! Összesen 21 átokformula olvasható ebben a szúrában.

88. vers: „*Vajon igaz útra akarjátok vinni azokat, akiket Allah tévelygésbe vitt?*” Sűrűn visszatérő toposz ez: Allah viszi tévelygésbe az embert. De ha ez így van, akkor ez az Allah nem maga a Sátán, ha már ebben a misztikus vallási paradigmarendszerben akarunk maradni? Rögtön itt a 89. versben: „*... ragadjátok meg és öljétek meg őket, ahol csak rájuk akadtok...*” A 91. versben ugyanez a mondatrész ismétlődik szó szerint. Ehhez sem kell kommentár! 104. vers: „*És ne lankadjatok a hitetlen nép üldözésében!*” Az Iszlám Állam, vagy a Boko Haram „harcosai” gyakorolják is korunkban ezt a Korán által előírt „kötelességet”, és a Nyugat mindezt éveken át enerváltan tűri!

138. vers: „*... fájdalmas büntetés lesz az osztályrészük, akik hitetleneket fogadnak testvérbarátjuknak...*”. 144.: „*Ne fogadjatok hitetleneket testvérbarátotoknak...!*”

A 157-158. vers előáll a Jézus Krisztusi üdvörténet iszlám változatával: „*... holott valójában nem ölték meg őt, és nem feszítették keresztre, hanem valaki más tétetett nekik Jézushoz hasonlónak, és azt ölték meg... Allah magához emelte őt.*” Tehát egy alteregó lett Krisztus helyett keresztre feszítve.

A 171. versben: *Jézus, a Messiás, Mária fia, csupán küldötte Allahnak...*”. Majd pedig (Allahnak) „*Hogyan is lehetne gyermeke?*” 172.: „*A Messiás soha sem tartja méltóságán alulinak azt, hogy Allah szolgája legyen, sem az Allahhoz közel álló angyalok.*”

A 176. versben, a szúra végén ismétlődik a férfi-nő közti reláció: „*Ha különböző nemű testvérek örökölnék, ... akkor a férfit két nő osztályrésze illeti meg.*”

5. szúra: Az asztal

A 3. versben ismétlődik részletesen pár étkezési tilalom, ami a disznóhússra, vérre, dögre vonatkozik. Megtudjuk, hogy tilalmas dolog zarándoklat idején vadászni (halászni viszont szabad!), nyilakkal sorsot húzni. A 13. vers egy zsidókra szórt átok: „*És mivel megszegették az egyezségüket, megátkoztuk őket...*”.

Olvashatunk Kánaánnak a zsidók általi birtokbavételéről, Káin és Ábel történetéről, ez utóbbi kiszínezve egy hollóról szóló történettel, miszerint e madár kaparászással mutatta meg Káinnak, hogyan temesse el testvére holttestét.

A 33. vers megint egy szadista fejtegetés: „*Akik fegyvert fogtak Allah és küldötte ellen ... megöletnek, vagy keresztre feszíttetnek, vagy egymással ellentétesen kezük és lábuk levágatik...*” 38. vers: „*A tolvajnak ... vágjátok le a kezét!*” 45. vers: „*... szemet szemért, orrot orrért, fület füleért, fogat fogért, ... Minden esetben megtorlás íratott elő.*” Ehhez egy megjegyzés: a szemet szemért elv, az Ószövetségből átvett logika, de egy zsidónak, vagy egy kereszténynek ma eszébe nem jutna ennek szellemében cselekedni,

egy muzulmán számára viszont nagyon is élő kötelezettség.

A 90-91. versekről már volt szó, ezek tartalmazzák az alkoholfogyasztás, a szerencsejáték és az áldozati kövek (tiszteletének) együttes tilalmát.

Összesen 15 átokformula. „*Allah büntetése rettenetes!*” „*Azok azonban, akik hitetlenek és meghazudtolták jeleinket, azok a Pokolra kárhozottak közé fognak tartozni.*” Stb.

6. szúra: A jószágok

Ebből a szúrából megtudjuk, hogy Allah agyagból teremtette az embert (2.), hogy „... *hány nemzedéket pusztítottunk el...*” (6.) a bűneik miatt, hogyan bünteti majd Allah azokat, akik elutasítják a feltámadás gondolatát (29-30). 45. vers: „*Kiirtatott az utolsó maradéka is annak a népnek, amelyik vétkezett.*”

Jön hosszasan ismét Ábrahám története, vitája apjával Ázarral⁴⁵ a pogány szokásokról, az átkok a hitetlenekkel szemben, az előírás, hogy csak abból lehet enni, aminek levágásakor elhangzott Allah neve, stb. Eklektikus, zavaros, „füle-farka nincs” szúra.

10 átokformula. „*Kiirtatott annak a népnek a maradéka is, amelyik vétkezett. Hála legyen Allahnak, a teremtmények urának!*” „*Vajon ki pusztíttatik el, ha nem a vétkes nép?*” „... *forrásban levő víz lesz az italuk és fájdalmas büntetés az osztályrészük, mert hitetlenek voltak.*”

7. szúra: A magaslatok

4.: „*Mennyi várost pusztítottunk el! A büntetésünk éjjel lepte meg őket...*” Talán földrengésről van itt szó? A 11. versben esik szó a bukott angyalról, Iblisről, aki nem hajlandó az agyagból teremtett Ádám előtt leborulni, mert ő viszont tűzből lett teremtve. Iblis-Lucifer-Mefisztó megkapja a Földet Allahtól, hogy gonosz hajlamait kiélhesse, és az embert bűnre csábíthassa. Ez az ószövetségi Jób történet „áthallása”, ha úgy tetszik. Aztán olvashatunk a tiltott gyümölcs evéséről, tehát a bűnbeesésről, és a Paradicsomból való kiűzetésről. Az iszlám Paradicsoma azonban nem a Földön van, mint az Ószövetség Kánaánja, ugyanis Allah Iblis és az első emberpárt is *lefelé* küldi a földre.

Szó esik itt Noéről és elpusztított népéről, aztán Ád, Húd és Tamúd népéről (a Koránmagyarázók mai is vitatkoznak róla, hogy kik ezek!), egy földrengésről kétszer is, amely mindenkit kipusztított (78 és 91.), Lótról, a feleségéről, Szodomáról, stb. Van itt egy homályos motívum, amely később is előbukkan, egy bizonyos tevéről, amelynek valakik elvágták az inát, és ezzel kivívták Allah haragját (77.). Aztán jön Mózes és Fáraó (így, az „a” határozatlan névelő nélkül) története, Mózes kígyóvá változott botja, stb. Jön a tíz csapás, az átkelés a Vörös-tengeren, Fáraó katonáinak halála, Mózes 40 napi távozása a Sion hegyére, a kőtáblák, az aranyborjú, a manna-és fűrjeső, a vízfakasztás.

---

45 Mózes I/11.16.: Táré Mózes apjának neve.

27 átokformula. „*Számos dzsinnt és embert teremtettünk a gyehennára.*” Szegény dzsinnek, még ők is! És mi az, hogy kifejezetten erre a célra teremtették őket és az embereket? Mellesleg nem Allah az egyedüli teremtő? Akkor mi ez a többszám?

8. szúra: A zsákmány

Már volt róla szó, hogy Mohamed kb. 70 rablóportyát szervezett mekkai karavánok ellen a 620-as években, és ezek felében maga is részt vett. A 41. vers a zsákmány szétosztásáról így rendelkezik: „*És tudnotok kell, hogyha valami zsákmányra tesztek szert, akkor annak az ötödrésze Allahot illeti...*”. Miután Allah sohasem mutatkozik meg az emberek előtt, nem kell nagy fantázia ahhoz, hogy rájöjjünk, ki is fogja birtokolni ezt az Allahnak szánt egyötöd részt. A szúra első része vég nélkül ecseteli Allah bosszúját a hitetlenek fölött. A 67. vers szerint „*Egyetlen próféta sem ejthetett foglyokat addig, amíg a hitetlenek között nem rendezett vérontást...*”. (No comment!)
15 átokformula.

9. szúra: A megbánás

A 114 szúra közül ez az egyetlen, amelynek az éléről hiányzik a basmala formula, de nem tudjuk, hogy miért. Az 5. versszak: „*Ha tehát a szent hónapok letelnek, akkor öljétek meg a pogányokat, ahol csak föllelitek őket! Fogjátok el őket!*” 14. vers: „*Harcoljatok ellenük! Allah a ti kezetek által bünteti és alázza meg őket!*” 2001. szeptember 11-e „hősei” is nyilván úgy gondolták, hogy ők csupán Allah jogos büntetését hajtják végre a hitetleneken. A 23-24. vers arra szólít föl, hogy a muszlim tagadja meg anyját, apját, testvéreit, minden rokonát, ha azok nem hívők.

A hitetlenek a halálukban sem érdemlik meg a végtisztességet a 84. vers szerint: „*És ha valaki meghal közülük, soha ne mondj imát fölötte és ne állj meg a sírjánál!*”

111. vers: „*Allah megvásárolta a az ő személyüket és javaikat, mivel övük lesz majdan a Paradicsom. Harcolniuk kell tehát Allah útján, és ölnék és megöletnek.*” Elnézést, ha nekem erről Goethe Faustja jut eszembe, aki eladja a lelkét az ördögnek... A 113. versből pedig azt tudjuk meg, hogy egy hívő nem kérhet bocsánatot Allahtól még közvetlen rokona számára sem, ha az a rokon pogány. Van az ismeretségi körömben valaki, akinek fia muszlim nőt vett feleségül, és az illető teljesen elszakította tőle a fiát és az unokáit, semmilyen kapcsolat nem maradt közöttük! A 114. versben az áll, hogy Ábrahám megtagadta egykor saját apját a hitlensége miatt. A Tóra és az Ószövetség semmi ilyesmiről nem tesz említést. A Mózes I/11. 24-32. csak annyiban említi Tárét, Ábrahám apját, hogy ő nemzette Ábrahámot, és elindul családjával Úr-Kaszdimból Kánaánba, nyilván az Úr utasítására, bár erről nem esik szó. Taré végül Háránig jut el, ott hal meg 205 éves korában.

22 átokformula. „*Allah bizony megalázza a hitetleneket.*” „*És fájdalmas büntetésről adj hírt azoknak, akik hitetlenek!*” „*... és örökké a Pokol tüzeiben fognak élni.*” Stb.

10. szúra: Jónás

Ama szúrák egyike, amelyekben a cím és a szöveg közt szinte semmiféle kapcsolat sincs. Jónás neve egyszer fordul elő a 98. versben, ezen kívül még csak utalás sem történik rá. Az első két oldal a szokásos átokformulákat ismételgeti a nem hívők ellen, ecseteli szörnyű büntetésüket (Mohamed a szadista ötletekből szinte kifogyhatatlan), majd jönnek a szokásos ószövetségi történetek, Noé, Mózes, Áron, Fáraó (így, „a” nélkül, tehát személynévként), stb. Érdemes idézni Fáraó és Allah párbeszédét a 90-91. versben, a Vörös-tengeri átkelés kapcsán: *„Amikor végül közel állt a megfulladáshoz (Fáraó), azt mondta: »Hiszem, hogy nincs más isten, csak az, akiben Izráel fiai hisznek. Azok közé tartozom, akik alávetik magukat neki«. Allah pedig így szólt: » Most? Korábban azonban nem engedelmeskedtél, és azok közé tartoztál, akik romlást okoznak.« ”* Elnézést, ha én ezt egyszerűen gyerekesnek tartom.

A 99. vers szerint: *„Ha a te urad úgy akarta volna, akkor mindenki hívő lett volna, aki csak a földön van.”* Ez pedig már egyszerűen agyament! Ezek szerint Allah merő szadizmusból nem tesz mindenkit hívővé, csak azért, hogy legyen kit büntetni? Számomra ez azt jelenti, hogy Mohamed egyszerűen pszichiátriai eset! Ilyen abszurd logika nem származhat normális elméből!

10 átok. *„Ízleljétek meg az örök büntetést!” „... amíg a fájdalmas büntetést meg nem látjátok.”*

11. szúra: Húd

Csak ebben a szúrában 26 átokformulát számoltam össze, amelyek a hitetlenekre lettek kimondva, ecsetelve majdani szörnyű büntetésüket. Ebből a szempontból ez az egyik „legtermékenyebb” szúra. Azt nem tudjuk meg, hogy ki is ez a Húd, az kiderül, hogy testvére bizonyos Ádnak, és mindkettőnek saját népe van. Mindkét nép aztán elpusztul, mert hitetlen. Megint jön Noé története, a vízözön, amikor a víz leapad, akkor a bárka megfeneklik *al-Gúdi* hegyén. Most jön egy döbbenetes beszélgetés Noé és Allah között (45-46), Noé a fiának is megbocsájtást és túlélést kér, ám Allah közli vele: *„Noé! Nem tartozik ő a családdodhoz!”* És a hitetlen fiú is vízbe fullad a többiekkel. Majd megint említés történik egy nőténytevééről, amelyet Allah küldött jel gyanánt, de valakik elvágta a térdinát. De hogy miért, vagy hogy ez mit jelent, azt már nem tudjuk meg, és a Szúra-magyarázatokban sem kapunk választ erre.

A 67. vers valamilyen természeti katasztrófáról tesz említést: *„... s reggelre holtan feküdtek a házukban arccal a földre borulva.”* A 69. versben az ószövetségi történetet olvassuk az Ábrahámot meglátogató Úrral és a két angyallal Mamré tölgyesében⁴⁶, de a helyet nem említve. A Mózes I-ben a történetben a megvendégelték jóízűen elfogyasztják az Ábrahám által feltálalt sült borjút, a Koránban viszont nem nyúlnak hozzá, amitől Ábrahám megrémül. Ezután következik Lót története Szodoma homoszexuális lakóival⁴⁷, akik a jövevényeket (az Úr két angyalát) szeretnék megkapni. 82. vers, Szodoma pusztulása: *„...fölfordítva pusztítottuk el a várost, sűrűn egymásra*

46 Mózes I/18. Az ÚR megjelenik Ábrahámnak Mamré tölgyesében.

47 Mózes I/19. A romlott Szodoma.

rétegzett siggilből való köveket záporoztunk rá.” A siggil mibenlétére a Korán magyarázóknak eddig még nem sikerült megnyugtató magyarázattal szolgálni. Talán valamilyen vulkáni tufáról lehet szó.

25 átok. „... egy szörnyű nap büntetése sújt titeket.” „Ők azok, akiket a túlvilágon csak a Pokol tüze várja.” „...annak a Pokol tüze legyen a találkozóhelye!” „Allah átka legyen a vétkesekén!”

12. szúra: József

Röviden elintézem ezt a szúrát, amelynek tartalma kivételesen tükrözi a címet: a Thomas Mann irodalmi Nobel-díjas tetralógiájában is feldolgozott ószövetségi történet kissé átszínezett változata. Mohamedet annyira lenyűgözhette az eredeti történet, hogy elfelejtkezett az átokformulákról, ebben a szúrában nincs egy sem.

13. szúra: A mennydörgés

Ezt is röviden elintézem, de ellentétes okból, mint az előző szúrát: „füle-farka nincs”, logikátlan, érthetetlen szöveg, a címbeli mennydörgés szó nem is szerepel sehol. Megint ecseteli Allah szörnyű büntetését a legkülönbözőbb változatokban. Érdekes ugyanakkor, hogy még Simon Róbert, a fordító, szerző is „kiakad” a 13/31. vers elemzésekor a Szúra-magyarázatoknál, a 238. oldalon azon, hogy „Allah megteheti, hogy üdvözítsen mindenkit, de nem akarja”.

„Mindössze” hét átokformula. *„Már az evilági életben meglesz a büntetésük, ám a túlvilági büntetés még gyötrelmesebb lesz.”* Álljunk meg egy pillanatra! Vegyük észre, hogy itt megint a modernkori terror pszichológiai gyökeréről van szó: ha Allah úgy is bünteti őket a túlvilágon, mi miért ne tegyük már az evilági életben? *„A hitetlenek vége pedig a Pokol tüze.”* Stb.

14. szúra: Ábrahám

Megint az ismert ószövetségi történetek, Noé, Ábrahám, Mózes és Fáraó („a” nélkül), de az egész csak ürügy, hogy Allah szörnyű bosszúját lehessen „színesen” ecsetelni. 2. vers: *„Jaj a hitetleneknek a rájuk váró szörnyű büntetés miatt.”* 4.: *„És tévelygésbe viszi Allah azt, akit akar, és igaz útra vezeti azt, akit akar.”* Vagyis újra csak ez a teljesen „agyament” logika a szeszélyes örülként viselkedő Allahról.

Egy-két „gyöngyszemet” most azért érdemes az átkok közül kiragadni, mert Mohamed itt szinte felülmúlja önmagát a szadista találékonyság terén! 16-17. vers: *„Mögötte van a gyehenna. És gennyes váladékot kap inni. Kortyolja azt, ám alig alig tudja lenyelni. A halál bukkan föl előtte mindenünnen, de ő nem halhat meg. Szigorú büntetés van mögötte.”* 47.: *„Allah hatalmas, ő a bosszú letéteményese.”* 49-51.: *„Azon a napon látod majd a bűnösöket bilincseikben, egymással összekötözve, az ingük szurokból lesz és a Pokol tüze borítja be orcájukat... Allah gyors a leszámolásban.”* Fölteszem a kérdést: ez egy normális elme szüleménye a fogalom pszichiátriai értelmében véve? Aligha! A 35-37. vers Mekka Ábrahám általi mitikus alapítását írja

le.

Tíz átokformula.

15. szúra: al-Higr

Al-Higr egy város neve, a 80. versben fordul elő. A 82. vers szerint: „*És a hegyekből házakat faragtak ki, hogy biztonságban legyenek.*” Ennek alapján valószínűnek tartom, hogy a nabateusok sziklába faragott városáról, Petráról van szó, Jordániában. Zavaros szövegű szúra, a szokásos átokformulákkal kezdődik, aztán a 16-18.versekben: „*És tornyokat helyeztünk az égre, és fölékesítettük azoknak, akik szemlélik, és megőriztük azokat az összes megkövezett sátántól, kivéve attól, aki orozva odafülel, ám azt világosan látható tűzcsóva követi.*” A Szúra-magyarázatoknál az áll, hogy a tornyok az állatöv 12 csillagképét jelentik. Ezt nem tartom valószínűnek. A „megkövezett sátán” formula máshol is fölbukkan, értelme nem derül ki. Tudjuk, hogy Mekkában a háddzs, vagyis a zarándoklat részeként megkövezik a Sátánt jelképező karókat a hívők, és eközben gyakoriak a súlyos balesetek, embereket taposnak halálra. A tűzcsóva lehet meteor, de lehet üstökös is. A 26-27. vers szerint Allah az embereket agyagból teremtette, míg a dzsinneket tűzből. Aztán következik újra Iblis, a lázadó angyal, majd megint Mamré tölgyesében vagyunk (a Korán nem említi a helyet), és Ábrahám vendégül látja Allahot és a két angyalt, hogy aztán ismétlődjön Lót története. Lót a lányait ajánlja vendégei (az angyalok) helyett szexuális célra, mint a Mózes I/19-ben, aztán jön Sodoma pusztulása, megint fölfordulva pusztul el a város, és siggil kövek hullanak rá (74), mint a 11. szúrában. A 78. versben az áll, hogy „a cserjés lakói” is bűnösök. Ők, mármint a cserjés lakói még szintén többször visszatérnek. A Szúra-magyarázatokban az áll, hogy a cserjés lakói valószínűleg Midjan népe, akikhez Mózes Egyiptomból elmenekül, és az ő földjükön találkozik az égő csipkebokorral.

Hat átokformula. „... *hogy a büntetésem fájdalmas büntetés.*” „*És bosszút álltunk rajtuk.*” Stb.

16. szúra: A méhek

4. vers: „*Megteremtette az embert egy spermacseppből...*”. A 9. versben megint az abszurd gondolat a szeszélyes Allahról: „*Ha úgy akarta volna, mindannyiótokat az igaz útra vezetett volna.*” És akkor miért nem tette? -kérdzem én. 30. vers: „*Akik jóra valóak, azok az evilágon jóra számíthatnak. Ám a túlvilági lakhely jobb.*” Íme megint! Korunk öngyilkos terrorcselekményeinek fő pszichológiai mozgatórugója: az életnél jobb a halál! Teljesen perverz, életellenes logika!

37. (újra): „*Allah nem vezeti az igaz útra azt, akit ő tévelygésbe vitt.*” 40.: „*Ha akarunk valamit, csupán azt kell mondanunk annak, hogy »Legyél!« - és az van.*” Furcsa itt, és másutt is ez a többszám! Mellesleg a Korán gyakran gúnyolódik a keresztényeken „Jézus, Isten fia” dogmája miatt, hiszen Allahnak nem kell fiút nemzenie, ő egyszerűen kimondja, és „van”. De persze neki nincs fia. A 67. verssel már foglalkoztam: a részegítő ital és jó táplálékok emlegetése pálmafák és szőlők gyümölcseiből, avagy hogy is állunk ezzel a szigorú alkoholfogyasztási tilalommal? A

68-69. versekben esik szó a címet adó méhről, de nincs különösebb jelentősége. A 101. versben megint említés történik arról, hogy a Koránban ki lehet cserélni egyes verseket. Jönnek megint az étkezési tilalmak, aztán minden logikát nélkülözve újra Ábrahámról esik szó, eklektikus, zavaros az egész szöveg.

14 átok. *„Lépjetek hát be a gyehenna kapuin, hogy örökké ott legyetek!” „Ám fájdalmas büntetés lesz az osztályrészük.”* Stb.

17. szúra: Az éjszakai utazás

Volt már e történetről szó korábban, itt most az a lényeg, hogy ennek a szúrának mindössze az első mondata utal e témára. Különös, zavaros átokformulát fogalmaz meg a szúra első oldala a zsidókra vonatkoztatva: kétszer fognak romlást hozni a földre, és kétszer éri őket pusztulás. A 15. versből megtudjuk, hogy egy közösséget mindig csak az után büntet Allah, hogy előtte leküldte hozzájuk egy küldöttét. A 16. vers megfogalmaz megint csak egy teljességgel abszurd, perverz logikát: *„Amikor el akarunk pusztítani egy várost, parancsot adunk a gazdagoknak, és gaztetteket követnek el ott. Ekképpen igazolódik az ellenük kimondott szó, és romba döntjük azt mindenestől.”* Erre mondja az ember: no comment! Érdekesség még, és többször is visszatér erre a Korán, hogy Allah nem női angyalokat teremt, ahogy a keresztények állítják, hiszen a nő alacsonyabbrendű a férfinál (40). Nem így fogalmaz persze, de ez az értelme. Megint olvashatunk Iblisről, a Jób történet mintájára, Allah megengedi neki, hogy a Földön garázdálkodjon és megkísértse az embereket. A 97. vers több mondatból áll, de nézzük a teljes szövegét: *„Akit Allah vezet, az az igaz úton vezetetik. Akit pedig tévútra vezet, azoknak nem találsz gyámolítókat rajta kívül. A Feltámadás napján összegyűjtjük őket, orcájukon vonszolva vakon, némán és süketen. A gyehenna lesz a lakhelyük. Valahányszor kialszik a tűz, lobogó lánggá szítjuk föl azt.”* Ki kell mondani nyíltan: ezek egy szadista örült pszichopata lázálmai: Allah tévútra vezet tudatosan embereket (miféle szeszélyből, ez nem derül ki), majd szörnyű büntetéssel sújtja őket. Mi értelme van ennek? Elképesztő!

Kilenc átokformula.

18. szúra: A barlang

Ezzel a szúrával is foglalkoztam már, az épheszoszi hétalvók történetéről szóló fejezetben, a Korán furcsaságainál. Ezt most nem ismételjük, vannak eme szúrának még egyéb furcsa fejezetei. A 17. versben az áll, hogy Allah porból, és egy spermacseppből teremtette az embert. Aztán jön egy egészen zavaros történet Mózesről és a legényéről, akik a „két nagy víz egyesülésénél” elfeledkeznek a halukról, amely elúszik. A legény szerint a Sátán műve volt ez, de Mózes rejtélyesen csak annyit mond: *„Ez az amit kívántunk.”* (60-64.) Még furcsább a folytatás: Mózes és legénye találkoznak egy szolgálival (?), aki próbára teszi Mózeszt: kiköti, hogy vele tarthat, de nem szabad semmit sem kérdeznie. Hajóra szállnak, és a szolga léket üt abba, mire Mózes szörnyülködni kezd. Kiderül, hogy most bukta el első ízben fogadalmát. Aztán

ez a rejtélyes szolga megöl egy ifjút. Mózes méltatlankodik, és ezzel megint elbukik. Ezután egy városba érnek, amelynek lakói megtagadják tőlük az ételt, találnak egy düledező falat, amit a szolga helyreállít. Mózes bosszankodik, hogy miért dolgozott ingyen, amikor megkérhette volna az árát. Ez a harmadik kudarc. Jön a „magyarázat”: a hajót azért lékelte meg, mert egy király (inkább kalóz) üldözte őket, az ifjút azért ölte meg, mert az a szüleit sanyargatta, a falat azért állította helyre ingyen, mert az alatt kincs van elrejtve, és az majd két árváé lesz.

Aztán jön egy másik tanmeseszerű történet valamiféle Kétszarvúról, aki elmegy oda, ahol a Nap lenyugszik, ez a hely egy iszapos forrás, ott él egy nép, és a Kétszarvúnak ott büntetnie és jutalmaznia kell érdem szerint. Aztán tovább megy, és odaér, ahol a Nap fölkel, ott is él egy nép: „... azt tapasztalta, hogy egy olyan népre kel föl, amelynél nem rendeltünk kárpitot elébe.” (83-90.) Teljesen értelmetlen szöveg. Ezután a Kétszarvú a „két gát közti területre” ért, vasdarabokkal feltöltötte a két gát közti területet, felizzította azt, olvasztott fémeket öntött rá, és a földön romlást terjesztő Góg és Magóg nem tudta megmászni azt, és rést sem tudtak ütni rajta.

Zavaros, eklektikus, „füle-farka nélküli” történetek, ember legyen a talpán, aki kihámozza értelmüket.

9 átok. „A vétkeseknek a túlvilágon tüzet készítettünk elő, amelynek a fűstsátra körülveszi őket. És ha segítségért könyörögnek akkor vizet kapnak segítségül, amely olyan, mint az olvasztott érc, és sütni fogja az arcukat. Szörnyű ital és szörnyű pihenőhely!” Stb.

19. szúra: Mária

Jézus anyjáról van szó, ismétlődik a korábbi történet Zakariásról, Máriáról, Jézus fogantatásáról, születéséről, majd Mohamed visszakanyarodik Ábrahámhoz, Áronhoz, Ismáelhez, a Sinai hegyhez. Mária elvonul egy „keleti helyhez”, elfüggönyözi magát, ekkor „elküldtük hozzá a Lelkünket”, aki egy tökéletes ember képében jelenik meg, és Mária félti tőle ártatlanságát. Amikor majd eljönnek a szülési fájdalmak, Mária egy pálmafa alá húzódik, és Jézus fölkiált hozzá alulról (!): „Ne légy szomorú! Az Urad máris csermelyt fakasztott alattad.” A 28. versből megtudjuk, hogy Mária Áron leánytestvére, vagyis Mózes testvére is, tehát Mohamed megint csak összekeveri az ószövetségi személyeket és történeteket. A 88-93. részletezi, micsoda blaszfémia a keresztények részéről azt állítani, hogy „Az Irgalmas fiúgyermeket nemzett.”

Mindössze négy átokformula, Mohamedet nyilván megint lekötötte az eredeti meseszöveg. „Bizony összegyűjtjük őket és a sátánokat. Aztán térdükön állva vezetjük őket a gyehenna köré.” „... a bűnösöket pedig – ahogy a nyáját az itatóhelyhez – a gyehennához hajtuk.”

20. szúra: Tá-Há

A címről, a Tá-Há kifejezés mibenlétéről nem tudunk meg semmit, még a Szúra-kommentárokból sem. Jön Mózes története az égő csipkebokorral, a kígyóvá

változtatott bottal, a poklosságtól fehérre vált, majd rögtön meg is gyógyított kezével,⁴⁸ Áronnal, (a) Fáraóval. Aztán következik Mózes csecsemőként való kitétele, na nem kosárban, hanem egy ládában, és nem a Nílus sásai közé, hanem a tengerbe. Mózes Mídján (Madyán) földjén, Sinai hegy, az aranyborjú, stb. A 102. versben egy furcsa állítás, miszerint amikor az Utolsó Ítéletkor megfúvatik a trombita, „a bűnösök szeme kék” lesz. (Szegény Adolf Hitler forog a sírjában: árja kékszemű germánokat szeretett volna látni mindenütt!) Ismétlődik Iblis története is. Az események időrendi sorrendje mindig is hidegen hagyta Mohamedet.

Mindössze négy átokformula. „*Aki majdan bűnősként járul Ura elé, annak a gyehenna lesz az osztályrésze, amelyben sem meghalni, sem élni nem fog.*” „*Aki azonban elfordul az intésemtől ... a Feltámadás Napján vakon fogjuk őt feltámasztani.*” Mohamed szadzismusának tényleg nincs határa, nem fog ki az ötletekből!

21. szúra: A próféták

Zavaros, eklektikus egyveleg az Ó-és Újszövetségből, Ábrahám, Lót, Dávid és Salamon, Jónás, Zakariás, de említés történik Gógról és Magógról is, ez utóbbiaknak „megnyílik a gátja”, stb. A 80-82. arról tudósít, hogy Salamonnal „*megtanítottuk a páncéling készítését*”⁴⁹ ... *szolgálatára kényszerítettük a szelet... sátánokat rendeltünk szolgálatára, akik a tengerbe merültek és más munkát is elvégeztek.*” A 104. a megismételt teremtésről szól: „*Azon a napon úgy hajtjuk össze az eget, ahogyan az írnok göngyölti össze az irattekercset. Ahogy véghez vittük az első teremtést, megismételjük azt.*” Ezek szerint Allah mégsem egyedül teremtett?

Nyolc átokformula. „*Egy város sem hitt előttük, amelyet csak elpusztítottunk...*” „*És hány vétkes várost zúztunk porrá...*”. Stb.

22. szúra: A zarándoklat

Itt már kicsit bonyolultabban írja le az ember teremtését, mint korábban (5): „... *először porból teremtettünk benneteket, azután egy spermacseppből, majd egy vérrögéből, utána egy megformált, vagy formátlan húsdarabból.*” A 17.-ben az áll, hogy a zsidók, a keresztények, a szábeusok, és a mágushitűek, akik Allah mellé más isteneket társítanak, majd Allah büntetésében részesülnek a Feltámadás Napján. A keresztényeket még csak értem, nyilván Jézusra gondol, de a zsidók vajon miféle istent, vagy isteneket társítanak még Allah mellé? Mohamed fejében évtizedek alatt összeállt egy felszínes, hiányos, zavaros, eklektikus ismerethalmaz, ami a Koránban összegződött közönséges zagyvasággá. Szó esik itt a Kába körüljárásáról, arról, hogy az áldozati tevék levágásakor Allah nevét kell kimondani, Noéről, Ád és Tamúd (megbüntetett) népéről, Ábrahámról, Lótról, Mózesről, a mídjánitákról, stb.

52-53.: Allah eltörli mindazt, amit a Sátán odavetett, mármint a szent szövegek közé. Nevezzük ezt ügyes, cseles húzásnak: a Korán szövegét lehet „javíthatni”, ahogy éppen

⁴⁸ Mózes I/4.6.

⁴⁹ Másutt viszont nem Salamonnal, hanem apjával, Dáviddal tanítják meg a páncéling készítését: 34. szúra, 11. vers.

a helyzet és Mohamed érdekei kívánják.

15 átokformula. „... aztán megbüntetem őket.” „... azok a Pokol tüzére kárhozottak.” „... járjuk tör egy pusztító nap büntetése.” „... azoknak megalázó büntetés lesz osztályrészük.”

23. szúra: A hívők

Itt megint tovább bonyolódik az ember teremtésének aktusa (12-14.): „Megteremtettük hajdan az embert merő agyagból. Aztán spermacseppé tettük őt egy biztos helyen. (sic!) Ezután a spermacseppet vérrögge formáztuk, a vérrögöt pedig húsdarabbá, a húsdarabot pedig csontokká formáztuk. A csontokat pedig fölruháztuk hússal.” Figyeljük meg a logikát: előbb húsból csontot, majd a csontot felruházni hússal! Később megint jön Noé és a vízözön, utána Mózes és Áron, majd Mária és a fia.

Hat átok. „Pusztuljon az a nép, amelyik nem hisz!” „Örökké a gyehennán fognak időzni.” „A tűz égeti az orcájukat és a fogukkal vicsorítanak abban.”

24. szúra: A világosság

Ez a szúra a házassággal, válással, házasságtöréssel kapcsolatos erkölcsi normákat fogalmaz meg, és mint említettem, Mohamed legkedvesebb, harmadik feleségének, Aisának a megvádolása inspirálta a megírását.

2. vers: „Ha egy férfi és egy nő paráználkodik, mindegyiküket száz korbácsütéssel korbácsoljátok meg!... És a büntetésnél jelen kell lennie a hívők egy csoportjának!” Ne feledjük, hogy például Szaúd-Arábiában ez a törvény, be is tartják, hiszen a Korán az állam alkotmánya! A 3. versben az áll, hogy parázna férfi és nő csak paráznával, vagy pogánnyal házasodhat össze. A 4. vers szerint „aki tisztas férjes asszonynak kelti rossz hírét, és azután nem hoz négy szemtanút, azt korbácsolják meg nyolcvan korbácsütéssel...”. Ha viszont a férj maga kelti saját feleségének rossz hírét, akkor ötször kell ezt elismételnie, és „Allah átka legyen rajta, ha hazudik!” Ebben az esetben azonban az asszonynak lehetősége van védekezésre: négy tanút kell kiállítania, akik igazolják férje vádjainak hamisságát. (8.) A 13-19. vers tkp. Aisa esetével foglalkozik, a név említése nélkül.

A 31. vers fogalmazza meg hosszasan, nyakatekerten a nők illendő viselkedésének szabályait a muszlim közösségben: „És mond a hívő nőknek, hogy süssék le a tekintetüket és ügyeljenek a szemérmükre és ne mutassák a díszeket csupán azt, ami látható és kendőzzék el ruhakivágásukat és ne mutassák díszüket (ez itt ismétlődik!) kivéve férjüknek, apjuknak, apósuknak, fiaiknak, fivéreiknek, fivéreik és leánytestvéreik fiainak, asszonyaiknak, a rabszolganőknek, akiket jobbjuk birtokol, férfiszolgáiknak, akikben már nincs nemi vágy, és gyermekeiknek, akik még nem tudnak semmit a nők szemérméről. És nem szabad lábukkal dobogni, nehogy kitudódjék az elrejtett díszük.” Érdekes ez a lábdobogási tilalom! Nem tudom, de talán a burkába kényszerített, lefátyolozott nők valami ilyen gesztussal jelezhetnék egy férfinak, hogy tetszik nekik?

33. vers: „... *ne kényszerítsétek rabszolganőiteket prostitúcióra!*” (Ismétlésként: Szaúd-Arábiában csak 1962-ben törölték el a rabszolgaságot!)

Különös jelenségről tudósít a 35. vers, amely egyben a szúra címadója: „*Az ő világossága fülkéhez hasonlít, amelyben lámpás van. A lámpás üvegben van, és mintha fénylő csillag lenne... csaknem világít, noha még nem érte tűz.*” Mintha egy villanylámpa leírása lenne, igazi csemege a földönkívüli látogatók elszánt híveinek.

Hat átok. „... *annak súlyos büntetés lesz az osztályrésze.*” „*Allah gyors a leszámolásban.*” „*A pokol tüze lesz lakhelyük. Szörnyű sors!*” „... *fájdalmas büntetés sújtsa őket!*”

25. szúra: al-Furqán

Al-Furqán „a különbségtevésnek” fordítható. Innentől kezdve a szúrák egyre rövidülnek. Ez már csak négy és fél oldalas, de ezért még mindig találunk benne tíz átokformulát, és ezek adják a szúra lényegét. Mohamed rossz hangulatban lehetett éppen, a szöveg alapján hitetlenekkel folytathatott meddő vitát, akik „buta” kérdésekkel ostromolhatták. Például: „*Miféle próféta ez? Étket eszik és megfordul a piacon. Miért nem küldetett le hozzá egy angyal...?*” (7.) 21. vers: „*Miért nem angyalok küldöttek le hozzánk? Vajon miért nem láthatjuk meg Urunkat?*” Ezek a „naiv” érvek, kérdések alaposan kihozhatták Mohamedet a sodrából, mert különösen élénkévé vált a fantáziája a büntetések ecsetelése során. 43.: „*Akik összegyűjtetnek majd orcájukon a gyehenna felé vonszoltatva...*”.

Aztán jön újra Mózes, Áron és Noé. Majd Ádról, Tamúdról és „a Kút körül lakókról” megtudjuk, hogy „*Valamennyiüket kipusztítottuk, írmagjukat sem hagyva!*”

A „Kút körül lakókról” semmi közelebbit nem tudunk meg, a Szúra-magyarázatokban is csak találgatások olvashatók.

40.: „*Gyakran elmentek pedig egy város mellett, amelyre gonosz eső záporozott.*” Ez valószínűleg Lót bűnös városára, Szodomára utalhat. A „bűnös eső” talán vulkáni tufa, hamu lehetett.

53-54: „*És ő az, aki hagyta a két nagy vizet szomszédosan folyni – az egyik édes és ízletes, a másik sós és keserű (talán a Nílus és a Vörös-tenger?) – és kettejük közé korlátot és tilalmas tilalmat rendelt. És ő az, aki a vízből embert teremtett...*”. Jellemző, hogy a Szúra-magyarázatok meg sem próbálják értelmezni ezt a zavaros, zagyva szöveget! Az embernek a vízből való teremtése pedig már egészen hajmeresztő. 61.: „*Áldott az aki az égre tornyokat helyezett és lámpást, világító Holdat tett oda.*” Az égi tornyok mibenlétét sem sikerült még megfejteni.

26. szúra: A költők

A végén, a 224. versben fordul elő egyszer a „költők” szó, semmi logikai kapcsolat sincs megint a szúra tartalma és címe között. Megint, immár ki tudja hányadszor ismétlődik Mózes és Áron története Fáraóval (névelő nélkül): „*Menjetek Fáraóhoz és mondjátok neki:...*”. Mózes kigyóvá változtatott botja, a poklossá tett és rögtön meg is

gyógyított kéz. A 49. versben Fáraó megfenyegeti papjait, hogy levágatja ellentétesen egyik kezüket és lábukat, majd keresztre is feszíti őket. Túl azon, hogy ezt technikailag nehéz lenne kivitelezni (félkezű, féllábú ember a kereszten!), az világos, hogy Mohamednek fogalma sincs arról, hogy a keresztre feszítés büntetési formának a fáraók Egyiptomában még nyoma sem volt. Aztán jön a tenger kettéválasztása, majd Ábrahám története (időrendiség!), Iblisről olvashatunk, Noé és a bárka, Ád, Húd és Tamúd népének pusztulása, és megint említés a hegyekbe faragott házakról, tehát valószínűleg a nabateus Petráról. Megint olvashatunk a szerencsétlen tevéről, amelynek elvágta a térdinát, aztán „reggelre kelve megbánták”, majd Lót és Szodoma, aztán a „cserjés lakói”, és végül a költők, akiket csak a tévelygők követnek.

Nyolc átokformula. „...és a Pokol látván látszik a tévelygőknek... És hanyatt-homlok bukfenceznek bele ők és a tévelygők.” „Mi pedig elpusztítottuk őket.” „És meglepte őket a felhőkből készített sátor napjának büntetése. Bizony szörnyű nap büntetése volt az!” A „felhőkből készített sátorról” és annak napjáról nem tudunk semmit, a Szúra-magyarázatok sem adnak támpontot.

27. szúra: A hangyák

A szúra Mózes és a csipkebokor történetével kezdődik, aztán jön a kígyóvá változó bot, a poklos, de rögtön gyógyuló kéz, majd Dávid és Salamon, ez utóbbiról megtudjuk, hogy érti a madarak nyelvét.

„Összegyülekeztek Salamonnak az ő csapatai: dzsinnekből, emberekből és madarakból, és sorbaállítottak.” Ezután ez a csapat megérkezik a hangyák völgyébe, és Salamon hallja, hogy egy hangya a társait beparancsolja a bolyba, nehogy a jövevények összetapossák őket. Salamon nevet ezen. Aztán szemlét tart a madarak fölött, és dühös, hogy nincs ott a búbosbanka. Aztán a madár megjelenik, és hírt hoz Saba („a”-val és nem „á”-val) országról, ahol egy nő uralkodik, egy nagy trónuson ülve, és ahol nem Allahot, hanem a Napot imádják. Következik egy üzenetváltás Salamon és Saba királynője között, majd Salamon megbíz egy ifritet (dzsinnt) azzal, hogy lopja el a királynő trónját, aki ezt egy szempillantás alatt teljesíti is. A királynő már úton van Salamonhoz, nem tud a csínyről, és meglepődik, amikor Salamonnál látja meg saját trónusát. Belépve a palotába azt hiszi, hogy vízbe lépett, fölfedi lábszárát, de Salamon felvilágosítja, hogy üvegből van a palota padlózata. A királynő megtér, és Allah híve lesz. Majd később viszont megtudjuk, hogy a népe viszont nem, ezért meg kellett büntetni.

Ezután következik egy zavaros történet Támudról és népéről, amelyet elpusztít Allah, majd megint Lót története Szodoma homoszexuális lakóival, és a város pusztulásával. Aztán megtudjuk, hogy Allah a teremtést többször is megismétli. Végül jön az Utolsó Ítélet napja, a trombita megfúvatik, a hegyek elindulnak, stb.

Mindössze négy átokformula. „Akik nem hisznek a túlvilágban, ... Ők azok, akiknek gonosz büntetés az osztályrészük, a túlvilágon pedig ők lesznek a legkárvallottabbak.” (Ebben az a legmegdöbbentőbb, hogy nem hinni a túlvilágban milyen szörnyű bűn az iszlámban!) „Elpusztítottuk őket és népüket mind egy szálig.” Pusztító esőt

záporoztunk rájuk. Szörnyű azok esője, akik intést kaptak.” „... azok hanyatt-homlok belebukfenceznek a Pokol tüzébe.”

28. szúra: A történet

Az ószövetségi történeteket viszonylag pontosan ismétlő szúrában mindössze négy átokformula található, de ezek is inkább az Ószövetségben leírt isteni büntetések ismétlései. Jön Mózes története, most szokatlanul részletesen, ököllel üti agyon a munkafelügyelőt, Madyan földjére menekül, az égő csipkebokor, a kígyóvá változó bot, a poklos kéz, stb. Már tényleg unalmas az olvasónak... Aztán jön Kóré lázadása, háza népének pusztulása, elnyeli őket a föld.⁵⁰

29. szúra: A pók

A címadó kis rovar mindössze a 41. versben fordul elő, *„a pók háza a leggyengébb”*, és a hitetlenek építenek hozzá hasonló gyenge (szellemi) épületet. Noé, Ábrahám, Lót, stb., vagyis a szokásos ószövetségi történetek az unalomig. Összesen hat átokformula, de innentől kezdve már nem idézek ezekből, kivéve ha valami „extra” formuláról van szó.

30. szúra: A bizánciak

A mindössze egyetlen átokformulát tartalmazó szúra az akkor zajló bizánci-perzsa háborúra utal az első mondata: *„A bizánciak legyőzettek.”* Valószínűleg a mekkai szúrák közé tartozik, Mohamed Bizánccal rokonszenvez a pogány perzsákkal szemben. De az első két mondat után már nem esik szó bizánciakról, a szövegnek semmi köze megint a címhez. Zavaros eszmefuttatások a teremtésről, annak ismétléseiről, stb.

31. szúra: Luqmán

A Szúra-magyarázatokban ez áll a címbeli névről⁵¹: *„Mind a név eredete, mind e figura kialakulási folyamata dacol a kutatással. Az eddigi kísérletek nem bizonyultak sikeresnek.”* A 12. és 13. versekben szerepel a név egyszer-egyszer. *„Luqmánnak hajdan bölcsességet adtunk: Légy hálás Allahnak!”* Luqmán a fiához beszél végig, afféle intelmeket mond neki, miként kell illedelmesen viselkedni, miként kell hinni Allahban, stb. Mohamed mos megelégszik négy átokformulával.

32. szúra: A leborulás

Mindössze két oldal, de öt átokformulával, Mohamed nem lehetett éppen jókedvében. Megint megtudjuk, hogy Allah *„először agyagból formázta meg az embert, aztán utódait spermából: hitvány folyadékcseppből alkotta.”* Érdektelen, zavaros szöveg,

---

⁵⁰ Mózes IV/16.

⁵¹ 308.o.

vég nélküli fenyegetőzések a hitetlenek felé. 15. vers: „...akik, ha intést kapnak általuk, akkor levetik magukat a földre borulva, hirdetik Uruk dicsőségét...”. Ennyi utal mindössze a címre.

33. szúra: A szövetségesek

Mindössze három átokformulát tartalmaz ez a szúra, de az egyik bő hétsoros. Zavaros szöveg, a Szúra-magyarázatokhoz kell fordulnunk. Három részre osztható a téma: a próféta családi életével kapcsolatos mozzanatok, beleértve a fogadott fiának, Zaydnak a feleségével kapcsolatos dilemma (Mohamednek megtetszett az asszony, és el akarta venni), Mohamed feleségeinek viselkedési kódexe, valamint Yatrib (Medina) védelme a 627-ben bekövetkezett ostrom, az úgynevezett „árokháború”⁵² idején. Ez utóbbinál Mohamed szövetségeseinek egy része megbízhatatlannak bizonyult. A 37. versből megtudjuk, hogy Mohamed végül elvehette fogadott fia, Zayd feleségét, miután rendezte a dolgot a fiúval, és persze Allah egy sugallatban engedélyt adott rá. És „természetesen” Allah engedélyt adott innentől kezdve bármely muszlimnak, hogy fogadott fia feleségét elvegye, ha előtte tisztázták egymással a dolgot. Az 50. vers további engedélyeket biztosít a kéjenc prófétának: ha akarja, elveheti apai és anyai nagybátyjai leányait, „és minden hívő asszonyt, ha odaadja magát a prófétának”, valamint ezen felül még rabnőket is tarthat. De ezután már furcsa megszorítás jön (52): „A jövőben nem szabad újabb asszonyokat feleségül vened ... még akkor sem, ha elragadna szépségük – kivéve azokat a rabszolganőket, akiket a jobbod birtokol.” Rabszolganő tehát jöhet továbbra is. Valószínűleg már konfliktusai támadtak addigi feleségeivel a hárem további bővítésének mértékéről. Ezután jönnek a vendégekre vonatkozó előírások, azok számára, akik a próféta házába lépnek (53): „És ha kértek valami eszközt (evőeszközt nyilván), akkor függöny mögül kérjétek!” Ugyanitt szerepel egy kitétel, miszerint a próféta halála után sem szabad özvegyeit feleségül vennie senkinek. 59. vers, fontos előírás minden hívő feleségének és leányainak arról, hogy takarja el arcát idegenek előtt köntösük egy részével. Itt van tehát a burka viselésének előírása! A „képmutatókról” egy drasztikus átokformula (61): „Ahol csak rájuk lehet lelni, el kell fogni őket, és könyörtelenül megöletnek...”. És most jön egy hétsoros átokformula a szörnyű büntetésről még.

34. szúra: Saba

A négy és fél oldalas szúrában 11 átokformula, Mohamed megint rosszkedvű lehetett... Dávidról, Salamonról és Saba királynőjéről esik megint szó. Itt Dávid kapta meg a páncéling készítés tudását (11.), holott korábban ez Salamon kiváltsága volt. (21.

---

52 627 március 31-én a mekkaiak (a Qurays, tehát Mohamed eredeti törzse) megtámadta Yatribot, és húsz napnál tovább tartott az ostrom. Egy muszlim hitre áttért iráni hadmérnök árokkal vette körül még időben a várost, innen az „árokháború” elnevezés, ami eredményes stratégiának bizonyult. Ezután a muszlimok ellentámadást indítottak, leszámoltak a banú Qurays-szal, Mohamed törzsével. Körülvették táborukat, 15 napi ostrom után a Qurays harcosai megadták magukat, ekkor 600-900 férfit egyszerűen kivégeztek, a gyerekeket, asszonyokat pedig eladták rabszolgának. Íme a próféta közmondásos nagylelkősége, most a saját törzsével szemben!

szúra, 80.) 12.: *„És Salamon szolgálatára kényszerítettük a szelet... És olvasztott fémforrást fakasztottunk neki. És dzsinneket rendeltünk mellé...”*. Az történelmi tény, hogy Salamonnak voltak rézbányái. 14.: *És amikor eldöntöttük, hogy Salamonnak meg kell halnia, nem mutatta meg neki semmi, hogy meghalt, csak a föld állata, amelyik szétrágta a botját. Amikor a földre rogyott, világos lett a dzsinnek előtt hogyha tudták volna azt, ami rejtve maradt, nem maradtak volna a megalázó büntetésben.”* Eme zavaros szöveg olvasata után újra a Szúra-magyarázatokhoz fordultam, de nem lettem bölcsőbb. Ezután jön Saba királynőjének népe, amely hitetlen maradt, ezért Allah egy gátszakadással sújtotta őket. A történelmi források a maribi gát szakadását jegyezték föl 450 közepén, és volt egy második gátszakadás is 542-ben. Még említés történik Iblisről, és a szúra utolsó másfél oldala csak valami zavaros, össze nem foglalható szöveg.

35. szúra: Az angyalok

Az első mondat szól csupán az angyalokról, akiket Allah szárnyas küldöttekké tett *„kettesével, hármásával, négyesével”*. Négy átokformula mindössze. Allah porból és spermacseppből teremtette az embereket, párokká teremtette őket. Van a két nagy víz, az egyik édes, a másik sós. Allah parancsára van nappal és éjszaka, világít a Nap és a Hold. 27.: *„A hegyeken különböző fajta rétegek vannak: fehérek, vörösek és hollófeketék.”* A hívők az Édenbe kerülnek, arany-és gyöngykarpereceik lesznek, selyembe öltöznek. (33.) Megint egy súlyos ellentmondás, hiszen az iszlám tiltja a selyembe való öltözködést és az aranyékszer viselését a férfiaknak.

36. szúra: Yá-Sin

A szúra elején az Ys „rejtélyes betűk” állnak, amelyek most kivételesen értelmet nyernek: a cím két szavának kezdőbetűi. Azonban a yá és a sin is betűt jelöl az arabban. Zavaros, érthetetlen az egész szúra, amolyan „füle-farka sincs” szöveg. Négy átokformulát tartalmaz, az első kellően extrém ahhoz, hogy érdemes közölni (8-9.): *„És bilincseket tettünk a nyakukba egészen az állukig, úgyhogy a fejüket fölfelé kell tartaniuk. És gátat állítottunk eléjük és mögéjük, úgy elfedtük őket, hogy nem látnak.”* Mohamed bizony ki nem fogy a szadista ötletekből!

28-29.: *„És miután ő már nem volt, nem küldtünk le népe ellen sereget az égből, és amit le szoktunk küldeni. Egyetlen kiáltás hangzott csak el, és máris hamvukba haltak.”*

40.: *„És nem szabad sem a Napnak utolérnie a Holdat, sem az éjszaka nem előzheti meg a nappal.”* Végig ilyen, és ehhez hasonló „magvas” gondolatok. 56.: *„Ők és feleségeik az árnyékban kerevetre dőlve fekszenek.”* Az igazhitűekről van szó a Paradicsomban, de azért érdekes a szöveg, mert itt történik egyedül említés arról, hogy a feleségek is oda kerülnek.

37. szúra: A fölsorakozók

A 6-10. versek kozmológiai kérdéssel foglalkoznak: *„Fölékesítettük a legalsó égboltot csillagok ékességével, és őrizetül minden pártütő sátán ellen. Nem fülelhetnek*

a legfelső tanácsra, mivel mindenhonnan csillagok zúdulnak rájuk, hogy elűzzék őket – és örök büntetés lesz az osztályrészük – kivéve azt, aki elcsíp valamilyen elcsíphető, ám ezt egy vakítóan fényes fénycsóva követi.” A korabeli arab elképzelés szerint a csillagok a legalsó, tehát a legközelebbi szférában vannak, a Holddal együtt. Hogy mi az a legfelső tanács, amelyre nem fülelhetnek a pártütő sátánok, az nem derül ki, de mint látjuk, őket ebben a fülelésben a csillagok hada akadályozza meg. A kivételek, akik elcsípnek valami elcsíphetőt, nyilván egy üstökösbe kapaszkodhatnak, vagy egy meteorba.

Megint Noé, Ábrahám, Mózes, Lót, Jónás, most kicsit „zanzásítva”. De maradt még hely 10 átokformulának is. A cím és a tartalom köszönő viszonyban sincs megint.

38. szúra: Sád

A cím jelentéséről nem tudunk meg semmit, a Szúra-magyarázatokból sem. A 12. vers Fáraó (névelő nélkül) népét a „karók népének” nevezi. Valószínűleg az egyiptomi obeliszkokról van szó, amelyek közül Napóleon is vitt egyet Párizsba, de a római Szent Péter téren is áll egy. Furcsa történet következik Dávidról és a pereskedőkről, akik úgy másztak be a palotába, és Dávid meg is ijedt tőlük. Aztán Salamon hasonlóan furcsa története következik, a rabbinikus irodalom is említi a lovak szeretetét, itt bűnbánatot gyakorol és levágja a lovak nyakát és lábát, mert hogy földi dolgokkal törődött, és nem Urával. Salamont próbára teszik, és egy alteregóját ültetik trónra, ekkor megint megbánást tanúsít. Szolgálatába állítják itt is a szelet, a sátánokat és a bűvárokat, másokat bilincsekkel összekötözve (nyilván rabokat). Jön Jób története, kissé „zanzásítva”, majd a Paradicsom leírása, a hívők kereveteken fekszenek ott, mindenféle jót ehetnek, és lesütött szemű, velük *egyidős* hurik lesznek mellettük. Kérdésem: mi van, ha valaki idősen távozott az árnyékvilágba, az őt szórakoztató huri is egy idős lesz vele? Ez csak arra példa szerintem, hogy Mohamed mennyire logikátlan tudott lenni a szöveg alkotásakor: nem gondolkodott ilyenkor.

Az 57-58. vers szerint a hitetleneknek a gyehennában forrásban levő víz, és genny, és egyéb büntetés lesz. Említés történik még az angyalok legfelső tanácsáról, de többet nem tudunk meg eme kiváló testület mibenlétéről (69). Végül megint jön Iblis.

Kilenc átokformula összesen.

39. szúra: A seregek

Ebben a hatoldalas szúrában nincs semmilyen történés, nem olvasunk pl. ószövetségi figurákról, kizárólag Allah büntetéseinek naturalisztikus leírása végig, egészen az unalomig, és persze a borzadálig. 14 átokformula színesíti a „magvas” mondanivalót. Seregekről nem esik szó benne, hacsak nem annyi, hogy „... *seregestől vezettetnek a gyehennába azok, akik hitetlenek.*” (71.)

40. szúra: A hívők

Ószövetségi történetek megint, de most jókora tévedésekkel. Pl. Mózeszt „elküldtük”

Fáraóhoz, Hámánhoz és Kóréhoz. Hámán az ószövetségi Eszter történet szereplője a babiloni fogság idején,⁵³ hogy kerül Egyiptomba? Kóréhoz nem küldi senki Mózeszt, ő zsidó, és együtt él Mózesrel, amíg az Úr meg nem bünteti.⁵⁴ Látszik, hogy Mohamed „műveltsége”, mennyire felszínes.

10 átokformula, igen naturalisztikus leírásai Allah büntetésének.

41. szúra: Világos magyarázatot nyertek

Zavaros eszmefuttatás végig, a cím köszönő viszonyban sincs a szöveggel. 6-7.: *„Jaj azoknak akik más isteneket társítanak mellé, akik nem adják meg a zakátot,⁵⁵ és akik nem hisznek a túlvilágban.”* Ez a keresztényekről szól, akik Allah mellé „társítják” Jézust és a Szentlelket. Szörnyű bűn az is, ha valaki nem hisz a túlvilágban.

11-13.: *„Aztán az ég felé fordult (Allah) – és az még füst volt – és azt mondta annak és a földnek: »Jöjjetek ide önként, vagy az akaratotok ellenére.« Azok ketten azt mondták: »Odamegyünk önként.« És úgy rendelkezett az egek felől, hogy hét ég legyen két Nap alatt. És mindegyik égnek kijelölte a dolgát. És lámpásokkal (csillagokkal tudniillik) ékesítettük fel a legalsó égboltot – őrizetül a sátánok ellen. Ezt szabta meg a hatalmas és mindent tudó. És ha ők elfordulnak, akkor mondd: »Olyan mennykőtől inteltek benneteket, mint amilyen Ádot és Tamúdot sújtotta.«”* Íme egy magvas kozmogóniai⁵⁶ és kozmológiai⁵⁷ eszmefuttatás. Ádot és Tamúdot (a népeiket tudniillik) talán egy aszteroidabecsapódás sújtotta? Ha Szodoma és Gomora pusztulásának bibliai leírását nézzük, akkor ez valószínűsíthető például.

16.: *„Mi a baljós napokon suhogó hideg szelet küldtünk rájuk, hogy már az evilági életben megízleltessük velük a szégyen büntetését. A túlvilág büntetése azonban még szégyenletesebb.”*

34.: *„A jótett nem egyenlő a rossz cselekedettel.”* Csak azért közöltem ezt a mondatot, hogy érzékeltessem micsoda banális közhelyeket fogalmaz meg lépten-nyomon a Korán!

Tíz átokformula megint egy mindössze három oldalas szúrában.

42. szúra: A tanácskozás

A címre utaló szó a 38. versben található: *„... és akik megtanácskozzák egymás között az ügyeiket és adakoznak abból amivel elláttuk őket, ...”*. Ennyi!

5.: *„És kis híja, hogy az egek széthasadnak egymás fölött.”* Levegőben lógó mondat, se logikai előzménye nincs, se ilyen jellegű folytatása. A 27. versben érthetetlen és értelmezhetetlen állítás: *„Ha Allah bőkezűen gondoskodna a szolgáiról, akkor erőszakra vetemednének a földön.”* Nem inkább az ellenkezője a logikus: a javak és források szűkössége az oka az erőszaknak és nem ezek bősége. 40.: *„Ő nem szereti a*

---

53 Eszter könyve, 3.

54 Mózes IV/16.

55 Zakát = alamiznaadó.

56 Kozmogóniai: A világ keletkezésével kapcsolatos.

57 Kozmológiai: a kozmosz szerkezetével kapcsolatos.

vétkeket.” Banális közhely, evidencia: ki szereti a vétkeket?

Néhány mondaton belül két azonos, ám a józan ész megdöbbentő állítás: „*Akit Allah tévútra vezet...*” „*Akit Allah tévelygésbe visz....*”. Mi ez, ki ez, egy szeszélyes pszichopata, egy ördögi lény? Ő vezet egyeseket tévelygésbe, tévútra? És ha igen, miért teszi? És ha teszi, akkor miért büntet ezért? Mintha a gnosztikusok⁵⁸ anyagi világot teremtő Sátánja lenne a muszlimok Allahja!

51.: „*Az ember számára lehetetlen az, hogy Allah beszéljen vele – ha csak nem sugallat útján, függöny mögött, vagy úgy, hogy követeket küld, aki az ő engedelmével sugallatot ad neki, amit ő akar.*”

10 átokformula.

43. szúra: Az ékesség

Az ékességeket szó a 35. versben fordul elő, de semmi köze a szúra tartalmához. Zagyva, összefüggéstelen, „se füle, se farka” szöveg. A hitetlenek, a kétkedők szapulása a lényeg, Mohamed bosszankodik azon, hogy egyesek szerint Allah nőnemű lényeknek teremtette az angyalokat, holott a lánygyermek eleve nem egyenrangú a fiúgyermekkel. Azon is bosszankodik, hogy ilyen „naiv” kérdéseket kap (31): „*Miért nem küldetett le a Korán a két város valamelyik hatalmas emberének?*”

Jön újra Mózes és Fáraó, majd Mária és a fia, de nagyon „zanzásítva” a történetek, és megneveztetik a Pokol egyik strázsája, Malik a neve.

Hét átokformula.

44. szúra: A füst

10-11.: „... amikor az égbolt világosan látható füstöt bocsát le, amely ellepi az embereket. Fájdalmas büntetés ez.” Megint Fáraó népe, serege megfullad a tengerben. Aztán annak ecsetelése, mekkora bűn az, ha valaki nem hisz a lélek újjászületésében, szó esik egy bizonyos Tubba népének bűnhődéséről: „*Elpusztítottuk őket...*”. 46-48. versek összefüggő átokformula: „*Bizony a zaqqum⁵⁹ fa a bűnös eledele, mint az olvasztott érc forr a gyomrukban, mint a forrásban levő víz zubogása. Ragadjátok meg és hurcoljátok őt a Pokol közepére! Aztán büntetésül forró vizet öntsetek a fejére!*” Egyrészt kimondottan szadista, másrészt gyerekesen primitív szöveg.

A végén, egy kicsit oldandó a sok szörnyűséget, a Paradicsomból kapunk kis ízelítőt: „... *kertekben és forrásoknál, sundus-és istabraq brokátba öltözve, egymással szemben heverve.* (Az igazhitűek.) *És nagy szemű hurikat adunk nekik feleségül...*”.

Öt átokformula két-és fél oldalon.

45. szúra: A letérdeplő

28. vers: „*És látod, hogy minden közösség letérdepel.*” A szúra címét „megmagyarázó”

58 A gnosztikusok szerint az anyagi világot a Sátán teremtette, hogy ki tudja élni gonosz hajlamait. A Sátán az „evilág” Istene valójában.

59 Zaqqum fa: mandula alakú, keserű gyümölcsöt termő fa a Közel-Keleten.

mondat. Átkozódás az egész szúra lényege. *„Jaj minden hazugnak és bűnösnek... fájdalmas büntetés lesz az osztályrésze!”* *„Az efféléknek megalázó büntetés lesz osztályrészük.”* *„Szörnyű büntetés lesz az osztályrészük.”* *„Azokat gyötrelmes kínszenvedés büntetése várja.”* Ez mind a 7-11. versekben található, mintegy „besűrítve”.

23. vers: *„...és akit Allah tudva tudván vitt a tévútra... Vajon ki vezérli őt az igaz útra, miután Allah tévútra vitte?”*

Öt átokformula, nem egészen három oldalon.

46. szúra: al-Ahqáf

Az ahqáf jelentése: homokdűnék. Ugyanakkor itt valamilyen helységnévre, földrajzi helynévre gondolnak a magyarázók, a 21. vers alapján: *„Emlékezz arra, amikor intette a népét al-Ahqáf vidékén...”*

A 9. versben találjuk Mohamed „ars poeticáját”: *„Nem vagyok én újíto a küldöttek között. És én nem tudom, hogy mi történik velem, vagy veletek. Én csupán a kinyilatkoztatást követtem, amit kaptam. Én nyilvánvaló intő vagyok csupán.”* Tulajdonképpen itt Mohamed a fején találta a szöveget, és jól ráérezett arra, hogy ő nem újíto, nem reformátor.

Hat átokformula.

47. szúra: Mohamed

Korábban már említettem, hogy az egyik szúra a próféta nevét viseli ugyan, de semmit nem tudunk meg belőle Mohamedről. Egyszer bukkan föl a neve, mindjárt az elején, a 2. versszakban. De itt csak annyit közöl, hogy aki hisz őbenne, annak rossz cselekedeteit Allah eltörli. Ez egyébként egy nagyon sajátos és alapvető etikai motívum az iszlámban: elkövethetsz bűnöket, a lényeg, hogy higgy Allahban és Mohamedben, és akkor bűnbocsánatot nyersz. Most megismétlem a 4-6. vers azon passzusait, amelyek a modernkori terror, emellett azon belül is az öngyilkos terror „eszmei-etikai” alapját képezik.

„Amikor összetalálkoztok a hitetlenekkel, vágjátok el a nyakukat! ... Akik Allah útján öletnek meg, azoknak ő nem hagyja, hogy tetteik célt ne érjenek. Az igaz útra fogja vezérelni őket,... és bebocsájtja őket a Paradicsomba, amit az ő tudomásukra hozott.” Íme, itt állnak vegytisztán ama passzusok, amelyekre az esztelen terror, illetve kifejezetten az öngyilkos terror elkövetői támaszkodnak!

Ugyanitt: *„Mikor aztán nagy rontást tettetek bennük, akkor szorosan kötözzétek meg őket; és utána vagy gyakoroljatok nagylelkűséget, vagy kérjétek értük váltságdíjat...”*

Mint említettem az alkoholtilalommal kapcsolatos ellentmondásokról szóló korábbi fejezetnél, ebben a szúrában olvashatunk a tejfel-mézzel-borral folyó patakokról a Paradicsomban, *„ami gyönyörűsége az ivóknak”*. Ha pedig a hitetlenekkel harcolnak a muszlimok, akkor *„Ne lankadjatok és ne szólítsatok a békére, hiszen ti fogtok*

felülkerekedni.”(35.) „*Az evilági élet csak játék, mulatozás.*” (36.) A 5. vers ma is vita tárgyát képezi a Korán értelmezők között: „*Akik hátat fordítanak azután, hogy nyilvánvalóvá vált nekik az útmutatás, azokat a Sátán csalta lépre. És ő adott haladékot nekik.*” Itt a hitehagyottakról van szó, ám „a muszlim hagyomány teljességgel tanácstalan a mondat értelmezésében”,⁶⁰ ugyanis a Korán szerint a Sátán nem adhat haladékot, csak Allah, ezt több helyen is leszögezi Mohamed. Íme, a muszlim „vallástudósok” magvas vitáinak egyike.

Öt átokformula.

48. szúra: A győzelem

A címbeli győzelem szónak valamely konkrét történelmi eseményhez való kötésének kísérletébe beletörött a történészek és szúra-magyarázók bicskája, talán Mekka 630 januári békés bevételéről van szó.

Az első öt vers lényege, hogy Allah a hívők *minden* bűnét el fogja törölni, amit a földi életben elkövettek. A 6. versben pedig a hitetlenekről esik szó, akiknek Allah előkészítette a gyehegnát, csak azért, mert nem hittek benne. Utalás történik a beduinokra, akik egy csatából kivonták magukat, természetesen Mohamed átkokat szór rájuk emiatt.

13.: „*Aki nem hisz Allahban és a küldöttben – bizony, a Pokol tüzét készítettük elő a hitetleneknek.*” Ez a lényeg, ha úgy tetszik az iszlám lényege egy mondatban: ha nem vagy igazhitű, akkor bűnhődsz, bárhogyan is éld le az életedet!

Az is jellemző az iszlámra, hogy itt Mohamed győzelmet és nagy zsákmányt ígér a muszlimoknak. Ez a razziák, a rablóportyák idején íródhatott, a rablóvezér ezzel ösztönözte híveit.

Négy átokformula.

49. szúra: A szobák

Alig több, mint másfél oldal terjedelmű szúra, a címbeli szoba egyedül a 4. versben található: „*Akik hangosan szólítanak téged, miközben te a szobáidban vagy, azoknak a nagy része nem él az eszével.*” Tipikus példája a Korán értelmetlen, célt és logikát nélkülöző, amolyan „füle-farka nincs” részeinek. A 9-10. vers a muszlim közösségek közötti konfliktusok feloldására szólít föl. Ama kevés szúra egyike, amelyikben nincs átokformula.

50. szúra: Qáf

Nem egészen két-és fél oldal terjedelmű szúra. Az elején álló „rejtélyes betű” a Q, itt legalább látszólag értelmet nyer: a szúra címének kezdőbetűje, csakhogy a qáf a 21. betű az arab ABC-ben.

A Szúra-magyarázatokban a 34-35. versekről az áll, hogy „A két vers szövege romlottnak látszik.” Nyilván „sérültnek” a helyes kifejezés. „Füle-farka nélküli”

---

⁶⁰ Szúra-magyarázatok, 338.o.

értelmetlen szúra. 12-14. vers csak töredékesen idézve: „*Noé népe. Azok akik a kút körül laktak... és Ád, és Fáraó és Lót fivérei, és a cserjés lakói és Tubba népe mind hazugsággal vádolta küldötteit. És beteljesedett a fenyegetésem.*” Figyeljük meg a zavaros fogalmazást az alany mibenlétére vonatkozóan, a végén! „Küldötteit”, tehát birtokos szerkezet, az alany egyes szám harmadik személyben, majd „fenyegetésem”: tehát egyes szám első személy. Holott nyilvánvaló, hogy mindkét mondatban Allah az alany.

Már említettem, hogy Ád és Tubba népe, a cserjés lakói, és a kút körül lakók beazonosítása a mai napig nem történt meg, csak egymással vitában álló feltételezésekkel találkozunk.

Mindössze három átokformula.

51. szúra: A szétszórók

Két-és fél oldal. 1-4. vers: „*A széjjelhintve szétszórókra, és a terheket hordozókra, és a könnyedén tovasietőkre, és a parancsot osztókra.*” Ennyi az utalás a címre, a „szétszórókról” nem tudunk meg semmit, hogy kik ők, és mit is szórnak szét. Egy hosszas zavaros szöveg után rátér ismét az ószövetségi történetre, amikor Mamré tölgyesében az Úr és két angyala meglátogatta Ábrahámot.⁶¹ A Koránban, úgy tűnik, csak a két angyal jön el, nem esznek a sült borjúból, erre Ábrahám megijed, és kérdi, hogy mi járatban vannak. Elmondják, hogy egy bűnös népet jöttek elpusztítani: „*hogyan agyagból való köveket küldjünk rájuk.*” Nyilván Sodomáról és Gomoráról van szó, illetve az „agyagból való kövek” vulkáni tufa lehet.

Utalás történik Lótra, neve említése nélkül, majd Mózesre, Fáraóra („a” névelő nélkül), az utóbbi csapatának pusztulása a tengerben, aztán következik megint Ád és Tamúd, akikről megtudjuk: „*És szemük láttára sújtotta le őket a mennykő.*” (43-44.) Végül Noé jön, vagyis Mohamed nem bajlódik az időbeli sorrend kérdésével.

Hat átokformula.

52. szúra: A hegy

Két oldal. Az ember azt gondolná, hogy valahol a Koránban van valami utalás a közismert arab közmondásra, miszerint „ha Mohamed nem megy a hegyhez, a hegy megy el Mohamedhez”, és talán ebben a szúrában található. Nos, a címre csupán ennyi utal (1-6.): „*A hegyre, és egy olyan írásra, ami írva vagyon kigöngyölt pergamenre, és a látogatott házra, és a magasra emelt tetőre, és a megáradt tengerre.*” Négy átokformula, mint hogy „*Süljetek benne!*”, „... amikor mennykő sújtja őket.” Stb. Megint utal arra, hogy Allah magának fiú angyalokat teremt, hiszen a leány nem egyenrangú lény a fiúval (39.): „*Vagy neki lennének lányai, és nektek fiaitok?*” Üdítő rész a Paradicsom rövid leírása, ahol hurik szórakoztatják a pamlagon heverő férfiakat, „*És szolgálatukra rendelt ifjak járnak közöttük, akik olyanok, mint a jól elrejtett gyöngyök.*” (24.)

---

61 Mózes I/18.

53. szúra: A csillag

1. vers: *A csillagra, amikor elenyézik!*” A „sátáni versek” története kapcsán már korábban elemeztem ezt a szúrárt. A szövegösszefüggés alapján a Szúra-magyarázatok Mohamed Allahhal való közvetlen találkozásaként értékelik az első versekben (verssorokban) leírtakat, itt most nem ismételtem. Ebben vannak, pontosabban voltak tehát az utólag törölt „sátáni versek”.

A 49. vers különös állítást tartalmaz: *„És hogy ő az, aki ura a Szíriusznak?”* Tudjuk, hogy a Maliban élő dogon törzs érdekes eredetmítosza szerint ők, a dogonok a Szíriuszról érkeztek valamikor, még hal formájában. Azt is tudjuk, hogy anyagi kultúrájuk viszonylag alacsony szintjéhez képest igen fejlett matematikai ismeretekkel rendelkeznek. Mohamed sokfelé járt karavánútjain, fiatal korában, találkozhatott a dogonokkal is.

A két-és félooldalnyi szúrában mindössze egy átokformula-szerű fejtegetés található, Ád és Tamúd törzsének, illetve Noé népének pusztulásáról.

54. szúra: A Hold

1. vers: *„Közel van immár az óra, és kettéhasadt a Hold.”* Több szó nem esik a Holdról. A két-és félooldal szúra főként az Utolsó Ítélet napjával foglalkozik, amikor a hitetlenek is feltámadnak és *„lesütött szemmel jönnek elő a sírokból, szétrajzó sáskákhoz hasonlatosan...”*. Jön megint Ád és Tamúd népének, Noé népének pusztulása, majd kicsit bővebben a teve térdina elvágásának már unalomig ismétlődő homályos története. Valamiféle próbatételként az embereknek meg lett hagyva, hogy ők és a tevék a vízből (nyilván egy kútból) felváltva ihatnak, ám az emberek elvágták a teve térdinát, ezért Allah büntette őket. Majd megint Lót és Sodoma homoszexuális lakónak története, Sodoma pusztulása *„közáporral vemhes vihar”* által. Végül jön Fáraó („a” nélkül) megbüntetése, majd pedig a hitetlenek *„arcukon vonszoltatnak a tűzbe.”* Nyolc átokformula.

55. szúra: A könyörület

1-4. vers: *„A Könyörületes megtanította a Koránt. Ő teremtette az embert és megtanította neki az érthető beszédet.”* 36-szor ismétlődik az *„Uratok melyik jótéteményét tagadjátok ti ketten?”* refrénszerű kérdés. A megkérdezett két személy kilétére nem derül fény. Allah a dzsinneket füsttelen tűzből teremtette (15), és ő *„A két Napkelet és a két Napnyugat ura.”* (17.) A Szúra-magyarázatok sem adnak magyarázatot eme két Napkeletre és Napnyugatra. Említés történik két nagy vízre, amelyek szomszédosan folynak, majd találkoznak, ezek nyilván a Tigris és az Eufrátesz. (19-20.) A hitetlenekre füsttelen láng és lángtalan füst lesz bocsájtva (35.), illetve üstöküknél és lábuknál lesznek megragadva. (41.) Mindez azon a napon, amikor *„... meghasad az ég, és rózsás lesz, mint a karmazsinbőr.”* (37.)

Ellenben az igazhitűek a Paradicsomban istaqrat-brokát bélésű ágyakon hevernek, és *„Szemérmes tekintetű szüzek vannak ott, akiknek előttük senki ember, sem dzsinn nem vette el a szüzességét.”* (56.) A szüzekről az ígélet ismétlődik a 74. versben. Mohamed jókedvében lehetett, mert mindössze két átokformula „zavarja meg” a

Paradicsom lelket-testet gyönyörködtető leírását. Az olvasó valahogy meg is érti, miért vonzóbb hely egy muszlimnak a Paradicsom, mint a pokol...

56. szúra: A bekövetkező

Az Utolsó Ítélet napjának bekövetkezéséről van szó, és e nap naturalisztikus leírásáról, mind az igazhitűek, mind pedig a hitetlenek szemszögéből láttatva a dolgokat. A feltámadók három csoportjáról esik szó: a jobbkez felőliekéről (ők a hívők, ők mennek a Paradicsomba), a balkéz felőliekéről (a hitetlenek, akik mennek a gyehennába), és az élenjárókról, akik legközelebb lesznek Allahhoz. Az 58-59. vers elképesztő naturalizmusa: *„Mit gondoltok? Az ondót, amit kilövelltek ti teremtitek-e, vagy mi vagyunk a teremtői?”* (No comment!) Három átokformula mindössze.

57. szúra: A vas

A 25. versben fordul elő a címadó szó: *„És lebocsátottuk a vasat, amelyben szörnyű erőszak van, és különféle haszon is az embereknek – hogy, megtudja Allah, hogy ki az, aki titokban segíti őt és küldötteit. Allah erős és hatalmas.”* Azért furcsa ez a fogalmazás, mert másutt viszont arról értesülünk, hogy Allah előtt nincs titok, Allah *„minden dolog tudója”* (3.), még a gondolatainkat is látja. Itt viszont praktikára van szüksége, hogy kifürkésze, ki segíti az ő küldötteit. A Korán tele van ilyen logikátlansággal, ellentmondással! Megint az Utolsó Ítélet napja, amikor fal emelkedik kapuval a rosszak (hitetlenek) és a jók (hívők) között. Négy átokformula.

58. szúra: A vita

A szúra valami zavaros házastársi vitával kezdődik, azt nem tudjuk meg, hogy kik között. A 10. vers szerint a Sátán csak akkor okozhat kárt az embereknek, ha Allah megengedi neki. Kérdésem: ha ez így van, akkor Allah miért engedi meg? Teljesen agyament logika! Ezek szerint ugyanis mindenfajta bűnös cselekedetért, amelyet a Sátán követ el, vagy a Sátán sugallatára az ember, maga Allah a felelős! A 12-13. versben a hívők kétszer is felszólíttatnak arra, hogyha Mohameddel akarnak konzultálni, előbb adományt kell adniuk. Hat egészen szörnyű átokformula, itt csak egyet közlök példaként (10): *„A gyehenna elég lesz nekik, abban fognak sülni. Szörnyű sors!”*

59. szúra: Az összegyűjtés

2. vers: *„Ő az, aki elűzte lakhelyeikről az első összegyűjtés gyanánt azokat, akik az Írás népéből hitetlenek.”* Megint hat szörnyű átokformula, amellyel a hitetleneket fenyegeti a Korán, másról nem is szól ez a szúra, úgy hogy lapozhatunk.

60. szúra: A próbának alávetett nő

A szúra egyetlen mondanivalója az, hogy a muzulmán ne barátkozzon hitetlenekkel, és főként ne vegyen feleségül hitetlen nőt. Mohamed itt elfeledkezett az átkozódásról, nincs átokformula.

61. szúra: A sorok

Rövid, nem egészen másfél oldalas szúra, mindössze egyetlen átokformulával. Az egyetlen érdemleges információ benne az, hogy Jézus, Mária fia megjósolta Mohamed eljövetelét. Illetve még annyi, hogy Allah az igazhitűek minden bűnét meg fogja bocsájtani. A címnek megint semmi köze a szöveghez, sorokról szó sem esik.

62. szúra: A péntek

A 9. versben van utalás a pénteki istentiszteletre, a mindössze egyoldalas szúra a zsidók elleni kirohanás. A kiválasztottság tudata szörnyű bűn, amit Allah majd büntetni fog. Nincs átokformula.

63. szúra: A képmutatók

Ez is egyetlen oldal terjedelmű, egyetlen átokformulával: „*Allah átka legyen rajtuk!*” (4.) A képmutatók a hitehagyottak, Allah vég nélkül dorgálja őket.

64. szúra: A kölcsönös becsapás

Másfél oldal, két átokformulával, nem esik szó benne semmiféle kölcsönös becsapásról. Félni kell Allahot, és Allah eltörli a benne hívők rossz cselekedeteit. Ennyi.

65. szúra: A válás

Itt végre van logikai kapcsolat a cím és a szöveg között: előírások a válás esetére. Ilyenkor valamiféle várakozási időnek kell eltelnie, szükség van két tanúra. A menszesz után levő nők esetében a várakozási idő három hónap, illetve ugyancsak három hónap azok esetében, „**akiknek még nem volt havi tisztulásuk**”. (4.) Döbbenetes, hiszen itt **gyerekklányokról** van szó, a tőlük való válás szabályairól! Ebben a másfél oldalas szúrában egy átokformula szerepel, de az rögtön három versnyi (öt sornyi) terjedelmű. 12. vers: „*Allah hét eget teremtett és ugyanannyi földet.*” Geográfus és csillagász legyen a talpán, aki ezt megfejti!

66. szúra: A tilalom

A szent Koránban a próféta egy profán konfliktusa feleségeivel: „... *a prófétának titkos beszéde volt az egyik feleségével! Miután az asszony elmondta azt másnak, Allah pedig föltárta azt a prófétának...*”. Ezután Allah dörgedelmes intése következik Mohamed feleségei számára! (4-5.) „*Ha elválík tőletek, lehet, hogy Allah jobb feleségeket ad neki, mint ti vagytok, olyanokat, akik alávetik magukat neki, hívők, áhítatosak, bűnbánók...*”.

6.: „*Óvjátok meg magatokat és házatok népét egy olyan tűztől, amelyiknek tüzelője az emberek és a kövek...*”. Az ember, mint tüzelő, még csak érthető (volt rá példa a történelemben sajnos), de mik ezek a kövek?

Majd megtudjuk, hogy Lót és Noé felesége⁶² is elárulta férjét, és csúnyán megbűnhődött mindkettő. Végül Mária, Imrán lánya következik, aki megőrizte

⁶² Noé feleségéről ilyen értelemben nem esik szó az Ószövetségben. A Mózes I/7. 7. csak annyiban említi, hogy Noéval, és fiaikkal (Sém, Hám, Jáfet), és azok családjával bemennek a bárkába.

szemérmét, „és mi beleleheltünk a lelkünkbe”. Másfél oldalnyi szöveg, benne három átokformula.

67. szúra: Az országlás

1. vers: „*Aldott legyen az, akinek a kezében van az országlás.*” Aztán kozmológiai fejtegetések jönnek, persze Mohamed szokásos primitív csillagászati ismeretei szintjén. Allah hét égboltot teremtett, „*Lámpásokkal ékesítettük föl a legalsó égboltot, s lövedékeké tettük azokat a sátánok ellen. És a Pokol tüzének büntetését készítettül elő nekik.*” (5.) A lámpások nyilván csillagok, de mik azok a lövedékek? Valószínűleg meteorok. Majd következik egy kiadós, öt verset átfogó „megaátokformula”. Ezek mellett még kettő „normál” formula található.

68. szúra: Az író toll

1. vers: „*N. Az író tollra, és arra, amit leírnak.*” Az N az arab nún betű, fogalmunk sincs, hogy mit keres itt. Több utalás író tollra nincs, ellenben egy zavaros szöveg következik valamiféle kert gazdájáról, akiknek a kertjét leszüretelték valakik, amíg ők aludtak, és mindez Allah büntetése volt. A 48. versben említés történik „*a hal lakójáról*”, nyilván az Ószövetség Jónásáról. Kétoldalas szúra, „füle-farka nincs” szöveg, benne három átokformula. Egyre agyamentebbek és értelmetlenebbek a szúrák! Egy valóban egyre tébolyodó elme örültségei! Szinte nyomon követhető a pszichiátriai betegség elmélyülése, progressziója.

69. szúra: A valóra váló

1-3. vers: „*A valóra váló. Mi a valóra váló? És mi tudatja veled, hogy mi a valóra váló?*” Múltbeli és jövőbeli katasztrófák leírása. 4-7.: „*Tamúd és Ád törzse hazugságnak tartotta a katasztrófát. Ám a Tamúd villámló és mennydörgő ítéletidőtől pusztult el, Ád pedig suhogó, hideg, viharos szélről pusztult el, amelynek Allah hét éjszakán és nyolc napon át szakadatlanul hatalmat adott fölöttük, úgy, hogy láthattad volna, amint emberek földre kerülnek ott, mintha kidőlt pálmák csonkjai lennének.*” 9.: „*És bünt követett el Fáraó ... és az elpusztított városok... . Ő pedig növekvő büntetéssel sújtotta őket.*”

Aztán „*megfúvatik a trombita egy fúvással, s a föld és a hegyek fölemeltetnek, szétmorzsolva morzsolódnak porrá... És kettéhasad az ég, ... s az angyalok az ég szélein lesznek és fölöttük nyolcan hordozzák Urad trónusát azon a napon.*” (13-17.) Ezután szörnyű átokformulák még a hitetlenről (egyes számban), akinek nem lesz „*eledele sem, csak genny, amit csupán a bűnösök esznek.*”

70. szúra: Grádicsok⁶³

1-4. vers: „*Kérdezősködött valaki a büntetésről, ami bekövetkezik. A hitetleneknek. Nincs aki elháríthatná, ha bekövetkezik Allahtól, a grádicsok urától. Azokon emelkednek föl hozzá az angyalok és a lélek egy nap alatt, amelynek tartalma ötvenezer*

---

63 Grádics = létrafok.

esztendő.”⁶⁴ 8-10.: „... azon a napon, amikor az ég olyan lesz, mint az olvasztott érc, és a hegyek mint a gyapjúpamat, és a barát barátról nem kérdezősködik...”. Egy rövid, „kissé” szadista kép a hitetlenek büntetéséről a pokolban: „...lobogó tűz, amely letépi a fejbőrt.” (15-16.) „Esküszöm a Keletnek és a Nyugatnak Urára.” (40.) Miért vannak az égtájak többszámban? Másfél oldal, mindössze két átokformula. A szúrák egyre rövidebbek, egyre zavarosabbak, egyre apokaliptikusabbak.

71. szúra: Noé

Noé története immár sokadszor. Noé, mint küldött, mint hírhozó, mint „intő” érkezett, de saját népe elutasította őt. Maga Noé kéri Allahot: „*Uram! Ne hagyjál a földön egyetlen hitelent sem!*” Eszerint Allah a vízözönnel „csak” Noé kérését teljesíti. Négy átokformula, nem egészen másfél oldalon. A Szúra-magyarázatokban is az áll, hogy „Ez a szúra a ritka monotematikus darabok közé tartozik.” (374.o.) Nos, igen, valóban ritka a monotematikus darab a Koránban, ami kissé eufemisztikus körülírása annak, hogy a nagy része zagyva eklektikus egyveleg.

72. szúra: A dzsinnek

1. vers: „*Sugallatot kaptam, hogy egy csapat dzsinn fülelt a hirdetésemre, és azt mondták: »Csodálatos Koránt hallottunk, amely az igaz útra vezet. Hiszünk benne és nem társítunk immár senkit sem az Urunk mellé, és hisszük, hogy ő ... nem vett maga mellé sem házastársat, sem gyermeket.«*” Ez a szúra a keresztényekkel átkozódik, akik „társat” rendeltek Allah mellé, egy gyermeket, itt nyilván Jézusra utal a szöveg. Majd egy zavaros eszmefuttatás következik: „*És megpróbálták kifürkészni az eget, ám úgy találták, hogy az tele van erős strázsával és tűzcsóvával. Le szoktunk telepedni hozzá közeli helyekre, hogy hallgatózzunk. Aki azonban most próbál hallgatózni, azt találja, hogy tűzcsóva les rá.*” (8-9.) Kik hallgatóznak, mi lehet ez a tűzcsóva, talán üstökös, vagy meteor? A síra, a Mohamed életrajz egyik változata szerint 619-ben Mohamed Hadidzsa és Abu Tálib halála után pártfogó nélkül maradt, Tá-Ifba ment, ám onnan elkergették, és a visszaúton, Nahlában elmesélte hét dzsinnek szomorú sorsát, akik megrendülten hallgatták őt. Ekkor keletkezett volna ez a szúra.

73. szúra: A beburkolózott

1. vers: „*Ó beburkolózott!*” Nem egészen másfél oldal. Jellemző, hogy még a Szúra-magyarázatokban is csak találgatnak, mi is akar lenni ez a szúra. Apokaliptikus látomások: „*Azon a napon, amikor a föld és a hegyek megremegnek, s a hegyek szerteszóródó homokhalmokká válnak.*” (14.) „*Kettéhasad akkor az ég. Az ő fenyegetése beteljesedik.*” (18.) Három átokformula.

74. szúra: A köpenybe burkolózó

A cím hasonlít az előző szúráéra. 1-2. vers: „*Te köpenyedbe burkolózó! Serkenj föl és ints!*” Elképesztően zavaros szövegű szúra, nehéz kihámozni az értelmét. A Szúra-magyarázatokban az áll, hogy a prófétai elhívás kezdeteiről tudósít. A sírában, tehát

---

⁶⁴ Emlékeztet Jákob lajtorjájára. Mózes I/28. 12.: „És álmot látott: Egy létra volt a földre állítva, amelynek teteje az égig ért, és Isten angyalai jártak azon fel és le.”

a Mohamed életrajzban egy bizonyos Ibn Siháb idéz két áttételen keresztül Mohamedtől: „*Jártamban egyszer csak hangot hallottam az égből. Felemeltem a tekintetemet, és íme az ég és föld között egy trónuson ült az angyal, aki Hirán jött hozzám. Rémület szállt meg tőle, visszaigyekeztem és azt mondtam: »burkoljatok be!« Allah pedig leküldte azt, hogy: »Te köpenyedbe burkolózó! Állj fel és ints!« ... Ezután egymást követték a kinyilatkoztatások.*” Hogy miféle jármű az a Hira, amelyen a trónoló angyal jött, nem derül ki, de emlékezzünk arra, hogy Mohamed a kinyilatkoztatásokat a Hira hegy barlangjában kapta Gábrriel arkangyaltól. Talán a fordítás rossz, és a „Hirában” lenne a helyes kifejezés? 17.: „*És én kaptatóval sújtom őket.*” A hádiszban, a hagyományban szó esik egy pokolbéli hegyről, amelyre a hitetlenek 70 évig másznak fölfelé, majd fölérvé lezuhannak, és kezdhetik a mászást előlről. A görög mitológia Sziszifusz története kissé átköltve.

A gyeheenna szinonimája, a saqar szerepel itt, amelynek strázsája 19 angyal. Hat átokformula a kétoldalas szúrában.

75. szúra: A feltámadás

Nem egészen másfél oldal. A feltámadás napján „*homályba borul a Hold, és egyesül a Nap és a Hold*”. (8-9.) 24-29.: „*... és azon a napon lesznek komor orcák, vélnéd, hogy gerincroppantó csapás éri őket. De nem! Amikor a lélek a kulcscsonthoz érkezik... és a haláltusában összezsavarodik a láb.*” Aztán megint a vulgáris naturalizmus, 36-38.: „*Vajon azt gondolja az ember, hogy szem elől tévesztjük őt? Nem volt-e ő egy kilövellt ondócsépp? Aztán vérrög?*” Három átokformula.

76. szúra: Az ember

Már volt utalás erre a másfél oldalas szúrára az alkoholtilalom ellentmondásairól szóló részben. Míg „*A hitetleneknek láncokat, bilincseket és lángoló tüzet készítettünk elő*” (4.), addig „*A tiszta hitűek olyan kupából isznak, amelyben a borhoz kevert víz kámforral fűszerezett.*” (5.) 17.: „*És kupából kapnak ott inni, amelyben borhoz kevert víz gyömbérrel fűszerezett...*”. Utolsó mondat: „*A vétkeseknek pedig fájdalmas büntetést készített elő.*” A két átokformula közül az egyik.

77. szúra: Az elküldöttek

Megint apokaliptikus látomások, mint Mohamed megőrülésének jól nyomon követhető fázisai. Ugyanis egyre homályosabb, egyre zagyvább a szöveg. Nem is értem, hogy a Koránt miért nem vizsgálta már meg egy képzett pszichiáter szakmai szemmel? Tudom, máris lesz ellenérv: olvassuk el bármely vallási alapművet, például az Ószövetséget! Azokban is vannak homályos részek, van bennük kegyetlenség, stb. De ilyet csak az mond „ellenérvként”, aki még nem olvasta a Koránt. Ha elolvassa, azonnal látni fogja a különbséget, és megérti, hogy mire gondolok. Nézzük pl. az 1-5. verseket: „*Az egymás után elküldöttekre, és a fergeteges viharzókra, és a szétárasztva terjesztőkre, és a megkülönböztetve elválasztókra...*”. Ha ennek van valami értelme?

Megint egy vulgáris kép a 20. versben: „*Vajon nem hitvány nedvből teremtetünk benneteket?*” 30-33.: „*Induljatok a hármaselágazású fűsthöz, amely nem ad árnyékot,*

és mit sem ér a lánggal szemben. Akkora szikrákat szór, mintha tuskók, mintha sárga tevék lennének.” Szóval hármaselágazású füst, szikrákat szór, sárga tevékre hasonlít, de talán hagyjuk is ezt a zagyva szöveget! Mindegyik versszak végén, összesen tízszer ismétlődő refrén: „Azon a napon jaj a hazugsággal vádolóknak!” Ha ezeket nem tekintem átokformulának, akkor nincs benne egy sem.

78. szúra: Az üzenet

Megint apokaliptikus látomások másfél oldalon, közte a Paradicsom toposza kontrasztként. A hitetlenek a Pokolban, 24-26.: *Nem kóstolnak ott sem hűvöset, sem italt, csak forrásban levő vizet és gennyet – illő fizetségképpen.*” Az igazhitűek jutalma viszont (33.): „... duzzadó keblű, egykorú hurik...”. Mohamed igazi kéjenc! Az „*egykorú*” meghatározás feltételezhetően a hurik egymás közti viszonylatát fejezi ki kor tekintetében. Egy átokformula mindössze, de az hat verssor, ebből idéztem.

79. szúra: A szakasztók

1-5. vers: „*A féktelenül szakasztókra, és a tetterőtől duzzadókra, és a száguldva tovarohanókra, és a túlszárnyalva megelőzőkre, és a dolgot irányítókra.*” Mózeset Tuwá völgyében szólította az Ura, hogy menjen Fáraóhoz⁶⁵ (névelő nélkül), majd Allah a túlvilág és evilág (ebben a sorrendben!) büntetésével sújtotta őt, mármint nyilván (a) Fáraót. Két átokformula. Másfél oldalas szúra.

80. szúra: Homlokát ráncolta

1-2. vers: *Homlokát ráncolta és elfordult, amikor odajött hozzá a vak ember.*” De ezután nem tudjuk meg, hogy mi történt, miért jött a vak ember, stb., megszakad a történet. 17-19.: „*Átkozott legyen az ember! Milyen hitetlen! Miből teremtette őt Allah? Ondócséppből teremtette őt és megszabta mértékét.*” Nincs kifejezett átokformula.

81. szúra: Felgöngyölítés

Egyetlen oldalnyi szúra, rendkívül zavaros szöveggel, apokaliptikus látomásokkal. 1-16. vers: „*Amikor a Nap felgöngyölődik, a csillagok elhomályosodnak, s megmozdulnak a hegyek, és amikor a tizedik hónapban járó vemhes nősténytevéket elhanyagolják, s összegyűlnek a vadak, és megáradnak a tengerek, s a lelkek testükkel egyesülnek, és amikor az élve eltemetett kislányt megkérdezik: miféle bűnért öletett meg? És amikor a lapokat kiterítik, és az ég elhúzódik, s a pokol tüze föllángol, a Paradicsom pedig közel kerül, ... nem, esküszöm a visszafelé haladó bolygókra, a tovasietőkre és az elrejtőzőkre...*”. Szóval a felgöngyölődő Nap, meg az elhanyagolt vemhes nősténytevék, az élve eltemetett kislány, a visszafelé járó bolygók... Van ennek valami értelme? Nem inkább egy beteg elme lázálmai? A visszafelé járó bolygókra történt utalás talán a bolygók látszólagos égi pályájának hurokszakaszaira utalhat, amit már az ókori csillagászok is ismertek. A Föld a pályáján hol megelőz más bolygókat, hol lemarad azoktól, ezért a bolcsók látszólag hurkokat írnak le az égen. Mohamed nyilván fölszedett magára karavánútjai során bizonyos felszínes csillagászati

⁶⁵ A Mózes II/3-ban ez az elküldetés Egyiptomba a Hóreb hegyen történik az égő csipkebokor történetben. Nincs szó semmiféle Tuwá völgyéről.

ismereteket is.

82. szúra: A széthasadás

1-4. vers: „*Amikor az ég meghasad, s a csillagok szétszóródnak, és a tengerek kiáradnak a medrükből, és a sírok fölfordíttatnak...*”. Háromnegyed oldalnyi szúra, apokaliptikus látomások, egy átokformula.

83. szúra: A hamisan mérők

1-3. vers: „*Jaj a hamisan mérőknek, akik ha másokkal méretnek maguknak, teljes mértéket mérnek, ám ha ők szabnak mértéket vagy mérnek, akkor károsítanak.*” Megtudjuk, hogy a bűnösök írása a Sigginben⁶⁶ van, ami írott könyv, az igazhitűek írása pedig az Illíyunban, és az is írott könyv. A hitetlenek „... *pedig a pokol tüzében sülnek.*” (16.) Ezzel szemben az igazhitűek „*Lepecsételt színborból kapnak inni, amelynek mósusz a pecsétje...*”. Nesze neked alkoholtilalom! Szaúd Arábiában korbácsolás jár egy pohár sörért!

84. szúra: A kettéhasadás

Emlékeztetnék rá, hogy a 82. szúra címe A széthasadás volt. 1-4. vers: *Amikor az ég kettéhasad, s hallgat Urára és kell, hogy ezt tegye, és amikor a föld megnyílik, s kiveti azt, ami benne van és kiürül...*”. Megint csak apokalipszis! Nem egészen egy oldal, két átokformulával, zagyva, összefüggéstelen szöveggel.

85. szúra: A tornyok

1-3. vers: „*A tornyos égboltra és a megígért napra, a tanúra és a tanúsítottra!* 4-7. vers: „*Pusztuljanak az árok emberei, a szünet nélkül táplált tűzé, amikor majd körülötte ülnek, s tanúságot tesznek arról, amit a hívőkkel tettek.*”⁶⁷ A hitetleneknek a gyehenna tüze, az igazhitűeknek viszont „*kertjeik lesznek, amelyek alatt patakok folynak*”. Figyeljük meg a 12. és a 14. verset: „*Urad szigora rettenetes.*” „*És ő a megbocsátó és szeretetteljes...*”. Na, most akkor melyik? Nem egészen egy oldal, két átokformula.

A Szúra-magyarázatok szerint a 4-7. versek „értelmezése minden részletében máig sem tisztázott.”

86. szúra: Az éjszakai jövevény

Mindössze féloldalnyi szúra. 1-7. vers: „*Az égboltra és az éjszakai jövevényre! Honnan tudhatod, hogy mi az éjszakai jövevény? A vakítóan fénylő csillag. Nincsen senki, aki fölött ne lenne őrző.* (Mi lehetett ez a vakítóan fénylő csillag? Talán szupernóva?) *Gondoljon az ember arra, miből teremtetett! Kilövellt vízből teremtetett, ami az ágyékból és a bordák közül fakad.*” Mintha Mohamed anatómiai és élettani ismereteivel is lenne némi gond...

11-16. vers: „*A visszatérést adó égre, a meghasadó földre! Bizony különbséget tevő*

66 A Szúra-magyarázatokban (388.o.) az áll, hogy „A Koránban csak itt előforduló siggin szó eredetét és elfogadható jelentését nem ismerjük.”

67 A Szúra-magyarázatok szerint: „E versek értelmezése minden részletében máig sem tisztázott.” 390.o.

szó ez és nem tréfa. Ők cselt szőnek, ám én is cselt szövök.” Ha ennek van valami értelme? Kivételesen nem találtam átokformulát.

87. szúra: A legmagasztosabb

Fél oldalnyi szúra mindössze. 1-2. vers: „*Magasztald a te legmagasztosabb urad nevét, aki teremtett és megformált...*”. Mi lesz a hitetlen sorsa? „... *nagy tűzben fog égni, és nem fog sem meghalni, sem élni ott.*” (12-13.) Egy figyelemre méltó gondolat (16-17.): „*Ti többre tartjátok az evilági életet, holott a túlvilág jobb és maradandóbb.*” Ez bizony korunk öngyilkos terrorcselekményeinek az eszmei alapja: az evilági lét értéktelen!

88. szúra: Az elborító

Alig több mint féloldalnyi szúra. 1-vers: *Eljutott-e hozzád a mindent elborító végóra története? Azon a napon lesznek alázatos orcák, küszködők és kimerültek, lobogó tűzben égők, forró forrásból ivók, s eledelük csak dari⁶⁸ lesz, amely nem hizlal és nem csillapítja az éhséget. Azon a napon lesznek örömteli orcák...*”. Két átokformula.

89. szúra: A hajnal

1-5. vers: „*A hajnalra és tíz éjszakára, s a párosra és a páratlanra, és a múltó éjszakára! Vajon nem hatásos eskü-e ez, mindenkinek, akinek esze van?*”⁶⁹ 6-10. vers: „*Nem láttad-e hogyan cselekedett az Urad Áddal, az oszlopos Irammal⁷⁰, amelyhez hasonló nem teremtetett sehol, és Tamúddal, amely sziklákat vájt ki a völgyben, és Fáraóval, a karók urával...*”. Talán a nabateusok sziklába vájt városáról, Petráról van szó Jordániában, (a) Fáraó karói pedig az egyiptomi obeliszknek lehetnek.

Egy oldal és még három mondat. Három dörgegelmes átokformula.

90. szúra: A helység

Alig több, mint fél oldalnyi szúra. 1-4. vers: *De nem! Esküszöm erre a helységre – és te honos vagy e helységben -, és esküszöm az atyára és amit nemzett. Az embert gondra teremtetjük.*” A vége (19-20.): „...*azok a balkézfelőlíek. Fölöttük a Pokol tüze összezárul.*”

91. szúra: A Nap

Fél oldalas szöveg mindössze, az egészket közlöm. „*A Napra és reggeli ragyogására, a Holdra, amikor követi, a nappalra, amely fényessé teszi, és az éjszakára, amikor befedi. Az égboltra és aki építette, a földre és arra, aki kiterítette, a lélekre és arra, aki megformálta és sugallta néki a bűnösségét és az istenfélelmét! Boldog az, aki megtisztítja azt, és reményében csatalkozik az, aki megrontja. Hazugsággal vádolta Tamúd a küldöttet gonoszságában, amikor a leghitványabbja fölserkent.*»Vigyázzatok

68 Dari = tövisbokor, amely kiszáradt állapotban mérgező.

69 A Szúra-magyarázatokban (394.o.): Bell és Watt „joggal nevezik ezt az esküvést érthetetlennek.” „A muszlim hagyomány természetesen keservesen birkózik a szöveg értelmezése során.” Megjegyzésem: a szöveg értelmezésével való keserves birkózás helyett nem lenne célravezetőbb a szerzőjét egyszerűen elmebeteggé nyilvánítani, akinek zavaros szövegeit nincs értelme magyaráztatni?

70 Szúra-magyarázatok (394.o.) az „oszlopos Iramról”: „Mivel a kifejezés egyedül itt fordul elő a Koránban, bizonyosan sohasem fogjuk megtudni, hogy a próféta mit is értett e verseken.

Allah nőténytevéjére, s itatására!« - mondta nekik Allah küldötte. Ám ők hazugsággal vádolták őt és elvágta a teve térdinát. Az Uruk pedig elpusztította őket a bűnük miatt és lakhelyüket a földdel tette egyenlővé, és nem féli a következményét.” Megint itt a teve térdina elvágásának máig tisztázatlan mozzanata. Különös a végén ez a megjegyzés, miszerint Allah nem féli a következményét. Miért és mitől is kellene félnie a mindenható Allahnak?

92. szúra: Az éjszaka

Ez is alig több, mint fél oldal. *„Az éjszakára, amikor beborít, a nappalra, amikor fölragyog, és arra, aki teremtette a hímet és a nőtényt.”* A hitetlenek és az igazhitűek sorsának ecsetelése, szembeállítás a szokásos módon a túlvilágon az Utolsó Ítélet után. A hitetlen majd *„...fejjel előrezuhan a tűzbe.”* (11.) Mohamed kifogyhatatlan a szadista ötletekben...

93. szúra: A reggeli órák

Tizenegy vers(sor) mindössze: *„A reggeli órákra és az éjszakára, amikor csendes! Nem hagyott el téged az Urad, és nincs benne gyűlölség. Bizony a túlvilág jobb neked, mint az evilág, és bizonyosan adni fog neked az urad, hogy elégedett leszel. Nem talált-e téged árvának és adott menedéket, és nem lelt-e tévelygőnek és nem vezetett-e az igaz útra, és nem talált-e szűkölködőnek, és nem tett-e gazdaggá téged? Az árvát ezért ne nyomorgasd, és a koldusra ne förmedj! De beszéld el a te Urad kegyét.*

Megint fölhívnám a figyelmet a „túlvilág jobb neked, mint az evilág” passzusra, amely az öngyilkos terror pszichológiai-eszmei alapja! Hát persze, hogy vallási tébolyban szenvedő pszichopáták boldogan és önként robbantgatják föl magukat, vezetnek utasszállító repülőt épületekbe. Ez elmebaj, a szó orvosi értelmében véve! Kérdezem én, ha a Koránnak igaza van, miért nem lesz mindjárt az összes muszlim öngyilkos?

94. szúra: A kitárás

„Nem tártuk-e ki neked a kebledet, s vettük le rólad a terheket, amely leroskasztotta a hátadat, s emeltük a tekintélyedet? A nehézség könnyebbséggel jár. A nehézség könnyebbséggel jár. (Ez a sor itt ismétlődik.) Ha befejeztél valamit, fáradozz ismét! És Uradhoz fohászkodj!” Ennyi ez a szúra!

95. szúra: A fügefa

Ez is nyolc vers(sor). *„A fügefára és az olajfára, a Sinai hegyre, és arra a biztos helysége! Az embert a legszebb alakkal teremtettük. Aztán az alacsonyok között a legalacsonyabbá tettük, kivéve azokat, akik hisznek és jótetteket cselekszenek. Nekik meg nem szűnő fizetség lesz az osztályrészük. Mi indíthat téged még arra, hogy hazugságnak tartsad az Ítéletet? Hát nem Allah a legbölcsebb ítélkező?”*

96. szúra: A vérrög

Ez több mint fél oldal. 1-2. vers: *„Hirdess Urad nevében, aki teremtett, vérrögből teremtette az embert.”* 15-16.: *„Ha nem hagyja abba, üstökénél vonszoljuk a*

gyehennába, egy hazug bűnös üstökénél fogva.” „Mi majd szólítjuk a Pokol strázsáit!” (18.)

97. szúra: Az elrendelés

Mindössze öt vers(sor). „Az elrendelés éjszakáján küldtük le azt. (Mit küldtek le? Nem derül ki!) Honnan tudhatod, mi az elrendelés éjszakája? Az elrendelés éjszakája jobb (talán: több?) mint ezer hónap; az angyalok és a lélek lejönnek akkor Uruk engedelmeivel mindenféle paranccsal: Békesség az, egészen hajnalhasadtáig.”

98. szúra: A nyilvánvaló bizonyíték

Fél oldalnyi szöveg. 1-2. vers: „Akik az Írás népéből és a pogányok közül hitetlenek (a pogányok nem automatikusan hitetlenek?) azok mindaddig nem oldozzák el magukat korábbi kötelekeikből, amíg nem jő el hozzájuk a nyilvánvaló bizonyíték, egy Allahtól való küldött...”. 6.: „Akik az Írás népéből és a pogányok közül hitetlenek, azok a gyehennába kerülnek, örökké ott lakoznak. Ők a teremtmények között a legrosszabbak.” És persze az igazhitűek megkapják az Éden kertjeit, amelyek alatt patakok folynak, stb.

99. szúra: A földrengés

Innentől kezdve olyan rövid mindegyik szúra, hogy teljes terjedelmében közlöm valamennyit. „Amikor remegve megrendül a föld, s kiveti a föld a terhét, és azt mondja az ember: »Mi történt vele?«, azon a napon lemondja a híreit, mivel a te Urad sugallatot ad neki. Azon a napon az emberek külön-külön jönnek elő, hogy lássák tetteiket. Aki csak egy porszemnyi jót is tett, az meglátja azt, és ha valaki csak egy porszemnyi rosszat is tett, az is meglátja azt.”

100. szúra: A száguldók

„A zihálva száguldókra, a patájukkal szikrát csiholókra, a támadásra reggel fölkerelkedőkre, s a közben port kavarókra, az ellenséges sereg közepébe hatolókra! Az ember bizony hálátlan az Urához, és erre ő maga a tanú. Erős benne a javak szeretete. Hát nem tudja? Amikor fölfordíttatnak a sírok, és nyilvánvalóvá válik ami a keblekben van – azon a napon az ő uruk ismeri őket.”

101. szúra: A katasztrófa

„A katasztrófa. Mi a katasztrófa? Honnan tudhatod, mi a katasztrófa? Azon a napon amikor az emberek szétszórt molylepkékhez válnak hasonlónak, és a hegyek olyanok lesznek, mint a kártolt gyapot! Akinek a mérlegserpenyője súlyos lesz, annak háwíya⁷¹ az anyja. Honnan tudod, hogy mi az? Lobogó tűz!” Akárhogy nézzük, az utolsó három mondat logikailag értelmetlen: valakinek az anyja „lobogó tűz”?

102. szúra: A vetélkedés

„Eltölt benneteket a vetélkedés, eladdig, hogy fölkerestétek a sírokat. De nem! Megtudjátok majd! És még egyszer nem! Megtudjátok majd! Nem! Bárcsak bizonyosan tudnátok! Látván látjátok a Pokol tüzeit! Mégegyszer: Bizony látván látjátok a Pokol

71 A háwíya jelentése vitatott. Romlott, tönkrement, gyermektelenné vált, stb.

tüzét! Azon a napon bizonyosan kérdvén kérdeztettek az evilági gyönyörűség felől.”

103. szúra: A délután

„A délutánra. Bizony, az ember kárvallott lesz, kivéve azokat, akik hisznek, jótetteket cselekszenek és az igazságot és állhatatosságot kötik egymás lelkére.” Ennyi! Ez egy teljes szúra!

104. szúra: A rágalmazó

„Jaj minden rágalmazónak, gáncsokodónak, aki vagyont gyűjt és újra, meg újra megszámolja, és azt gondolja, hogy a vagyona halhatatlanná teszi! De nem! A hutamába⁷² hajíttatik! Honnan tudhatod, mi az a hutama? Allah meggyújtott tüze, amely a szívek fölé kúszik, és összesarul fölöttük magasranyúlt tűzoszlopokban.”

105. szúra: Az elefánt

„Nem láttad hogyan cselekedett Urad az elefántos emberekkel? Nem fordította-e visszájára a cselüket? És küldött rájuk madarakat seregestől, amelyek égetett agyagkövekkel dobálták meg őket. És kirágott gabonaszemhez tette őket hasonlatossá.”

Mi lehetett ez a madársereg, amely égetett agyagköveket (siggilt) szórt az ellenségre? Valamilyen távol-keleti, nyilván indiai hadjárat emléke (talán Nagy Sándoré?) kiszínezve mesészerű elemekkel. Mohamed valahol fölszedte, és valóságként kezelte a mesemotívumot is.

106. szúra: A Qurays

„A Qurays egyezségéért, a nyári és a téli utazást biztosító egyezségéért. Tiszteljétek hát e ház urát, aki ellátta őket táplálékkal az éhség ellen és biztonságot adott nekik a félelemmel szemben.”

Mint tudjuk, a Qurays Mohamed törzse volt. Sajátos szerződést, ílafot kötött a beduinokkal a kereskedelem biztonságáért. Ez a mekkai Qurayst dicsérő szúra nyilván jóval a hidzsra előtt született, amikor Mohamed még biztonságban érezte magát Mekkában.

107. szúra: A segítségadás

„Mit gondolsz arról, aki hazugságnak tartja az Ítéletet? Ő az aki durván elzavarja az árvát, és nem ösztönöz a szegény táplálására. Jaj az imádkozóknak, akik hanyagok az imájukban, s azt szeretnék, hogy az emberek szem rajtuk legyen, ám a segítségadást megtagadják.”

108. szúra: A bőség

Ezt a szúrát már közöltem korábban, de annyira rövid, hogy megismétlem: „Adtuk neked a bőséget. Imádkozzál hát az Uradhoz és áldozz! Aki gyűlöl téged, az a kurtafarkú!” Tehát ennyi! Ez egy „egész” szúra!

---

72 Al-Hutama: a Pokol egyik szinonim megnevezése. A hutama ige jelentése: széttörni, szétmorzsolni.

109. szúra: A hitetlenek

„Mondd: Ti hitetlenek! Nem szolgálom amit ti szolgáltok, és ti nem szolgáljátok amit én szolgállok. És én nem szolgálom amit ti szolgáltok, és ti nem szolgáljátok amit én szolgállok. Megvan nektek a ti vallásotok és nekem az enyém.” Különös ebben a rövid szúrában ez az ismétlés.

110. szúra: A segítség

Furcsa ismétlődés, de a 107. szúra címe A segítségadás volt. *„Amikor eljön Allah segítsége és a győzelem, és amikor látod, hogy az emberek seregestől csatlakoznak Allah vallásához, akkor hirdesd Allah dicsőségét és kérj tőle bocsánatot! Ő kész a kiengesztelődésre.”*

111. szúra: A pálmáros-kötél

Erről a szúráról is volt már szó korábban. Abú Lahabra, Mohamed egyik nagybátyjára, és annak feleségére szórt átok. Ismétlésképpen: *„Pusztuljon el Abú Lahab keze! És pusztuljon el ő maga! Mit használt neki a vagyona, és amit szerzett? Lángoló tűzben fog égni a feleségével, a tűzfahordóval együtt, akinek a nyakán pálmáros-kötél lesz.”*

112. szúra: Az őszinte hite

„Mondd: »Ó Allah az egyedülvaló, Allah az örökkévaló! Nem nemzett és nem nemzetett. És senki nem fogható hozzá.«” Ennyi! Ez is egy „teljes” szúra!

113. szúra: A hajnalhasadás

„Mondd: »Menedéket keresek a hajnalhasadás Uránál annak a rosszra előtt, amit teremtett és a szétterjedő sötétség rosszra elől, és a csomókba fújó boszorkányok rosszra elől, és az irigy rosszra elől, amikor irigykedik.«”

Egészen nyakatekert logika: menedéket kell keresni annak rosszra elől, amit maga Allah teremtett! A csomókba fújó boszorkányok kapcsán a Szúra-magyarázatokban egy babonás történetről, rontásról olvashatunk. (416-417.o.) A síra szerint Mohamedre rontást hoztak egy medinai zsidó, bizonyos Labid b. Asam lányai. Megszerezték a próféta pár hajszálat, a fésűjéből pár kitört fogat, amelyet egy zsineggel összekötöttek 11 boggal, egy pálmafa virágzatába tették, és leeresztették egy kútba. A próféta ezek után megbetegedett, kihullott a haja, impotens lett, de álmában két angyal fölfedte betegségének okát. Ekkor Allah leküldte neki a 113. szúrákat, mint védelmet nyújtó mondókát.

114. szúra: Az emberek

„Mondd: »Menedéket keresek az emberek Uránál, az emberek királyánál, az emberek istenénél: minden lopva sugalmazó elől, aki gonosz gondolatokat sugalmaz az emberek keblébe – legyen ő dzsinn, vagy ember.«”

A Korán feldolgozása közben, mint említettem, megszámláltam az átokformulákat, és döbbenetes szám, 592 jött ki. Mohamed majdnem hatszázszor átkozódik a

hitetlenekkel szemben, vagy ecseteli Allah átkainak korábbi beteljesüléseit, mint amilyen a vízözön volt Noé idején, vagy (a) Fáraó seregének pusztulása a tengerben. Az egész „szent könyvet” a mérhetetlen gyűlölet, az átkozódás hatja át, és ne feledjük, hogy muzulmánok százmilliói ennek szellemében eszmélnek pici gyerekkoruktól kezdve, ezt hallják, majd olvassák minden áldott nap! Csodálkozunk, ha eltorzul a személyiségük, ha hozzánk érkezve képtelenek beilleszkedni a mi társadalmainkba, ha kaphatók a legaljasabb emberellenes cselekedetekre is, beleértve az öngyilkos terrort?

Hulljon le végre a hályog a civilizált nyugati társadalmak szeméről: nincs „szélsőséges”, meg „mérsékelt” iszlám (mint ahogy nincs „jó” és „rossz” náci sem!), egyetlen iszlám létezik csupán, és az az emberi civilizáció esküdte ellensége! Védekeznünk kell ez ellen a szellemi – eszmei – kulturális - etikai szörnyeteg ellen, minden módon! A nyugatnak érvényesítenie kell végre katonai-technikai-tudományos-civilizációs fölényét! Az iszlám elleni lélektani-eszmei harc viszont hosszú, több évszázadig elnyúló küzdelem lesz. De egyszer végre el kell kezdeni!

Az iszlám a vallások nácizmusa, a Korán a vallások Mein Kampfja!

Az iszlám terjedése

Ali, Mohamed unokatestvére és veje

Abu-Tálib⁷³ fia volt Ali ibn⁷⁴ Abu-Tálib (598 k. - 661), aki majd elveszi Mohamed lányát, Fatimát 622-ben, a hidzsra évében. A síiták szerint Mohamed legitim utódja csak Ali lehetett a próféta halála (632. június 8.) után, ám az arabok mást választottak helyette, Abu Bakrt, aki 632-634 között uralkodott. Ali végül mégis kalifa (vallási és világi vezető) lett, de csak a negyedik a sorban, 656-ban. A síiták az előző három kalifát (Abu Bakr, Omar és Oszmán) illegitimnek, hatalombitorlónak tekintik. Alit azonban az Omajja nemzetségből származó Muávija és hívei nem ismerték el, így csatára került sor köztük 657-ben, az Eufrátesz melletti Sziffinél. Furcsa csata volt ez, Muávija hívei a Korán egy-egy lapját tűzték lándzsájuk hegyére, ezért Ali hívei nem voltak hajlandók velük megütközni. Végül afféle törzsi döntőbíráskodás elé került az ügy, és Muávija lett Szíria és Egyiptom ura, Ali pedig Iraké. Ám Ali híveinek egy része, a háridzsiták nem fogadták el a döntőbíráskodást, Alit gyávasággal vádolták és elhagyták hadseregét. 661. januárjában Kúfában, Irak fővárosában egy fanatikus háridzsita meggyilkolta Alit mérgezett törrel, miközben imádkozott.

A szunnita - síita ellentét, számunkra, a nyugati kultúrkörhöz tartozók számára majdhogynem érthetetlenül, eme, szinte a történelmi múlt homályába vesző ellenségeskedésre vezethető vissza.

---

⁷³ Abu = apa.

⁷⁴ Az ibn előtag valakinek a fiát jelenti.

Az első kalifák (imámok): Abú Bakr, Omar és Oszman

Mint láttuk, Abú Bakr, Mohamed legkedvesebb feleségének, Aisának az apja, a próféta egyik legelső követője, egyben védelmezője lett a próféta utóda, vagyis az első kalifa. Csak két évig volt hatalmon, 634-ben meghalt, és Omar követte, akit viszont 644-ben egy perzsa rabszolga gyilkolt meg. Omar nagyon dicstelen szerepet játszott az emberi kultúrtörténetben: 642-ben meghódította a bizánciaktól Alexandriát, és a híres könyvtár könyveit, tekercseit elégettette, azzal az indokkal, hogy vagy az van bennük, ami a Koránban, és akkor feleslegesek, vagy eretnek iratok. Három hónapon át fűtötték az alexandriai közfürdők vizét e felbecsülhetetlen értékű írásokkal. Omar megpróbálta elbontatni a Kheopsz piramist is, mert a dzsinnek művének tartotta, de olyan lassan halad a munka, hogy végül felhagyott vele. A nagy piramis egyik sarka ezért hiányos.

Omar után Oszmán lett a kalifa 644-ben. Ő rendelte el a Korán fejezeteinek egységesítését és lejegyzését, a muszlimok ma is ezt tekintik a hivatalos verziónak. Oszmánt 656-ban szintén meggyilkolták, és ekkor jöhetett Ali, a próféta unokaöccse és veje. Még Oszmán nevezte ki Damaszkusz helytartójává azt a Muáviját, akiről már volt szó, és aki Ali ellenlábasa lett.

Már említettem, hogy hamarosan Ali kérlelhetetlen ellenségei között találjuk Mohamed özvegyét, Aisát, aki nem felejtette el Ali vádját vele kapcsolatban a házasságtörésről. Csata is lezajlik közöttük, a híres „teve-csata”, amely onnan kapta a nevét, hogy Aisa egy teve hátáról biztatta harcosait. Ez komoly teljesítmény lehetett, hiszen a teve teherhordásra, békés tevelelésre jó, ám harci állatnak teljességgel alkalmatlan. A „teve csata” Bászra mellett, Jarmúknál zajlott, 656 augusztusában, Ali győzött, Aisát elfogta és Medinába vitte, ahol fogságban halt meg.

Törzsi villongások jellemzik az első időszakot, és az állammá szerveződés oroszlánrészét Omar végzi el, véres kegyetlenséggel. Amikor Ali meghal 661-ben, akkor az Omajja család kerül hatalomra Muávija révén, és kezdődik az Omajjádok korszaka 661-750 között.

A kultúra felvirágzása, mint egyfajta paradoxon

Mint említettem, a Korán egy homályos nyelven megírt, eklektikus mű, nem mond el története, mint az Ó-és Újszövetség, Mohamed életéről szintén nem tudunk meg belőle semmit. Ugyanakkor az iszlám tanai nagyon egyszerűek, az írástudatlan tevehajcsárok számára is követhető és érthető magatartási mintákat nyújtanak. Ebben az egyszerűségben rejlik az iszlám átütő ereje, nevében nagyon gyorsan lehetett téríteni hatalmas tömegeket, és ez könnyítette meg az államszervezés és birodalomépítés munkáját is. A birodalom, a jövedelmek adók útján történő központosítása óriási anyagi erőt is eredményezett, és mindez kedvezett a kultúra felvirágzásának. A kezdeti időkben a vallás nem akadályozta a tudományok fejlődését sem, az arab, türkmén, szeldzsuk török, stb. tudósok lefordították a hellén-latin bölcselők és szaktudósok

(csillagászok, matematikusok, orvostudorok, stb.) műveit. A hindu számrendszerből megteremtették azt, amit ma „arab számokként” ismerünk, a matematika fejlettebb formáját az algebrát, jelentős eredményeket értek el a trigonometriában. Majd ezt az örökséget, ideértve a hellén-latin bölcséletet is ők közvetítik az európaiak felé Ibériából, ahol egyetemeket lapítanak. Különösen a córdobai és a sevillai egyetem volt híres, még keresztény papok, szerzetesek is érkeztek ezekbe tanulni Európa távolabbi részeiből, főként Itáliából.

Kevéssé ismert, hogy Bolognában 1088-ban az első modern értelemben vett egyetemet az Ibériából áthívott arab, szeldzsuk török, stb. tudósok hozzák létre.

Az algebra szó az aldzsebr, vagyis csontkovácsolás kifejezésből származik. Az egyenlet két oldalát úgy illesztjük össze, mint a csontkovács a törött végtagokat. Miguel de Cervantesnél Don Quijote lovagot a szélmalomharc után az aldzsebristához, a csontkovácshoz viszik. Az algoritmus szó Al Khwarizmi (meghalt 850-ben) nevének rossz fordításából (Algorizmi) ered. Averroës (1126-1198) Alighieri Dante (1265-1321) az Isteni színjátékban, mint kora legnagyobb Arisztotelész magyarázóját említi. Averroës látjuk Raffaello Santi Athéni iskola című festményén Eukleidész válla fölé hajolni. Egy bizonyos Gerbert püspök a sevillai egyetemen ismerkedik meg arab tudósoktól az arab számjegyekkel, és kezdi Európában terjeszteni. Ő majd II. Szilveszter néven pápa lesz (992-1002), és e minőségben ő küldi a mi István királyunknak a koronát. Később Fibonacci olasz matematikus, kereskedő Észak-Afrikában ismerkedik meg az arab számokkal, és 1202-ben Liber Abaci c. művében használja először őket. Ez adja meg az igazi lökést az új számrendszerre való áttérésre. Érdeesség, hogy Firenze városa viszont 1399-ben megtiltja az arab számok használatát, mert könnyen lehet hamisítani őket a számviteli elszámolásokban. Az arab számok hozadéka még a nulla és a helyi érték bevezetése is, jóllehet előzményeit Indiában találjuk. Nagyon sok matematikai kifejezésünk arab eredetű. Az arab „anyagtudósok” foglalkoznak az anyagok rendszerezésével, kísérletezgetnek, megint egy sor arab kifejezés: alkáli, lombik, kémia (alkímia), stb. Az anyagok felosztása lúgokra, savakra és közömbösökre, rájönnek, hogy a sók a különböző egyszerűbb anyagok vegyüléséből keletkeznek.

Avicenna (Ibn Szína, 980-1037) perzsa tudós, Buhara mellett született a mai Üzbegisztánban levelezett Al-Birúnival (943-1048), a szintén perzsa tudóssal. Ez utóbbi járt Indiában is. Mindketten foglalkoztak matematikával, csillagászattal, orvoslással, anyagtudományokkal, filozófiával.

Mégis tévedés e tudósokat „muszlim tudósoknak” nevezni. Világnézetükről általában semmit nem tudunk (kivétel talán csak Averroës, aki materialista volt), valószínűleg jó okkal nem verték nagydobra a világ keletkezéséről vallott nézeteiket. Perzsa, arab, türkmén, szeldzsuk török, stb. tudósokról van szó, nem muszlim tudósokról. Newtont, Galileit sem nevezzük keresztény tudósoknak, holott ők a világnézetükre nézve keresztények voltak.

Amikor majd a muszlim vallás az élet totalitásával válik, és rátelepszik a mindennapokra, akkor ez a dinamizmus lehanyatlak a tudományok terén. Európa is átélte hasonlót, gondoljunk csak az Inkvizíció korára! De Európa végül túljutott ezen a

fázison, a tudomány kivívta autonómiáját, míg ugyanez a függetlenedés az iszlám által uralt térségekben nem ment, nem mehetett végbe.

Ne feledkezzünk meg a technikai újításokról sem! Bevezetik a háromszögletű vitorlát, amelyet ma tévesen nevez a szakirodalom is „latin vitorlának”, és ennek nagy előnye, hogy akár széllel szemben is lehet hajózni, megfelelő beállítással, a vitorlák egyes kombinációjával. Az arabok kezében van hamarosan az indiai óceáni távolsági kereskedelem, Zanzibárban nagy rabszolgaelosztó központjuk van. Kevesen tudják, hogy az afrikai rabszolgakereskedelem nem az európaiakkal kezdődött, hanem évszázadokkal korábban az arabokkal. Amikor Vasco da Gama 1498-ban megkerüli Afrikát a Jóreménység foknál, Zanzibárban fogad föl arab három arab hajóst, akik elvezetik őt az indiai Kálikutba. De a levantei kereskedelem is sokáig az ő kezükben van a Földközi-tenger keleti medencéjében.

Az arabok vezetik be először a fegyverek sorozatgyártását, hiszen még a római hadseregben is minden fegyver egyedi gyártású volt. A rövid görbe kard („szpáhi kard”) nagy előnye az egyenes, hosszú európai karddal szemben az, hogy közelharcban hatékonyabb, akár hátra felé is lehet szúrni, vágni.

Kiváló az acélgyártásuk, ezt jelzik az olyan középkori „márkanevek”, mint a damaszkuszi acél, toledói acél!

Társadalom, gazdaság

Korlátok a földmagántulajdon előtt

Az arab közösség egy tradicionális törzsi társadalom volt, amelyben a földtulajdon viszonyok felemás átalakulását látjuk: az ősi, törzsi köztulajdon átalakul állami tulajdonná, ez az úgynevezett *ázsiai termelési mód*. Ez Marxtól származó kategória, de jól alkalmazható, nem kell mindent elvetni, ami tőle jött. A lényege, hogy az ősi törzsi tulajdon felbomlása megreked, nem tud tovább fejlődni az európai típusú feudális földmagántulajdonná. Az állam (kalifa, később a szultán) tulajdonában van a föld, és ő adja ezt használatba, bérletbe főként katonai és államigazgatási szolgálat fejében. Az araboknál ez a *szafávi* birtok, a törököknél majd a *szpáhi* birtok. Nem idegeníthető el, nem örökölhető, a bérlet letelte után visszaszáll az államra. Egy másik földtulajdon forma, a *katia* („levágott” föld), amely már örökölhető, viszont még mindig nem idegeníthető el, és az állam bármikor indoklás nélkül visszaveheti. A harmadik földtulajdonlási forma a *mulk*, amely kifejezetten az oázisokhoz kapcsolódik, az adott oázist birtokló családé ott a föld, a datolyapálma, és a kút vize is. Nagyon szigorú hagyomány védte ezt a tulajdonformát, mint az ősi törzsi szokások maradványát, sok európai fizetett életével azért, mert nem tudta, hogy az oázis kútjából csak a birtokos családfő engedélyével ihat.

A földmagántulajdon előtti korlátok miatt nem tudott a gazdaság átmenni sohasem a magántulajdonon alapuló piacgazdaság felé, és a piacgazdaság főként a távolsági kereskedelemre korlátozódott, mintegy idegen „test” maradt a tradicionális agrártársadalomba ékelődve. A használati érték központú gazdaság mindig is domináns maradt a csereérték központú (hasonelvű) gazdasággal szemben.

Iszlám „kapitalizmus”

A kapitalizmus előtti piacgazdaság többször is eredményezte nagy vagyonok felhalmozódását a történelemben. Ilyen volt az „antik kapitalizmus” Hellaszban és Rómában. A görögöknél az ipart és a kereskedelmet többnyire metoikosok, betelepült félpolgárjogú idegenek végezték, akik nem juthattak a közföldből (ager publicusból) a polgárjoghoz kötött saját parcellához. Az ipari műhelyek gyakran komoly vállalkozásokká nőttek ki magukat, például tudjuk, hogy Démoszthenésznek (384-322), a híres szónoknak 200 rabszolgát foglalkoztató kardkészítő műhelye volt. A Római Birodalomban majd a nagy árutermelő specializált latifundiumok működnek protokapitalista magánvállalkozásként. A reneszánsz Itáliában is ugyanezt látjuk: a kereskedővárosokban jelentős vagyonok képződnek, amelyek komoly rendszeres jövedelmet eredményeznek. Ezt a jövedelmet nem érdemes visszaforgatni a termelésbe, például a termelés tökéletesítésébe, a piac ugyanis korlátos, input oldalról pedig nem áll rendelkezésre a korlátlan szabad munkaerő, mert az agrárszektorban rekedt. Ezért aztán a jövedelem nagyobbik részét elfogyasztják.

A „iszlám kapitalizmus” ehhez hasonló képződmény: a karavánutak mentén és a kikötővárosokban ugyancsak jelentős vagyonok halmozódnak föl. Csakhogy az összes eddig említett formánál ott a totális kapitalizmus felé vezető utat lezáró akadály: a totális földmagántulajdon hiánya! Ezt az európai típusú feudális magántulajdon közelíti meg a legjobban, de ez sem lesz képes automatikusan átfejlődni a totális magántulajdonba. Ahhoz hogy ez végbemenjen, gazdaságon kívüli mechanizmusokra van szükség, és ezek a különös, nem tipikus mozzanatok először Angliában jelentkeznek a „bekerítések” idején (Tudor-korszak, VII. Henriktől I. Erzsébetig, 1485-1603). Az agrárstruktúra erőszakos átalakítása, a landlord átalakulása feudális földbirtokosból kapitalista agrárvállalkozóvá. A Nagy Francia Forradalom aztán a kontinensre is kiterjeszti az agrárstruktúra erőszakos átalakításának elvét és gyakorlatát, még drasztikusabb módon.

A prekapitalista társadalmak protokapitalista, vagy pszeudo-kapitalista zárványai, mint a hellén-latin profitcentrikus vállalkozások az iparban, a kereskedelemben, vagy Róma esetében a specializált árutermelő latifundiumokon (ez rabszolgamunkára alapozva), a reneszánsz Itália kereskedő városai, és időben a kettő közé eső arab-török karavánvárosok, kikötő városok a felhalmozott profitot nem voltak képesek még valódi tőkévé konvertálni, ezért ezek az extrajövedelmek luxusfogyasztásban csapódtak le. Szerencsés esetben egy kifinomult ízlésű művelt polgárság, vagy egy annak megfelelő státuszú pszeudo-polgárság (pl. az iszlám országokban az állami adminisztráció felduzzadt csoportja) luxusfogyasztása, amely kultúrateremtésben is megnyilvánul. Ez a császárkori Róma pompájának, dekadenciájának, az észak-itáliai reneszánsz kultúra kivirágzásának, valamint a „Kelet mesés világának” igazi titka: gazdasági értelemben mindegyik forma zsákutca, megrekedés, de kulturális értelemben felvirágzás. Szellemi értelemben mindenképpen a polgárosodást előkészítő, vagy már továbblendítő mozgások!

Az sem véletlen, hogy a történelemben a nagy gazdasági előrelépés, a technikai-és tudományos ugrások idején a kultúra szférája „lemarad”, nem tudja a tempót tartani, ha úgy tetszik, ellenben a válságidőszakok termelik ki a kultúra, a művészetek nagy megújuló időszakait. Ilyenkor ugyanis a művészet és az irodalom kezdi el keresni a kiutat. Jó példa erre a XIX. századi kapitalizmus: dinamizmus a gazdaságban, a technikában, ám a kultúrát a múltba révedés jellemzi, nem találja saját stílusát, minden csupa „neo”: neogótika, neoreneszánsz, neobarokk, vagy klasszicizmus. Az irodalomban is hasonló múltba révedés a jellemző: romantika, lovagregények, szentimentalizmus. Majd a krízis bekövetkeztekor jelentkeznek a nagy megújító irányzatok, az avantgárd: kubizmus, szürrealizmus, expresszionizmus, stb.

Az „iszlám kapitalizmussal”, tehát a gazdasági eredetű vagyonfelhalmozással és jövedelemnövekedéssel párhuzamosan a „mesés Keleten” az állami redisztribúció erőteljes működése szintén hozzájárult ehhez a kulturális felvirágzáshoz: a despotikus hatalmi forma kedvezett a jövedelmek erőteljes koncentrációjának és luxusfogyasztássá való konvertálásának. Fejlődhetett, virágozhatott az építőművészet, a képzőművészet, igaz, ez utóbbi a vallási előírások miatt erősen korlátozottan: figurális ábrázolás helyett arabeszk, geometriai formák, de ezt is lehet művészi fokra fejleszteni!

Agrárszektor: specifikus tényezők!

Az európai típusú feudális földtulajdon hiánya mellett specifikus tényezők is hátráltatták az agrárszektorban a fejlődést: az alkohol-és sertéshús fogyasztás tilalma, valamint a ló szerepének sajátos rögzülése. Az alkoholfogyasztás tilalma egyben a szőlő-és borkultúra hiányát eredményezte, márpedig a hellén-latin szőlő-és borkultúra szerepét aligha lehetne túlbecsülni az európai agrárfejlődésben! Nem véletlen, hogy a latinok után az akkori értelmiség, a szerzetesrendek újítják föl ezt az örökséget, persze liturgiai okokból. A szőlőtermesztés, a borérlés már komoly szakismeretet követel, igazi művészet, ha profi módon csinálják.

A sertésről Mao Ce-tung mondta, hogy „egy élő trágyagyár”. Egy nagyon igénytelen, mindenevő, igen szapora állatról van szó, amely élél az ember hulladékain is. Mindig is nagyon fontos fehérjeforrás volt az európai kultúrában, de még Kínában is. Már volt róla szó, hogy kétféle élősködő, a trichinella és a horgasfejű galandféreg köztigazdaja a sertés, és ez játszott alapvető szerepet abban, hogy a Közel-Keleten először a zsidók tiltották be a fogyasztását, majd utána a muszlimok is követték ezt a szabályt.

A ló az arab, majd a török kultúrában is sajátos helyet foglalt el: a ló a férfivirtus jelképe, harci eszköz, soha nem „alacsonyították le” oda, ahová az európai agrártermelők, hogy iga elé fogják. Ezzel viszont lemondtak a legtermelékenyebb igavonó állatról.

Mindezek az okok együtt játszottak szerepet abban, hogy a Közel-Kelet agrárszektora másfél évezreden át stagnált, miközben Európában végbement a lassú,

ám szívósan előrehaladó agrárforradalom. Kezdődött azzal, hogy a IX. század vége felé a szláv szerzetesek a lovat munkába fogták, ugyanakkor a súlyos, nyakra tett iga helyett a bőrből készült könnyű hám az állat szügyére került, és ezzel a húzóereje megötszöröződött. Aztán jött az istállózás éghajlati okokból, a felhalmozódó trágyával valamit kezdeni kellett, szétterítették a szántóföldön, és rájöttek, hogy így nagyobb lesz a termés. Ha a keleti társadalmak ekeábrázolásait nézzük időrendi sorrendben, nem érzékelhető fejlődés. Egy indiai, egy etióp paraszt ma is ugyanolyan faekével szánt, mint 3-4 ezer évvel ezelőtti ábrázolásokon. Ezzel szemben ha a középkori európai ekeábrázolásokat időbeli sorrendbe tesszük, szépen kirajzolódik az apró, ám folyamatos tökéletesedések folyamata. Faeke, majd vasalt talpú eke, aztán már kormánylemez, ami végül acélból készül, és innentől kezdve az eke már nemcsak karistolja a földet, de át is fordítja, felhozva a mélyebb, tápanyag-dúsabb rétegeket. Európa az agrárszektorban nyerte meg a világ többi részével folytatott nagy történelmi versenyfutást: itt nőtt meg annyira az agrártermelékenység, hogy a lakosság 90-95 százalékát kitevő agrárnépesség részaránya elkezdhetett csökkenni a városi iparos-kereskedő rétegek javára.

Említettem, hogy a latin szőlő-és borkultúra felvirágoztatása a szerzetesek műve volt Európában. Ehhez az kellett, hogy Róma romjain kialakuljon egy elhúzódo hatalmi vákuum, főként a népvándorlás viharai következtében, amely 476-tól, Róma bukásától nagyjából ezerig tartott. Egy alulról felfelé való építkezést látunk Nyugat-Európában a római romokon, a szerzeteseknek is meg kell védeniük magukat, ezért építenek masszív kolostorokat, és el kell látniuk magukat, mert nincs mögöttük az államhatalom. Az európai szerzetes tehát termelni kezd. Ora et labora! Imádkozz és dolgozz! - hirdeti nursiai Szent Benedek 530 körül. Először a történelemben egyesül a szellemi és a fizikai munka: az írástudó szerzetes dolgozik, kétkezi munkát végez. És ha már végzi, tökéletesíti is. A kolostori földekről indulnak a nagy agrárinnovációk, a kolostori műhelyekből pedig az ipari innovációk, az előbbit aztán átvesz a falvak népe, az utóbbit a városi céhes ipar polgársága.

Ezzel szemben egy buddhista pap, egy hindu szerzetes, vagy egy mohamedán dervis nem dolgozik, a kétkezi munkát alantasnak tartja. Koldulni lehet, dolgozni nem!

Saria = iszlám jog

A saria a tradíciókon alapuló jogrend, amely a régi törzsi társadalom etikai-jogi normáit kodifikálja, túl azon, hogy Allah megváltoztathatatlan kinyilatkoztatása. Valójában az ősi törzsi közösségi társadalom bizonyos egyenlősítő eszményét jeleníti meg, csak most nem a törzshöz tartozás jelenti a jogegyenlőség alapját, hanem a vallási közösséghez való tartozás. A saria megkülönbözteti az egyenrangúakat a másodrendűektől jogi értelemben: az igazhitű muszlim egyenrangú a törvény előtt, a hitetlen viszont már nem. A népmesei alakok, mint a bölcs kádi, vagy Naszreddin Hodzsa figurája jelenítik meg a törvény előtti egyenlőség eszményét: a szegény mindig pártfogóra talál a hatalmaskodókkal szemben.

Egy tradicionális, patriarchális társadalom értékrendjét tükrözi természetesen a férfi

– nő kapcsolat terén a saria: a nő nem egyenlő a férfival! Ezt jól láttuk a Koránnak az öröklésre vonatkozó passzusában, illetve köztudott, hogy többnejűség van, de többférjűségről szó sem lehet.

A „rabszolga katona” intézménye

Ahogy a társadalom konszolidálódott, gyarapodott, egyre kevésbé támaszkodott a hatalom a törzsi struktúrákra, a „köz-hadviselés” elvére, egyre inkább profi zsoldoshadsereg vette át a védelem és a hódítás szerepét. Egyre több arab, majd később török polgár küldte maga helyett katonai szolgálatra szolgáját, rabszolgáját. A kalifa, később a szultán is szívesen vette magát körül kiképzett, neki feltétlenül hű „szolgakatonákkal”. Az araboknál ezt hívták mutazilitinek, a szeldzsuk törököknél mamluknak (ebből származik a mamluk szó), az oszmán törököknél pedig janicserinek. A „janicsár” alapvetően nem elrabolt keresztény gyermekből nevelt katona volt a közhiedelemmel ellentétben (ez is előfordult, de ritka esetként), hanem a meghódított területeken a nem török lakosság által fizetett sajátos adó: egy fiúgyermeket föl kellett ajánlani ilyen szolgálatra. Ne gondoljuk, hogy ez valamiféle kényszert jelentett, ugyanis bekerülni a janicsari hadseregbe egyben a szultán testőrsége tagjává válást is jelentette, nagyon komoly előmeneteli lehetőségekkel. Ha a magyar olvasók emlékeznek még gyermekkorukból Gárdonyi Géza regényére, az Egri csillagokra, akkor 1541-ben a Buda felé vonuló török sereget egy magaslatról titokban figyelő Bornemissza Gergely, és török származású barátja, Tulipán szemtanúja lesz, amikor Gábor pap fel akarja robbantani puskaporról a szultánt, de a janicsár agát robbantja fel. Nem tudja ugyanis, hogy a janicsár aga öltözetke díszesebb még a szultánénál is.

Egyiptomban 1250-ben a mamluk hadsereg átveszi a hatalmat a szeldzsukoktól és létre hozza a Mameluk Szultanátust, amely 1517-ig állt fenn, akkor I. Szelim szultán megdöntötte.

A keresztény – iszlám párviadal három felvonása

Európa társadalmi az iszlám nyomás három hullámával kellett, hogy megbirkózzanak a történelem folyamán:

1. Arabok, 632-1040

Mohamed halála után azonnal elkezdődik az iszlám terjeszkedése, állammá szerveződése. Az arab hódítás viharos gyorsasággal söpör végig a Közel-Keleten és Észak-Afrikában, Omar kalifa 635-ben bevonul Damaszkuszba, 638-ban Jeruzsálembe, majd 642-ben Alexandriába. 661-ben, Ali, Mohamed veje meggyilkolása után az Omajja család sarja, Muávija kerül hatalomra, és elkezdődik az Omajjádok 750-ig tartó korszaka. 711-ben hatalmas muszlim sereg kel át a Gibraltári szoroson Tarik vezetésével⁷⁵ és eljut a Pireneusokig. 732-ben már Poitiers-nél⁷⁶ és

---

⁷⁵ Gabel el Tarik: Tarik sziklája. Innen a Gibraltár elnevezés.

⁷⁶ Ejtse: poátyi!

Tours-nál⁷⁷ Martel Károly állítja meg, és szorítja vissza őket a Pireneusokon túlra. 781 éven át, 1492 januárjáig, tart majd a „reconquista”, vagyis a „visszaszerző háború”, amikor az utolsó arab erősséget, Granadát is elfoglalja Aragóniai Ferdinánd és Kasztíliai Izabella. Az év augusztus 3-án bont vitorlát Palosban Kolumbusz három hajója is. Kelet felől a „bizánci retesz” kitart egészen 1453-ig, és addig ebből az irányból Európa védve van.

750-ben az Omajjádok dinasztiáját megdöntik az Abbaszidák, Mohamed egyik nagybátyjának, al-Abbásznak az utódai. Azonban hamarosan jelentkeznek a centrifugális erők, az egyes térségek önállósodási törekvései, és végül, nagyjából 1000 körül az arab világ darabokra hullik, egymással torzsalkodó kalifátusokra, fejedelemségekre, törzsekre. 1040-ben a dandakáni csatában a szeldzsuk törökök legyőzik a gaznavida és arab sereget, és az arabok innentől kezdve a mindenkori török hatalom alattvalóivá válnak. Ez a korszak eltartott 1918-ig, az Oszmán-Török állam bukásáig. Bagdadban névleg még fennmaradt az Abbaszida Kalifátus a szeldzsukok vazallusaként, de 1258-ban a mongolok elsöprik őket is, a szeldzsukokat is.

2. Szeldzsuk törökök, 1037-1307

Szeldzsuk egy személynév, mint ahogy majd az Oszmán is az lesz. Általános képlet évszázadokon át, hogy az Aral-tó - Kaszpi-tenger – Pamír – Fekete-tenger – Amu Darja közötti sztyeppetérsgben, ideértve Anatóliát is, időnként egy-egy erős család kiemelkedik és megszervezi, egyesíti a térség török nyelvű törzseit, majd ezek az államalakulatok a kezdeti dinamizmus után, lehanyatlanak, és ugyanolyan hirtelenül eltűnnek, amilyen hirtelen megjelentek. Ez a cseppfolyós állapot egészen az Oszmán Birodalom kialakulásáig tart, 1356-ig. A Szeldzsuk Török Birodalom is így emelkedett föl, és így is végezte. Szeldzsuk, a Birodalom névadója fölvette az iszlám vallást, utódai terjeszkedni kezdtek, 1055-ben Bagdad, 1070-ben Mekka is meghódolt nekik, jó diplomáciai érzékkel meghagyták e kalifátusok látszatfüggetlenségét, 1071 augusztusában a manzikerti csatában még Bizáncra is vereséget mértek Alp Arslán vezetésével. Manzikertnél a bizánci császár, I. Rómanosz is fogságba esett. Mégis, alig egy évszázad múlva már a szétesés állapotában találjuk birodalmukat. Azt se felejtjük el, hogy Európa a keresztes háborúkat a szeldzsuk törökök ellen vívta!

Közben fölemelkednek Anatóliában a rúm szeldzsukok, a manziketi csatában győztes Alp Arslán egyik rokona révén, akik 300 évre, 1077-1307 között kitöltik az előző Szeldzsuk Birodalom szétesése által keletkezett űrt ebben a közép-ázsiai térségben. Azonban a XIII. század közepén bekövetkezik a mongol hódítás, 1243-ban Kösze-Dagnál szenvednek súlyos vereséget a rúm szeldzsukok, majd 1258-ban Hülegü nagykan rendez vérfürdőt Bagdadban. Ha hinni lehet a beszámolóknak, a mongol lovak szügyig gázoltak a vérben. Végül 1260-ban Ájn Dzsálutnál, Kairó kapujában sikerül csak őket megállítania Bajbarsz mameluk szultánnak.

---

⁷⁷ Ejtsd: túr!

A keresztes háborúk kora

1096-1270 között kilenc keresztes hadjáratra került sor, a Szentföld visszaszerzése céljából:

1. 1096-1099,	4. 1202-1204,	7. 1228-1229,
2. 1147-1149,	5. 1210,	8. 1248-1254,
3. 1189-1192,	6. 1217-1221,	9. 1270.

Az első II. Orbán pápa hirdette meg 1095-ben, egy év múlva Bouillon Gotfried lovag vezetésével elindult a had, amely három év múlva érte el Jeruzsálemet, majd el is foglalta Niceával, Edesszával és Antiochiával együtt, létrehoztak négy keresztény királyságot ezen városok körül. Jeruzsálem elfoglalása dicstelen epizód ugyanakkor a kereszt történetében, a lovagok lemészároltak mindenkit, muszlimokat, zsidókat, de még ott élő keresztényeket is, nem kíméltek senkit, öreget, asszonyt, gyermeket, a krónikák szerint a lovagok szügyig gázoltak a vérben.

III. Jenő pápa 1147-ben hirdette meg a második keresztes hadjáratot, részben az ott levő keresztény királyságok védelmében, részben ezek területének kiterjesztése céljából. VII. Lajos francia király, a felesége Aquitániai Eleonóra⁷⁸, Konrád német király, és Clairvaux-i⁷⁹ Szent Bernát vezetésével indult el a had, de súlyos vereségeket szenvedtek Kis-Ázsiában (Törökországban), és vissza kellett fordulniuk.

Közben Szalah al-Addin (Szaladin) szultán 1187-ben visszafoglalta Jeruzsálemet, és erre válaszul következett a harmadik hadjárat, Oroszlánszívű Richárd angol király (1189-1199) vezetésével 1189-ben. Jeruzsálem ostroma azonban sikertelen volt, végül Richárd és Szaladin békét kötöttek, az elvonulás fejében a muzulmánok megengedték a keresztények zarándoklatát a Szentföldre. Érdekes mellékepizódja a történetnek, hogy ehhez a hadjáratához akart csatlakozni Barbarossa (Rötszakállú) Frigyes német-római császár (1155-1190), ám Törökország területén fürdés közben a Szalef folyóba fulladt. Oroszlánszívű Richárd sohasem tért vissza Angliába, 1199-ben Normandiában egy vár ostromakor nyílvesző találta el és meghalt. Öccse, I. (Földnélküli) János került így a trónra (1199-1216), aki 1215-ben kiadta a Magna Chartát.

A negyedik hadjárat burkolt célja nem a Szentföld felszabadítása volt, hanem Konstantinápolyban IV. Alexios császár uralmának megdöntése. III. Ince pápa (1198-1216)⁸⁰ tulajdonképpen az 1054-es skizmát, az egyházszakadást szerette volna megszüntetni. A keresztesek partra is szálltak 1204-ben, elfoglalták és kifosztották Bizáncot.

Az ötödik hadjárat burkolt célja nem a Szentföld felszabadítása volt, hanem Konstantinápolyban IV. Alexios császár uralmának megdöntése. III. Ince pápa (1198-1216)⁸⁰ tulajdonképpen az 1054-es skizmát, az egyházszakadást szerette volna megszüntetni. A keresztesek partra is szálltak 1204-ben, elfoglalták és kifosztották Bizáncot.

---

⁷⁸ Oroszlánszívű Richárd angol király anyja.

⁷⁹ Ejtsd: klervó!

⁸⁰ Az Inkvizíció létrehozója!

Közel-Keletre, és rabszolgának való eladása. Később III. Ince pápa megpróbálta visszavásárolni őket.

Az 1217-1221-es hatodik hadjárat a magyar vonatkozásai miatt érdekes. 1215-ben III. Ince pápa hirdette meg, a IV. Lateráni zsinaton, de ő 1216-ban meghalt, és a hadjárat idején már III. Honorius ült a pápai trónon. II. András magyar király (1205-1235), III. Béla és Chatillon Anna francia királylány fia, IV. Béla apja volt a fő szervező. A hadjárat sikertelen maradt, eleve rosszul indult, a genovai hajósok túl sok pénzt kértek a sereg átszállításáért, ezért a had fele el se indult. Tulajdonképpen II. András sem Jeruzsálemet akarta visszavenni, hanem az egész vállalkozás célja afféle ereklyegyűjtés lett volna, aminek akkor nagy divatja volt. A költséges vállalkozás kudarcba fulladt, és András király már 1218-ban hazatért⁸¹.

Még három hadjárat következett, de ezek mind eredménytelenek lettek, a Közel-Kelet fokozatosan a szeldzsuk törökök kezére került.

3. Oszmán törökök

Oszmán megint egy családnév, I. Oszmán Gázi (születésének éve bizonytalan, kb. 1258) uralkodott 1288-1326 között. A Róm Szeldzsuk állam szétesése idején emelkedett ki, megszervezte maga körül a környezetét, főként az állás nélkül maradt katonákat. 1326-ban elfoglalta Bursa városát, és ez lett az új török állam első székhelye 1413-ig. Fia, Orhán 1326-1362 között uralkodott, 1356-ban elfoglalta Gallipoli-félszigetét Trákiában, és ezzel megvetette a lábát Európában. Orhán után I. Murad következett 1359-1389 között, aki 1363-ban elfoglalta Drinápolyt (Edirnet), majd pedig 1389. június 15-én Koszovó Poljénál (Rigómező) vereséget mért az egyesült szerb-magyar hadseregre, igaz viszont, hogy itt az életét vesztette, mert egy szerb hazafi, Obilus Milos csellel a közelébe jutott, és mérgezett törrel leszúrta.

1396. szeptember 25-én Nikápolynál Luxemburgi Zsigmond magyar király (1387-1437)⁸² szenvedett vereséget I. Bajazidtól (1389-1402), Murad fiától. Ekkor történt valami, ami úgy tűnt, hogy csírájában fojtja meg az éppen felemelkedő oszmán-török államot, kelet felől Timur Lenk (a „Sánta”) mongol hadvezér, Szamarkand ura megtámadta a törököket, és 1402-ben az ankarai csatában legyőzte őket, fogságba vetve I. Bajazidot, akit aztán ki is végzett. Csakhogy Timur 1405-ben meghalt, és a mongolok visszavonultak.

1444-ben II. Murad (1421-1451) Várnánál legyőzte I. Ulászló magyar királyt, aki el is esett a csatában. 1451-ben, halála után a mindössze 21 éves fia, II. (Hódító) Mehmed került trónra, és uralkodott 1481-ig. 1453-ban elfoglalta Konstantinápolyt, és birodalma fővárosává tette. 1456-ban hatalmas sereggel ostromolta Nándorfehérvárat (Belgrádot), de Hunyadi János és Kapisztrán János a várat védő Szilágyi Mihály segítségével sietett, és fényes győzelmet aratott, ezzel hét évtizedre megállítva a török

81 Ehhez a hadjáratához kapcsolódó anekdota a „messze, mint Makó Jeruzsálemtől” mondás eredetéről, hogy egy Makó nevű vitéz a hajón felöntött a garatra, és Spalatónál (Splitnél) felébredve, a várost meglátva azt hitte, hogy már megérkeztek Jeruzsálemhez.

82 1434-37 között német-római császár is.

terjeszkedést nyugat felé. 1500-ban VI. Sándor pápa elrendelte e győzelem emlékére a déli harangszót.⁸³

A török azonban nem állt le a hódításokkal, pár évtizedre kelet felé fordult, majd 1512-ben I. Szelim került trónra, aki 1517-ben megdöntötte a Mameluk Szultánátust Egyiptomban. A Török Birodalom területe, valamint lakosságának (ezáltal adófizetőinek) száma is megháromszorozódott 1456-1526 között, tehát hét évtized alatt, miközben a Magyar Királyság e téren stagnált. 1520-ban I. (Nagy) Szulejmán lépett trónra, aki 1566-ig, 45 éven keresztül uralkodott. 1521-ben bevette azt a Nándorfehérvárat, amelyet Hódító Mehmed nem tudott 1456-ban elfoglalni.

1526-ban, amikor Szulejmán Magyarország ellen indult, már teljesen mások voltak az erőviszonyok, mint mondjuk 1490-ben, 36 évvel korábban, Hunyadi Mátyás halálakor. 1526. augusztus 29-én a mohácsi csatában vereséget szenvedett a magyar sereg, meghalt a húsz éves király, II. Lajos, de ott veszett szinte az ország teljes vezérkara, beleértve az esztergomi érseket is. Szulejmán ekkor még visszavonult, valószínűleg nem tartotta megtarthatónak e hódítását. 1529-ben és 1532-ben megpróbálta Bécset megtámadni, de 1529-ben sikertelenül ostromolta, 1532-ben pedig Kőszeg váránál sikerült megállítani őt. Viszont a király halála miatt fellépett trónutódlási harc megosztotta Magyarországot, két királya is lett, nem sikerült stabilizálni a helyzetet, ezt kihasználva, és éppen ebbe a trónutódlási küzdelembe beavatkozva, Szulejmánnak 1541-ben sikerült Budát, az ország fővárosát harc nélkül bevennie. Gárdonyi Géza Egri csillagok c. ikonikus regényéből minden magyar gyermek ismeri a történetet: a Budát ostromló Habsburg Ferdinánd csapatait elűző török hadsereg katonái beszivárognak afféle „városnézésre” Buda városába. Ott is maradnak 150 évig! (Kicsit hasonlít ez a történet Európa modern kori muszlim inváziójához a „migránsok” által...)

1566-ban újabb magyarországi hadjáratot indított, a számára sok gondot okozó magyar-horvát főúr, Zrínyi Miklós ellen, és Szigetvár várának ostromakor érte a halál. Vele az Oszmán-Török Birodalom túljutott hatalma zenitjén. Utóda, II. Szelim 1566-1574 között uralkodott. 1571-ben V. Pius pápa létrehozta a törökellenes Szent Ligát, és még abban az évben, október hetedikén az egyesült spanyol-velencei hajóhad a Jón tengeren, Lepantónál Don Juan d' Ausztria herceg vezetésével legyőzte a török flottát. Tudjuk, hogy e tengeri ütközetben részt vett Miguel de Cervantes író, aki meg is sebesült.

1595-1603 között III. Mehmed uralkodott, aki trónra lépésekor 19 fiútestvérét és több mint húsz lánytestvérét fojtatta meg, hogy biztosítsa trónját. Ugyanis a Török Birodalomban, de általában a muszlim világban mindig is tisztázatlan maradt a hatalom utódlásának kérdése, nem érvényesült soha az Európában már általánossá vált egyenesági, elsőszülött fiúra szálló rendszer.

1683-ban IV. Mehmed (1648-1687) egy utolsó fellángolásként újabb Bécs elleni

---

83 III. Callixtus pápa harangzúgást elrendelő enciklikája még nem tartalmazta a déli időpontot, és a győzelem (július 21.) előtt három héttel, június 29-én lett kibocsájtva. Valódi célja az éppen akkor feltűnt Halley-üstökös elűzése volt, mert baljós előjelnek hitték.

hadjáratra küldi Kara Musztafa nagyvezírt, aki viszont Bécs mellett, a kahlenbergi csatában súlyos vereséget szenved Sobieski János lengyel király, és Lotharingiai Károly birodalmi seregeitől. Kara Musztafa megkapja a szultántól a selyemzsinórt, és öngyilkos lesz. 1686-ban már a keresztény hadak támadnak, felszabadítják Magyarország fővárosát Budát, és hamarosan kiszorítják majdnem teljesen az ország területéről a törököket. Csak a Temes-köz marad a kezükön még egy ideig. Az 1699-ben megkötött Karlócai békében Törökország le is mond magyarországi hódításairól.

Innentől kezdve folyamatos az Oszmán Török Birodalom hanyatlása, és területi térvessztése. 1923. október 29-én kiáltotta ki Musztafa Kemál „Atatürk” pasa a Török Köztársaságot, és ezzel zárult le végképp az Oszmán korszak.

„Az iszlám véres határai” (Samuel P. Huntington)

Samuel P. Huntington 1996-ban megjelent könyve A civilizációk összecsapása és a világrend átalakulása. A 10/3. alfejezet címe: Az iszlám véres határai.⁸⁴ Huntington elemzi kora konfliktusait, és megállapítja, hogy a muzulmánok és az összes más felekezethez (katolikus, protestáns, buddhista, hindu, zsidó, stb.) tartozók között a kapcsolat „általában ellenséges”, és gyakran fajul véres összecsapássá. „...a kilencvenes évek elején újra az erőszak lett az úr. Az iszlám határvonalai mentén mindenhol azt tapasztalni, hogy a muzulmánok képtelenek békében élni szomszédaikkal.” (437.o.) Érdekes a folytatás is, amikor Huntington azt vizsgálja, hogy más felekezetek esetében, ha egyik fél sem muzulmán, jellemző-e ugyanez a konfliktusokkal, erőszakkal terhelt kapcsolat? A válasza határozott „nem”! Ted Robert Gurr elemzését közli mindössze két évre, 1993-94-re vonatkozóan, és eszerint a húsz akkori nagyobb etnikai-vallási konfliktusból tizenötben az egyik fél muszlim volt. „Az iszlámon belüli konfliktusok száma is lényegesen nagyobb, mint a más civilizáción belülieké...” (438.o.)

Ted R. Gurr hat olyan nagy konfliktust elemez külön is, amelyben legalább 200 ezer fő volt a halálos áldozatok száma, és megállapítja, hogy ezek közül háromban az egyik fél muzulmán volt (Szudán, Bosznia, Kelet-Timor), kettőben mindkét fél muszlim volt (Szomália, Irak), és csak egyetlen háború olyan dúlt, amelyben nem mutatható ki muszlim résztvevő csoport: Angola.

A New York Times elemzése szerint 1993-ban 59 etnikai-vallási konfliktus szedte áldozatait a világon, ezek felében legalább az egyik fél muzulmán volt. Egy másik vizsgálatban, amelyet Ruth Leger Sivard végzett, 1992-ben 12 ilyen összecsapásban kilencben volt legalább az egyik fél muszlim.

„Három különböző elemzés adatai ugyanarra a konklúzióra jutottak: a kilencvenes évek elején a muzulmánok sokkal több csoportok közötti konfliktusban vettek részt, mint a nem muzulmánok, és a civilizációközi háborúk háromnegyede muzulmánok és nem muzulmánok között tört ki. Vagyis az iszlám határai éppoly véresek, akár maguk

---

84 Európa Kiadó, 2006. 434-441.o.

az iszlám országok. A muzulmánok erőszakos konfliktusok iránti vonzalmáról árulkodik a muzulmán társadalmak militarista jellege.” (440.o.) Itt csak emlékeztetnék arra, hogy 2015-ben a mindössze harmincegymillió lakosú Szaúd-Arábia a hadi kiadások terén a harmadik volt a világon, az USA és Kína mögött, de megelőzve Oroszországot! A muzulmán országok magas katonai kiadásait értékelve James Payne megállapítja, hogy „az iszlám és a militarizmus összefügg egymással.” (440.o.)

Huntington konklúziója: „A muzulmán harciasság és erőszak olyan tény a 20. század végének világában, melyeket senki sem tagadhat, lett légyen az muzulmán, vagy bárki más.” (441.o.) Ne feledjük el: mindezt 2011. szeptember 11. előtt írta! A 448. oldalon fölteszi a kérdést: „... miért van az, hogy a 20. század végén a muzulmánok sokkal gyakrabban keverednek csoportközi konfliktusokba, mint más civilizációk népei?”

„Először is: ...az iszlám – kialakulásától kezdve - mindig is a kard vallása volt, amely mindig is a kard erényeit dicsőítette. ... Magát Mohamedet is kemény harcosnak és erőskezű hadvezérnek tartották. (Krisztusról, vagy Buddháról senki sem állítana ilyesmit.” Itt közbevetőleg megjegyzem, hogy Mohamed volt az egyetlen a nagy vallásalapítók közül, aki egyben államalapító is lett. „Az iszlám tanok a hitetlenek elleni szent háború szükségességét hirdetik...” (449.o.)

„Az iszlám abszolutista jellege még a kereszténységen is túltesz. Vallás és politika összeolvad benne...” (451.o.) Huntington szerint az iszlámot a militarizmus, a nehéz kezelhetőség, a szomszédokkal, más vallásúakkal való örökös konfliktusos viszony jellemzi. Abból vezeti le, hogy egykor az egymással állandóan háborúskodó beduin közösségekben született, és onnan hozta magával ezt az agresszív mentalitást. Véleményem szerint (Huntington műve ismerete alapján) a szerző nem olvasta a Koránt. Az agresszivitás magából a Koránból ered. Abban persze Huntingtonnak igaza lehet még, hogy viszont a Koránt átható gyűlölet és agresszivitás következhetett abból a társadalmi közegből, amelyben kialakult.

Még egy fontos körülményre hívja föl a figyelmet: „Az iszlám pontosan azért lehet az instabilitás forrása a világ számára, mert nem rendelkezik domináns központtal.” (452.o.) Az iszlámnak nincs például pápája, nincs Rómája. Ez igaz, de a buddhizmusnak, hinduizmusnak és a keresztény református, evangélikus, keleti ortodox felekezeteknek sincs, mégsem váltak az instabilitás forrásaivá! Éspedig azért, mert ezeknek a vallásoknak nincs agresszivitást és intoleranciát hirdető Koránja!

Persze vannak máshol is felekezetek közötti véres konfliktusok, erre példa Sri Lanka, ahol a buddhista szingaléz kormány vív véres polgárháborút a hindu tamilokkal évtizedek óta. Láthattuk Észak-Írországon is az esztelen vallási-etnikai gyökerű terrort, pedig ott mindkét fél a könyörületességet és békességet hirdető Krisztushoz imádkozik. A kereszténység történelme is bővelkedik véres tragédiákban. 1099-ben, amikor Bouillon Gottfried lovagjai bevették Jeruzsálemet, a lovak szügyig gázoltak a vérben, mindenkit lemészároltak, a nőket, gyerekeket, öregeket, zsidókat, örményeket is. Láthattuk az Inkvizíció szörnyűségeit évszázadokon át, vagy a XVI. századot, a

vallásháborúk korát. De a kereszténység mégis csak le tudta vetkőzni ezeket a szörnyű negatív vonásokat, és az is nagyon fontos, hogy mindez az agresszió éppenséggel *tagadta* a vallási alpmű, az Újszövetség szellemiségét. Ezzel szemben az iszlám agresszivitása, intoleranciája magából a vallási alpműből, a Koránból következik! Huntington ezt nem domborította ki, valószínűleg azért, mert sohasem olvasta a Koránt.

Oriana Fallaci jajkiáltása

Oriana Fallaci, a világhírű olasz író, újságíró három művet is szentelt az iszlám veszélynek, a migrációnak. Jellemző, hogy őt ezért, és az interjúiért Tamás Gáspár Miklós, az agyonsztárolt liberális „filozófus” nemes egyszerűséggel csak lefasisztázta. TGM szereti a jelzőket dobálni, bárki aki eltér az ő kánonjától, hamar megkapja a fasiszta, rasszista jelzőt. Íme, álljon itt egy kis szemelvénygyűjtemény Fallaci három művéből!

A harag és büszkeség. Művelt Nép Könyvkiadó, 2003. A 18-19. oldalon Fallaci e könyv születéséről ír. Eredetileg egy lap számára készített cikket, de az túl hosszúvá sikerült. Elkezdte rövidíteni „... az írott szó éppúgy képes gyógyítani, ahogy ölni is. ... Kivágtam belőle a két Bamidzsánban készült Buddháról szóló részt.⁸⁵” A cikkbe végül bekerült utólagos kiegészítésekkel kapcsolatban egy döbbenetes mondat (19.o.): „A kiegészítés... szinte minden esetben azzal a náci fasizmusmal kapcsolatos, amit az iszlám fundamentalisták testesítenek meg a viselkedésükkel mindenütt, ahol csak megvetik a lábukat.” Fallaci bizony minden teketória nélkül hasonlítja az iszlám fundamentalizmust a nácizmushoz! Majd folytatja. „Egy vérlázító és primitív nyelvtani szinten megírt kiadványukban például, amely „Az iszlám megbünteti Fallacit” címet viseli, és amit Olaszország minden muszlim közösségében osztogatnak, az úgynevezett Olasz Iszlám Pártjának elnöke (aki egyébként jól ismert Olaszország antiterrorista rendőrsége előtt) felháborító módon sértegeti halott apámat, és felszólítja a vele egy vallásúakat, hogy Allah nevében öljenek meg engem.”

Fallaci párhuzamot von az 1930-as évek demokráciáinak bűnös tehetetlensége, közömbössége, és korunk hasonló attitűdje között, amikor idéz egy emigráns olasz politikus, Salverini Amerikában 1933. május 7-én elmondott beszédéből (20.o.): „Ha közömbösek maradtok, ha nem siettek a segítségünkre, akkor előbb-utóbb titeket is megtámadnak!”. Fallaci szerint akkor még az amerikaiak semmit sem tudtak Hitlerről és Mussoliniról. „Ezzel szemben az iszlám fundamentalistákról mi európaiak mindent tudunk. Alig két hónappal a New York-i apokalipszis után, emlékezzenek csak vissza, maga Bin Laden bizonyította, hogy igazam van, amikor azt kiáltom: „Hát nem értitek, nem akarjátok megérteni, hogy egy fordított keresztesháború zajlik. Vallásháború, amit ők Szent Háborúnak, dzsihádnak hívnak. Hát nem értitek, nem akarjátok megérteni, hogy azok a fordított keresztesslovagok a Nyugatot meghódítandó világnak tekintik, amelyet alá kell vetni az iszlámnak!” Emlékeztetem az olvasót, hogy ezt Fallaci nem 2015-ben, hanem 2001-ben írta! Bin Laden egyik videofelvételen közzétett beszédét

---

85 Afganisztánban, Bamidzsánban állt a világ két legnagyobb Buddha szobra egy sziklába faragva, amit a tálibok szétlőttek, mint förtelmes bálványokat. Az Iszlám Állam is iszonyatos károkat okozott Ninivében, az emberi civilizáció hajnalának pótolhatatlan műkincseiben. Mert a „civilizált” nyugati világ hagyta!

egyenesen Hitler beszédeihez hasonlítja. Az iszlámról kimondja „a király meztelen” jellegű igazságot, amit a Nyugat nem hajlandó tudomásul venni, a „megértési kreténizmus” jegyében. 23.o.: „Az a Hegy (az Iszlám! Gazdag L.) amely ezernégyszáz éve ... nem emelkedett ki vakságának mélységéből, nem nyitotta meg ajtaját a civilizáció vívmányai előtt, soha nem akart hallani szabadságról, demokráciáról, fejlődésről. ... Az a Hegy, amely fulladozik az analfabétizmustól...”.

104.o.: „Vajon az iszlám zsarnokság nem ugyanolyan elfogadhatatlan és megengedhetetlen, mint a fasiszta és a kommunista rezsimék?” Döbbenetes az a kép is a 106. oldalon, amely mint cseppben a tenger, mutatja esszenciaként a nyugati civilizáció impotenciáját: miként szentségtelenítették meg Allah fiai a firenzei Dóm teret. Az ateista Fallaci szörnyülködik! „... az a sárga vizeletcsík, amely megszenteltetett a keresztelőkápolna évezredes márványát, valamint az arany ajtókat is. (Te jó ég, ! Micsoda ívekre képesek ezek az Allah fiai! Hogy tudták ők megcélozni azt a helyet... majdnem két méter távolságra az ő vizelőeszközüktől?). A sárga vizeletcsíkokkal és ürülékszaggal, ami eltorlaszolta a San Salvatore al Vescovo főbejáratát: a remekbe szabott román korabeli templomét (kilencedik század), ami a tér közelében áll, és amit a Allah fiai latrinává tettek, akárcsak a bejrúti templomokat 1982-ben.”

A 81-82. oldalon Fallaci leírja, hogy 1975-ben hogyan végeztek ki Daccában, Banglades fővárosában, egy stadionban húszezer ember előtt 12 „tisztátalan” férfit muzulmán szélsőségesek. Bajonettel döfték le őket, miközben a húszezer fanatikus Allah akbárt (Allah a legnagyobb) kiáltott. Egy 10 éves kisfiú berohant a kivégzés kezdete előtt, a bátyját akarta megmenteni, és a kivégzőosztag elé vetette magát. „Nehéz csizmák sarkával zúzták össze a fejét.”

Az értelem ereje. Művelt Nép Könyvkiadó, 2016. 51.o. Fallaci a firenzei Santa Margherita templom⁸⁶ plébánosától, don Roberto Tassi atyától idéz gondolatokat. „Az Iszlám teokrácia. A teokrácia tagadja a demokráciát. Tehát az iszlám demokráciaellenes.” „Drága fiaim! Az ateizmus nagy szolgálatot tett az Egyháznak. Mert megvonta tőle az e világi hatalmat, és rászorította, hogy kizárólag Istennel foglalkozzon., semmi mással!” „Milyen angyalok és arkangyalok repkednek az égben, akik könyveket adnak bárkinek is, beleértve a tevehajcsárt!” „Elnéző és irgalmas iszlám? Drága fiacskáim, valaki vagy muzulmán, vagy nem az. Ha az, akkor engedelmessé kell a Koránnak. És nekem a Korán nem tűnik egy békeszerető könyvnek. Olvassátok csak, olvassátok!” Én is ezt tudnám javasolni Európa elhülyült entellektüeljeinek: olvasni a Koránt! Ha az 1930-as években nem tartották volna rangon alulinak ezek az entellektüelek, hogy a „bohémiai káplár, a mázoló” Mein Kampfját elolvassák, másként alakult volna a történelem! Mert az 1923-24-ben írt Mein Kampfban *minden* benne van, ami később bekövetkezett! Egyedül Churchill vette a fáradságot, ő meg is értette, csak 1940. május 10-éig nem volt döntési helyzetben. Nos, a Koránban is *minden* benne van: az Iszlám Állam, a torokelvágás, az öngyilkos merényletek, Európa iszlamizációja, stb.

Végezetül: Az utolsó interjú. Az apokalipszis. Művelt Nép Könyvkiadó, 2016.

---

86 Ebben a templomban pillantotta meg először Alighieri Dante 1274-ben Beatricét!

43-144.o. Fallaci idéz Jean Raspail francia írótól, aki már 1973-ban (!) megjósolta egy könyvében (Szentek Tábora) a mi nyugati civilizációnk pusztulását. „Meg vagyok győződve arról, hogy Franciaország sorsa már megpecsételődött. ... már otthon érzik magukat az én otthonomban. Ez a helyzet immár visszafordíthatatlan. 2050-re az eredeti franciák a lakosságnak mindössze a felét fogják kitenni. És már mind öregewk lesznek. A másik fele maghrebi, afrikai ázsiai lesz... És egész Európa, az egész menetel a saját halála felé.”

Fallaci megrázó eseteket sorol föl az iszlám „erkölcs” bemutatására. 174.o. „...hogyan megértsük, hogyan bánnak a nőkkel abban a Törökországban, amely ismét átadta magát a Koránnak...”. „A harmincöt éves Cemse Allak esetét, akit egy brutális alak megerőszakolt és teherbe ejtett, a családja pedig halálra kövezte őt ezért. (A sógornője a következő választ adta az angol újságírónőnek, aki interjút készített vele: Mi mászt tehattunk volna? Vénkisasszony volt, és elveszítette a becsületét. Megerőszakolták, vagy sem foltot ejtett a mi becsületünkön.)”

A Korán szigorúan tiltja, hogy egy idegen férfi hozzáérjen egy nőhöz! Ezért Európa kórházaiban férfi orvos, pl. nőgyógyász nem vizsgálhat meg nőt, még életveszély esetén sem! Agyrém a XXI. században? Az. De Fallaci példái még hátborzongatóbbak! 175.o. A törökországi tengerparti Szmirnában egy lányosztály diákjai csadorban osztálykiránduláson vettek részt férfitanárokkal és egy vallásoktatóval. A szigorú tiltás ellenére öt úszni nem tudó lány beszökött csadorban a tengerbe, ám elmerültek. A tanárok utánuk akartak ugrani, de a vallásoktató elállta útjukat azzal, hogy a Korán tiltja. Az öt lány megfulladt. Szaúd Arábiában egy 36 nőt hagytak elégni egy tűzben, mert ők nem hozhatták ki őket az égő épületből! Ugyancsak Szaúd-Arábiában csak 2018-ban engedélyezték először azt, hogy nők jogosítványt válthassanak ki és autót vezethessenek!

Látszólag most eltérek a témától, de ez tényleg csak a látszat, ugyanis a nyugati kultúrkör elhülyülésének része a genderprobléma, ugyanúgy, ahogy viszonyul az iszlámhoz! 186.o. ...a homoszexualitás önmagában egyáltalán nem zavar engem. ... Ellenben bosszant, amikor a feminizmushoz hasonlóan átalakul ideológiává.” 189.o.. „Milyen jogon akar egy homoszexuális (hímnemű, vagy nőnemű) pár örökbe fogadni egy gyermeket? Milyen jogon várja el, hogy gyermeket nevelhessen ebben az Életről alkotott torz szemléletben? 190.o.: „És az a kép, amelyen két férfi, vagy két nő pózol egy újszülöttel Mária és József paródiájaként...”. „...az Állam törvényei nem hagyhatják figyelmen kívül a Természet törvényeit. Nem hamisíthatják meg az Élet törvényeit...”. Megjegyzem itt, hogy ma Nagy-Britanniában 30 ezer gyermek vár nem átalakító műtétre! Ez 30 ezer tönkretett élet, az emberi ostobaság esszenciája! A 193. oldalon „a Nyugat önfelszámolásra irányuló vágyáról” ír, és ez az, ami a genderkérdést és az iszlámmal szembeni attitűdöt összeköti: a nyugati civilizáció elindult az önfelszámolás útján. Róma végnapjai...

Nos, ezt az Oriana Fallacit fasisztázta le nemes egyszerűséggel Tamás Gáspár Miklós, az ultraliberális „filozófus”! No comment...

Kertész Imre az iszlámról, a migrációról

Az egyetlen irodalmi Nobel-díjas magyar író (2002), Kertész Imre (1929-2016), A végső kocsma c. önéletrajzi regényében (Magvető Kiadó, 2017) megsemmisítő bírálatot mond az önmagát védtelenné tevő, a muzulmán invázió előtt birkaként kapituláló európai társadalmakról, de legfőképpen a minden téren teljességgel csődöt mondott politikai és szellemi elitről.

95.o.: „A nagy európai csőd. A liberális korszakban beengedett idegenek mára teherré váltak... Teljes zavar és bizonytalanság; a terror megfélemlítette Európát, s Európa lefekszik a terrornak, akár egy rossz kurva a verekedő stricijének.”

221-222.o.: „Az esti repülőjárat tele nyomorúságos arabokkal... Különös fajta nyomorult családok, asszonyok nagyfejű, agresszíven üvöltő gyerekekkel; ahelyett, hogy megesne rajtuk a szívem, bombákra és terrorra asszociálok. Európa hamarosan belepusztul egykori liberalizmusába, amely gyermeknek és öngyilkosnak bizonyult. Európa létrehozta Hitlert, és Hitler után nem maradtak érvei: az iszlám előtt szélesre tárultak a kapuk, nem mertek többé fajról, vallásról beszélni, , miközben az iszlám mintha más nyelvet nem ismerne már, mint a tőle idegen fajok és vallások iránti gyűlölet nyelvét.” Pedig Kertész nem olvasta a Koránt, így nem tudhatja, hogy annak minden oldaláról árad az összes nem muszlimmal szembeni mérhetetlen gyűlölet. De a Nyugat entellektüeljei a homokba dugják a fejüket, akár a strucc, a nagy „megértési és elfogadási kreténizmus” jegyében. Mint amikor a harmincas években megpróbálták „megérteni” Hitlert: persze, agresszív a stílusa, de csak a népén esett sérelmeket akarja orvosolni. Hát, így is felfoghatjuk...

225-226.o.: „Arról van szó, ahogyan a muzulmánok elárasztják, s majd birtokukba veszik, magyarán elpusztítják Európát; ahogyan Európa mindezt kezeli; az öngyilkos liberalizmusról és az ostoba demokráciáról; demokráciát és szavazási jogot a csimpánzoknak. Mindig ez a vége: a civilizáció eléri a túlteljesztett állapotot, amikor már nem csak hogy képtelen rá, de nem is akarja megvédeni magát, amikor, látszólag értelmetlen módon, a saját ellenségeit imádja. Ráadásul mindez nem mondható el nyilvánosan. Miért nem? A kérdés nyugtalanítana, ha időközben nem vált volna belőlem „közéleti ember”. Jaj, csak nehogy ezért a csimpánz hasonlatért Kertészt valaki rasszizmussal vádolja! Ettől a nagy humanistától mi sem állt távolabb! Egyszerűen arra utal, hogy többségében analfabéta, fél-analfabéta, de legalábbis alulképzett fiatalok özönlenek Európába, akiket a modern gazdaság képtelen már ma is felszívni. Majd menekültstátuszt, letelepedési engedélyt, végül törvényszerűen állampolgárságot, tehát szavazati jogot kapnak!

248.o.: „Weimar. A Goethe díj átvétele. ... A Goethe nyári lakját övező gyönyörű parkban minden tárgy, minden mellszobor graffitik áldozata lett. A parkban egy fellah-nép tagjai ödöngenek...”

260.o.: „...nem az arab terroristák, hanem mi magunk vagyunk a veszedelmesek.”

289.o.: „Lemondtam a Neue Zürchernek írandó cikkemet, holott szívesen kifejténém

a véleményemet az előttünk álló várható változásokról. Gyilkos világ kezdődik, nacionalizmus, rasszizmus; Európa kezdi felismerni, hová juttatta liberális bevándorláspolitikája. Hirtelen ráébrednek, hogy olyan állatfajta, amelyet multikulturális társadalomnak hívnak, nem létezik. ... Az a baj, hogy nem differenciálnak: külön törvények illethetnék meg a szabad polgárt, és más törvényeknek kellene vonatkozniuk a muzulmánokra. ... megnyílt a lehetőség az új diktatúrák előtt, amelyek a veszélyhelyzet ürügyén elsősorban saját polgáraikra hoznak veszedelmet.” Döbbenetes, hogy Kertész milyen jól látja az összefüggést Európa meggondolatlan ultraliberális bevándorláspolitikája és a szélsőjobboldal előretörése között!

312.o.: „Európa pusztulásának nyomorúságos hétköznapijai. Európa kegyelemért könyörög az iszlámnak, csuklik és vonaglik az alázattól... Undorító ez a színjáték. Európát a gyávaság és az erkölcsi debilitás pusztítja el, a védekezésre való képtelensége és a nyilvánvaló erkölcsi kátyú... A keleti zsarnokság elleni felkeléssel kezdődött (a perzsa háború) és a legméltatlanabb keleti hatalomnak való megadással végződik... Requiem aeternam.”

335.o.: „Európa megint az egyik legszégységteljesebb korszakát éli. A Deutsche Oper levette a műsoráról Mozart Idomeneo-ját, mert a cselekmény úgy mond sérti az iszlámot.”

Nem folytatom, tökéletes a diagnózis: Európa *elhülyülése*, a végletekig fokozott ultraliberalizmus jegyében. Európa értelmiségének, politikai osztályának falrengető problémája ma nem a migránskérdés, hanem a gender!

Integrálhatatlanok!

„Nincs iszlám szélsőség. Az iszlám maga a szélsőség!” Oriana Fallaci

Európa elköveti azt a súlyos hibát, hogy a „megértési, elfogadási kreténség” jegyében azt hiszi, hogy a muzulmánok integrálhatók a mi kultúránkba, netán segítenek megoldani az öreg kontinens aggasztó demográfiai problémáit, munkaerő gondjait. A portugál Antonio Guterres, az ENSZ főtitkára is arról beszél, hogy a migráció egy üdvözlendő dolog, amely „föllendíti a gazdaságot, jólétet teremt”! Avagy nagy az Isten állatkertje, és alacsony a kerítés... Soros György is a népek, rasszok, vallások, kultúrák elkeveredésében látja az örök béke eljövételének zálogát, ezért költi milliárdjait a migráció támogatására. Már Nagy Sándor is ilyen céllal indult meghódítani a világot. A szúzai menyegzőn húszezer makedón-görög harcos fogadott örök hűséget húszezer perzsa hajadonnak. Nagy Sándor is elvette a legyőzött, meggyilkolt III. Dareiosz két lányát, eredeti felesége, a baktriai hercegnő, Roxána mellé. A krónikák feljegyezték, hogy egyetlen kivétellel mind a húszezer házasság válással végződött... Van egy veszélyes, mert nehezen felismerhető pszichiátriai kórkép: a paraphenoména skizofrénia. Vagyis: téveszméken alapuló logikus érvelés. Shakespeare-nél Polonius fogalmazza meg: „Örült beszéd, örült beszéd, de van benne rendszer!” Ennek tipikus esete maga Soros György. Ezért nagyon veszélyes! „Csak egy idős bácsi, aki jót akar!”

Egy muszlim egészen másként látja a világot, mint mi, nem muzulmánok. Ha egy

keresztény, vagy egy ateista belép egy katedrálisba, egy zsinagógába, egy buddhista szentélybe, egy hindu templomba, lenyűgözi a látvány, gyönyörködik a művészi élményben, függetlenül világnézetétől. Egy muzulmán számára viszont egy nem mohamedán templom belseje nem esztétikai élmény, hanem tele van förtelmes bálványokkal. Egy korpusz, egy Piéta, egy üres kereszt is az! Ő egy európai múzeumban nem antik és reneszánsz szobrokat, festményeket lát, hanem blaszfémiát! Afganisztánban a világ két legnagyobb Buddha szobrát is szétlőtték a tálibok! Miért nem gondolkodunk el azon, hogy miért nincs muszlim szobrászat, festészet? Sőt, sosem voltak színházak sem! Egy mecset belsejében csak geometriai formákat és Korán idézeteket láthatunk.

Nemrég a világhálón keringett egy döbbenetes kép. Egy néger - bocsánat, ez már nálunk is tiltott kifejezés, nem csak Amerikában - tehát „afrikai származású” férfi, eszelős tekintettel néz a kamerába, a kezében egy embernagyságú fakeresztet tart, amire fel van szögezve egy ÉLŐ macska, a korpusz ábrázolásoknak megfelelően. A két mellső mancsa a kereszt két szárán, a hátsó lábai összefogva, és egyetlen szöggel átverve, ahogy a passióképeken látjuk. Arra is emlékszik mindenki, hogy 2015-ben az egész ország elborzadt, amikor Budapesten, a Keleti pályaudvaron a muszlim kisgyerek a torokátvágás tipikus mozdulatát mutatta a kamerának. Idejön menedéért, oltalomért, még gyerek, de már minket fenyeget! Ezt a mérhetetlen gyűlöletet szívta magába már az anyatejjel együtt! De a mi eszement balliberális entellektüeljeink integrálni akarják őket! Az európai nagyvárosok no-go zónái mutatják, milyen eredménnyel...

A nyugati zsidó-keresztény, valamint a korábbi hellén-latin kultúrából semmilyen általános emberi értéket nem hajlandók befogadni! Mürón, Pheidiasz, Leonardo, Michelangelo, Rembrandt, Rodin, Picasso nekik nem nyújt esztétikai élményt, a műveik elpusztítandó bálványok! Nagyon megtévesztő mozzanat az is, hogy az iszlám kezdeti szakaszában az arabok valóban rávetették magukat a hellén-latin örökségre, de azt elfelejtjük, hogy csak a matematika, csillagászat, geometria érdekelte őket, Homérosz, Aiszkülosz, Pheidiasz művei már nem. Tény, hogy valóban sok tudományos eredményt arab közvetítéssel kaptunk vissza a hellén-latin örökségből a mi „sötét” (?) kora középkorunkban, de az már tévedés, hogy *muszlim* tudósoktól. Mert nincs muszlim, vagy keresztény tudomány, csak a nagybetűs TUDOMÁNY létezik, jelzők nélkül! Newtonról, Galileiről sem mondjuk azt, hogy *keresztény* tudósok, holott világnézetükre nézve keresztények voltak. A tudomány lényegi vonása éppen az, hogy független a vallástól, akkor is, ha egy természettudós éppen vallásos. Averroës, akiről Dante is megemlékezik az Isteni színjátékban, mint kora legnagyobb Arisztotelész magyarázójáról, és ott látható Raffaello Santi Athéni iskola c. festményén, turbánban, amint Eukleidész válla fölé hajol, ateista volt, ezért száműzte őt a cordóbai emír Észak-Afrikába. Al-Biruni, Al-Khwarezmi, Avicenna világnézetéről semmit sem tudunk, nyilván jó okkal nem tárták a világ elé azt, hogy miként gondolkodnak a világ keletkezéséről.

Egy muzulmán teljesen másként tekint a mindennapok szintjén is ránk. Egy zsidó nem fogyaszt sertéshúst, de nem tartja bűnösnek a nem zsidókat a szalonnaevésért.

Ábrahám istene csak a kiválasztott nép számára fogalmazta meg ezt a tilalmat. Viszont egy mohamedán számára a sertéshús evés förtelmes bűn Allahhal szemben, bárki kövesse is el! A fejkendő nélküli nő szintén *bűnös*. Szaúd-Arábiában a Korán az alkotmány, ott csak 1962-ben törölték el a rabszolgaságot, ami a szent könyv szerint nem bűnös dolog. Már említettem, hogy az alkoholfogyasztás ismert tilalma azért is érthetetlen, mert a Korán szerint a Paradicsomban tejjel-mézzel-*borral* folyó patakok csobognak, és a pamlagon heverő férfiaknak a hurik szolgálják föl a gyömbérrel ízesített *bort*. (Pl. 83. szúra, 25. vers: „Lepecsételt színborból kapnak inni.”) Férfi hurikról, és pamlagon heverő nőkről nem olvashatunk sehol. A nő nem egyenrangú a férfival semmilyen téren, csak afféle reprodukáló szülőgépnak tekintik. A Korán szerint a lánygyermek a felét öröklí annak, amit a fiú. Miféle megnyomorított élet az, amikor egy nő egész életét a burkának nevezett, textilből készült börtönben tölti?

A modern nyugati jog és a saria

A római jog elismerte az állampolgár jogát saját államával szemben is! Az Újszövetség (Ap.Csel. 22. 25-28.) írja, hogy amikor egy római ezredes meg akarja korbácsoltatni Pál apostolt, ő megkérdezi a centuriótól: „Szabad-e római polgárt ítélet nélkül megkorbácsolnotok?” Erre az rögtön eloldoztatja a deresről. Máskor Pál Porcius Fesztusz helytartó előtt áll, várva annak ítéletét, akkor: „Bármilyen lesz az ítélet, a császárhoz fogok fellebbezni!” (Ap.Csel. 25.) Így jut Pál Rómába.

A muzulmánok számára az Allahtól kapott saria megváltoztathatatlan az ember által. Amikor egy muszlim megérkezik Európába, nem is érti azt, hogy itt holmi parlamentek hoznak törvényeket. A városok no-go zónáiban kökeményen érvényesítik a sariát. És mindezt a dekadens, „weimarizálódó” nyugati ultraliberális demokráciák eltűrik.

A Korán pszichológiája

Mint láthattuk, a Korán 114 szúrából áll, de hogy mi az a szúra, nehéz megmondani. Emlékeztetőül: a 2. szúra a leghosszabb, 32 oldal, a 108. szúra a legrövidebb, mindössze három sor! A 47. szúra címe: Mohamed. De ebből nem tudunk meg semmit Mohamedről, az ő életéről. A Korán nem mond el történetet, mint az Ó-és Újszövetség. Eme 47. szúra 4. verse, csak ismétlésképpen: „Ha találkoztok a hitetlenekkel, vágjátok el a torkukat!” Igen, ezt a parancsot hajtják végre az örült terroristák. Például amikor a 85 éves pap torkát elvágták, vagy a túsok életéért cserébe önmagát feláldozó csendőr alezredesét.

Említettem, hogy 592 szörnyű átokformulát számoltam össze a Koránban. Egy muszlim számára minden nem muszlim *bűnös*. Láthattuk: naturalisztikus leírások olvashatók a Koránban arról, hogy a hitetlenek a gyehennában fognak pörkölődni, csak forró vizet és gennyet ihatnak! A balliberálisok zászlóként lobogtatják most London és Rotterdam muszlim polgármesterét. Ez egyszerűen önbecsapás. Fontos tény az is, hogy az iszlámból kitérni *halálos* bűn, Salman Rushdie író ezért kénytelen bujkálni ma Angliában.

Legendákat hallani a muszlim toleranciáról: nem térítenek erőszakkal. Ez igaz. A dzsihád azt jelenti, hogy területeket kell elfoglalni, terjesztve a muzulmán

fennhatóságot. De láthattuk, hogy a meghódítottakat azért nem térítik, mert a hitetleneket Allah tartja tévelygésben. Hogy aztán e bűnükért büntesse őket a gyeheennában. Van ennek valami értelme? Akik azt hiszik, hogy muzulmánok tömegesen integrálhatók a mi társadalmainkba, azoknak javaslom, hogy olvassák el a Koránt.

Népességrobbanás, etnikai átrendeződés

Mára a globális népességrobbanás leállt, 2001 óta nem születik több gyermek a Földön, mint az előtte levő évben. A népességnövekedés folytatódik, de ennek az oka már a várható élettartam kitolódása. Ellenben két régióban, Fekete-Afrika és az arab világ muzulmán térségeiben még folytatódik a népességrobbanás. Tízmilliók kelnek útra hamarosan. A balliberális oldal nem érti, hogy nem menekültekről van itt szó, hanem integrálhatatlan muszlim migránsokról, akik a jólét reményében kelnek útra! Megdolgozni nem akarnak érte, céljuk az európai fejlett szociális rendszeren való élősdiség, és ezt nem is rejtik véka alá! Már most itt a „se kiköpni, se lenyelni állapot”: integrálni lehetetlen őket, de kitoloncolni sem, mert Európa „weimarizálódott”. Ők pedig nem alkalmazkodni akarnak, hanem átformálni minket a saját képükre!

Összefoglalás

A három nagy monoteista vallás, a judaizmus, a kereszténység és az iszlám azonos nevezőre hozása, az egyistenhit vélt „közös nevezője” alapján súlyos és veszélyes tévedés, amely megfosztja a nyugati zsidó-keresztény gyökerű civilizációt az egészséges önvédelmi reflexektől. Illetve, azt is látnunk kell, hogy a zsidó-keresztény gyökerek még nem elégségesek az európai kultúrkör megértése szempontjából, ki kell tágítanunk a kört! Ha Európa gyökereiről beszélünk, akkor négy fundamentumot kell megemlítenünk:

1. Zsidó-keresztény vallási-etikai rendszer. (Mert ez nem csak szimpla vallás!)
2. Hellén-latin kulturális örökség.
3. Racionális gondolkodás, amely a jón bölcselőkkel kezdődött, aztán a felvilágosodással folytatódott.
4. Római jog. Ez azért fontos, mert először a történelemben kimondja az egyén elidegeníthetetlen jogát, akár saját államával szemben is.

Az iszlám mind a négy „Európa-fundamentumot” tagadja! Vagyis tagadja a zsidó-keresztény vallási és erikai rendszert, hiszen mérhetetlen gyűlöletet táplál ezek iránt. Tagadja a hellén-latin kulturális örökséget, soha meg sem próbálta birtokba venni annak kulturális részét, mint az irodalom, a képzőművészet.

Teljességgel tagadja a racionális gondolkodást, tehát a filozófiai bölcséletet. Az ne tévesszen meg senkit, hogy a korai időkben az arab és a török társadalom egy ideig nyitott volt a természettudományokra, mint konkrét tudományágakra. Tudósaik

művelték a matematikát, a geometriát, a csillagászatot, az anyagtudományokat, stb., de már nem voltak hajlandók befogadni a jón bölcselek eredményeit. Amikor a vallás teljességgel rátelepedett a mindennapi életre, akkor már lehetetlen volt a filozófiai gondolkodást művelni, az iszlám tüzzel-vassal üldözte azt.

És végül az iszlám tagadja a római jogot, a modern társadalom negyedik alappillérét, mert nem ismeri el a szabad individuumot, nemtől, világnézettől függetlenül, és ezzel összefüggésben tagadja a saját államával szemben is létező természetes, veleszületett jogait. Az iszlám másodrendű emberként kezeli a nőket, és nem tűri el a világnézeti pluralizmust sem. Ha kizárólagos győzelemre jutna, az emberiséget a legsötétebb középkorba taszítaná vissza. Tessék megnézni mindazokat az országokat, ahol, ha lokálisan is, de hatalomra tudott jutni az iszlám: Szaúd-Arábia, Irán, stb.! A legsötétebb középkorba sikerült visszataszítani ezeket a társadalmakat!

A Korán szellemiségéből következik, abból levezethető közvetlenül korunk félelmetes terrorja! Nincs „mérsékelt” és „szélsőséges” iszlám, mint hogy nem volt és nincs „mérsékelt” és „szélsőséges” náci sem, „mérsékelt”, vagy „szélsőséges” leninista (sztálinista) sem. A muzulmánok viselkedését a pillanatnyi erőviszonyok határozzák meg minden korban, minden helyen, és nem feltételezett önmérsékletük, vagy annak hiánya. Erre hívja föl a figyelmet Samuel P. Huntington, Oriana Fallaci és Salman Rushdie is!

A nyugati civilizációnak meg kell tudnia védenie önmagát! Ehhez használnia kell politikai, gazdasági, és ha szükséges, katonai erejét, technikai fölényét is. Ez az amit a Nyugat elmulasztott az utolsó két évtizedben. Ideje föleszmélni, hogy *nagy a veszély!* Életformánk, etikai-civilizációs értékeink, biztonságunk került súlyos veszélybe! A nyugati civilizáció az 1930-as években elkövette azt a hibát, hogy nem ismerte föl időben a náci veszélyt, csak akkor, amikor az már késő volt. Sőt, már az 1920-s években föl kellett volna ismernie a Nyugatnak a még keletebből fenyegető másik szélsőségben, a lenini-sztálini ideológiában és politikai diktatúrába rejlő veszélyeket. Mindkét hibáért nagy árat fizetett az emberiség!

Most ne kövessük el újra ezt a hibát! Szálljunk szembe az iszlám veszedelemmel, ahol kell, ott katonai erővel, ahol kell, ott gazdasági erővel, ahol pedig kell, ott szellemi erőnkkel, etikai-bölcseleti fölényünkkel. Mert ez a fölény létezik! Eme fölény elemei a következők:

1. A racionális-tudományos gondolkodás, amely magában foglalja a bölcseleti dimenziót is, legyen szabad mindenkinek úgy gondolkodnia a világ keletkezéséről, ahogy ő ezt helyesnek látja, minden külső kényszer nélkül!
2. A zsidó-keresztény etikai rendszer (és a hívők számára ez a vallási rendszer is), amely erkölcsi követelményként tartalmazza az ember méltóságának tiszteletét.
3. A tolerancia, a pluralizmus, a mások iránti megértés.

Mindez hiányzik az iszlámból, mindezt tagadja az iszlám, a Korán! Nincs értelme a párbeszédnek, ezt kell végre belátnunk! Mint ahogy egykor, az 1930-as években nem

volt értelme a nácikkal folytatott párbeszédnek sem.

Itt is megismétlem: az iszlám a vallások nácizmusa, a Korán a vallások Mein Kampfja! Ha ezt nem látjuk be, marad a „megértési kreténség”. Ami viszont rendkívül veszélyes, mert elaltatja természetes és egészséges önvédelmi ösztöneinket.

Irodalomjegyzék

1. Biblia. Magyar Bibliatanács. 1979.
2. Cohen, Claude: Az iszlám. Gondolat Kiadó, 1989.
3. Fallaci, Oriana: A harag és a büszkeség. Művelt Nép Könyvkiadó, 2003.
4. Fallaci, Oriana: Az értelem ereje. Művelt Nép Könyvkiadó, 2016.
5. Fallaci, Oriana: Az utolsó interjú. Az apokalipszis. Művelt Nép Könyvkiadó, 2016.
6. Gazdag László: A fejlődés természete (Civilizációk). Szamárful Kiadó, 2010.
7. Gazdag László: Marx, marxizmus, szocializmus. Scolar Kiadó, 2016.
8. Germanus Gyula: Allah Akbár. Szépirodalmi Kiadó, 1976.
9. Huntington, P. Samuel: A civilizációk összecsapása és a világrend átalakulása. Európa Kiadó, 2006.
10. Kellermayer Miklós: Az élet. Kairosz Kiadó, 2010.
11. Kertész Imre: A végső kocsma. Magvető Kiadó, 2017.
12. Korán. Helikon Kiadó, 2001. 4. kiadás. Simon Róbert.
13. Rushdie, Salman: Sátáni versek. Ulpus Kiadó, 2014.
14. Simonyi Károly: A fizika kultúrtörténete. Akadémiai Kiadó, 1998. 4. kiadás.

Tartalomjegyzék

Előszó helyett: leszámolni a megértési kreténizmussal!	1
Világnézeti paradigmarendszerek	4
A monoteista vallások kialakulása	8
Mohamed élete (kb. 570-632 június 8)	10
A Kába kő és a szentély	15
Az iszlám öt alapelve	16
A primitív ideológia gyors terjedésének okai	18
A Korán furcsaságai	20
Nincs szerkezete, zavaros	20
Eltörlések, avagy a sátáni versek	22
A gyeheña tüze és Allah átkai	23
A csodálatos utazás	24
Az „epheszoszi hétalvók” története	27
Toleráns iszlám?	28
Az alkoholfogyasztás tilalma?	29
A pók és a gyík legendája	30
A hét égbolt, mint a ptolemaioszi világkép mitizált változata	30
A Korán	30
1. szúra: A megnyitó	31

2. szúra: A tehén.....	31
3. szúra: Imrán nemzetsége	34
4. szúra: A nők.....	35
5. szúra: Az asztal.....	37
6. szúra: A jószágok	37
7. szúra: A magaslatok	38
8. szúra: A zsákmány.....	38
9. szúra: A megbánás.....	38
10. szúra: Jónás.....	39
11. szúra: Húd.....	40
12. szúra: József	40
13. szúra: A mennydörgés	40
14. szúra: Ábrahám.....	41
15. szúra: al-Higr.....	41
16. szúra: A méhek.....	42
17. szúra: Az éjszakai utazás	42
18. szúra: A barlang.....	43
19. szúra: Mária.....	44
20. szúra: Tá-Há	44
21. szúra: A próféták	44
22. szúra: A zarándoklat	45
23. szúra: A hívők	45
24. szúra: A világosság.....	46
25. szúra: al-Furqán.....	46
26. szúra: A költők	47
27. szúra: A hangyák	48
28. szúra: A történet	48
29. szúra: A pók.....	48
30. szúra: A bizánciak	49
31. szúra: Luqmán	49
32. szúra: A leborulás	49
33. szúra: A szövetségesek	49
34. szúra: Saba.....	50
35. szúra: Az angyalok	51
36. szúra: Yá-Sin	51
37. szúra: A fölsorakozók.....	51
38. szúra: Sád	52
39. szúra: A seregek	52
40. szúra: A hívők	52
41. szúra: Világos magyarázatot nyertek.....	53
42. szúra: A tanácskozás.....	53
43. szúra: Az ékesség	54
44. szúra: A füst.....	54
45. szúra: A letérdeplő.....	54
46. szúra: al-Ahqáf	55
47. szúra: Mohamed	55
48. szúra: A győzelem	56
49. szúra: A szobák.....	56
50. szúra: Qáf	56
51. szúra: A szétszórók.....	57
52. szúra: A hegy.....	57
53. szúra: A csillag	57
54. szúra: A Hold.....	58
55. szúra: A könyörületes.....	58
56. szúra: A bekövetkező	58
57. szúra: A vas	59
58. szúra: A vita.....	59
59. szúra: Az összegyűjtés.....	59
60. szúra: A próbának alávetett nő	59
61. szúra: A sorok.....	59

62. szúra: A péntek.....	60
63. szúra: A képmutatók.....	60
64. szúra: A kölcsönös becsapás.....	60
65. szúra: A válás.....	60
66. szúra: A tilalom.....	60
67. szúra: Az országlás.....	60
68. szúra: Az író toll.....	61
69. szúra: A valóra való.....	61
70. szúra: Grádicsok.....	61
71. szúra: Noé.....	62
72. szúra: A dzsinnek.....	62
73. szúra: A beburkolózott.....	62
74. szúra: A köpenybe burkolózó.....	62
75. szúra: A feltámadás.....	63
76. szúra: Az ember.....	63
77. szúra: Az elküldöttek.....	63
78. szúra: Az üzenet.....	64
79. szúra: A szakasztók.....	64
80. szúra: Homlokát ráncolta.....	64
81. szúra: Felgöngyölítés.....	64
82. szúra: A széthasadás.....	65
83. szúra: A hamisan mérők.....	65
84. szúra: A kettéhasadás.....	65
85. szúra: A tornyok.....	65
86. szúra: Az éjszakai jövevény.....	65
87. szúra: A legmagasztosabb.....	66
88. szúra: Az elborító.....	66
89. szúra: A hajnal.....	66
90. szúra: A helység.....	66
91. szúra: A Nap.....	66
92. szúra: Az éjszaka.....	67
93. szúra: A reggeli órák.....	67
94. szúra: A kitárás.....	67
95. szúra: A fügefa.....	67
96. szúra: A vérrög.....	68
97. szúra: Az elrendelés.....	68
98. szúra: A nyilvánvaló bizonyíték.....	68
99. szúra: A földrengés.....	68
100. szúra: A száguldók.....	68
101. szúra: A katasztrófa.....	68
102. szúra: A vetélkedés.....	69
103. szúra: A délután.....	69
104. szúra: A rágalmazó.....	69
105. szúra: Az elefánt.....	69
106. szúra: A Qurays.....	69
107. szúra: A segítségadás.....	69
108. szúra: A bőség.....	70
109. szúra: A hitetlenek.....	70
110. szúra: A segítség.....	70
111. szúra: A pálmáros-kötél.....	70
112. szúra: Az őszinte hite.....	70
113. szúra: A hajnalhasadás.....	70
114. szúra: Az emberek.....	71
Az iszlám terjedése.....	71
Ali, Mohamed unokatestvére és veje.....	71
Az első kalifák (imámok): Abú Bakr, Omar és Oszman.....	72
A kultúra felvirágzása, mint egyfajta paradoxon.....	72
Társadalom, gazdaság.....	74
Korlátok a földmagántulajdon előtt.....	74
Islám „kapitalizmus”.....	75

Agrárszektor: specifikus tényezők!	76
Saria = iszlám jog	77
A „rabszolga katona” intézménye	78
A keresztény – iszlám párviadal három felvonása.....	78
1. Arabok, 632-1040	79
2. Szeldzsuk törökök, 1037-1307	79
A keresztes háborúk kora	80
3. Oszmán törökök	81
„Az iszlám véres határai” (Samuel P. Huntington).....	83
Oriana Fallaci jajkiáltása	85
Kertész Imre az iszlámról, a migrációról.....	88
Integrálhatatlanok!	89
A modern nyugati jog és a saria	91
A Korán pszichológiája	91
Népességgrobbanás, etnikai átrendeződés.....	92
Összefoglalás	92
Irodalomjegyzék.....	94

